

BC. VERANIKA OSIPAVA
ATELIÉR ACHTEN – PAVLÍČEK

KNIHOVNA PRO TECHNICKOU UNIVERZITU VE VÍDNI

DIPLOMOVÁ PRÁCE
FA ČVUT

OBSAH

- 1/ ZADANÍ
- 2/ ÚVOD
- 3/ HISTORIE VZNIKU KNIHOVEN A VÝVOJ MEDIÍ
- 4/ TENDENCE A PŘÍKLADY
- 5/ LOKALITA KARLSPLATZ
- 6/ KONCEPT
- 7/ NÁVRH
- 8/ ZDROJE

1/ ZADANÍ

Diplomová práce je zaměřena na návrh nové budovy knihovny Vídeňské technické univerzity, která stávající budovu doplní o nové funkce, potřebné pro knihovnu 21.století a pro které existující knihovna nemá prostorové kapacity.

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE
FAKULTA ARCHITEKTURY

AUTOR, DIPLOMANT: BC. VERANIKA OSIPAVA
AR 2020/2021, LS

NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE:
(Č) KNIHOVNA PRO TECHNICKOU UNIVERZITU VE VÍDNI

(AJ) LIBRARY FOR THE TECHNICAL UNIVERSITY OF VIENNA

JAZYK PRÁCE: ČEŠTINA

Vedoucí práce: Prof. Dr. Henri Hubertus Achten Ústav: 15116 Ústav modelového projektování

Oponent práce: Ing. Arch. Petr Lešek

Klíčová slova (česká): Knihovna, technická knihovna, univerzitní knihovna, mediální knihovna, mediátéka

Anotace (česká): Diplomová práce je zaměřena na návrh nové budovy knihovny Vídeňské technické univerzity, která stávající budovu doplní o nové funkce, potřebné pro knihovnu 21.století a pro které existující knihovna nemá prostorové kapacity.

Anotace (anglická): The diploma thesis is focused on the design of a new library building of the Vienna University of Technology, which will supplement the existing building with new functions needed for the 21st century library and for which the existing library has no spatial capacity.

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracovala samostatně a že jsem uvedla veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne 21.05.2021

podpis autora-diplomanta

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolia a CD.

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury
2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Veranika Osipava

datum narození: 10.07.1995

akademický rok / semestr: 2020/2021 LS

obor: architektura a urbanismus

ústav: 15116 Ústav modelového projektování

vedoucí diplomové práce: prof. Dr. Henri Hubertus Achten

téma diplomové práce:

Knihovna pro Technickou univerzitu ve Vídni

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Cílem diplomové práce je navrhnout novou budovu knihovny Technické univerzity ve Vídni, která rozšíří klasický spektrum služeb stávající knihovny a nabídne uživatelům možnost využití moderních technologií při samostatné výuce. Součástí zadání je výběr odpovídajícího cílům a regulacím města pozemku v rámci lokality Karlsplatz.

2/ stavební program

Hlavní naplní knihovny bude spektrum veřejné přístupných prostor pro samostatnou výuku různých velikostí. Budovy bude obohacena o dílny, kde se dají využívat technologie jako 3d tiskárny, virtuální a rozšířena realita. Knihovna bude nabízet prostory pro rozvoj začínajících společností, vzrůstající z akademické půdy a využívající vospěle technologie. Součástí nové knihovny bude kavárna.

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítko zpracování

Předpokládaný seznam dokumentace:

- Situace širších vztahu*
- Situace*
- Půdorysy*
- Řezy*
- Pohledy*
- Vizualizace (min. 2)

*Měřítko výkresu bude stanoveno podle dohody s ateliérem

4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

— Model**

**Měřítko výkresu bude stanoveno podle dohody s ateliérem

Datum a podpis studenta 22.2.2021

Datum a podpis vedoucího DP 22.2.2021

Datum a podpis děkana FA ČVUT

registrováno studijním oddělením dne

01-03-2021

22.2.2021

2/ ÚVOD

Na dnešní den Wien TU má počet studentů kolem 26000. Pro jejich potřeby slouží univerzitní knihovna s čistou podlahovou plochou 9506 m². Knihovna byla postavena v roce 1987 a má k dispozici 1 500 000 tištěných médií, 140 000 elektronických knih a 700 pracovních stolu. Zároveň knihovna disponuje největší sbírkou technické literatury v Rakousku, nicméně v knihovně samotné je uskladněna jen malá část.

Stávající budova knihovny má základní vybavenost jako volný výběr, openspace pro samostudium, přednáškové místnost, administrace a kanceláře pracovníků knihovny. Na dnešní den administrace knihovny je jistá, že knihovna měla by rozšířit stávající program o modernější funkce, nabízet návštěvníkům mimo klasické i jiné způsoby výuky opřené na soudobý technologický pokrok.

Na dnešní den knihovna má několik výrazných problémů k řešení. Jedním z nich je nedostatek různorodých výukových prostorů s různým stupněm intimity. Dnešní openspace není nijak speciálně řešen akusticky ani není dělen na dílčí části. Je to jeden prostor, ve kterém každý slyší, co se odehrává na druhém konci. Zároveň nedostatek zasedání/výukových místností dělá skupinovou výuku nepohodlnou pro ostatní uživatele. K tomu knihovna skoro nemá žádné odpočinková místa a zastaralost vnitřního vybavení dělá ji méně atraktivní a komfortní pro užívání. Nemá také skoro žádné

společenské funkce, a tak i při skvělém umístění v srdci města je jen úzce zapojena do jeho života. Dalším problémem je daleko větší počet návštěvníků, než knihovna je schopná pojmout. Svoji centrální polohou knihovna láká nejen studenty, ale je i zajímavou zastávkou i pro obyvatele města. Docela často se stává, že návštěvník prostě není schopný si nějaké místo na posezení sehnat, protože je knihovna plná.

Knihovna bohužel nemá možnost dalšího vertikálního růstu kvůli existujícím regulacím města. Na výběr zůstává jen drobení stávajícího prostoru, rozšíření programu cenou radikálního zmenšení stávajících funkcí nebo dostavba nové budovy knihovny.

V případě výběru dostavby původní knihovna na možnost zachovat svoji klasickou a reprezentační funkci, přemístit část funkcí do nové budovy a tím vytvořit více velkorysých prostorů uvnitř. Nedostatek intimity a akustika dá se vyřešit pomocí drobných internetových úprav, stejně jako obnovení mobiliáře. Nová knihovna nabídne potřebný prostor pro odpočinek, mediální a technologické, společenské funkce, čímž vytvoří nový přitažlivý bod na Karlsplatz.

Existence dvou částí sloužících jednomu celku má taky výhodu i z hlediska řešení hluku. Původní knihovna byla by využívána pro tichou výuku, samostudium nebo skupinovou práci ve speciálně k tomu vytvořených místnostech.

Nová budova umístí v sobě "hlučné" společenské funkce jako dílny, promítání nebo konference. Funkční uspořádání v navrhované budově mělo by doplňovat funkce, které zachová původní knihovna.

SWOT STÁVAJÍCÍ BUDOVY KNIHOVNY

S:

- Silná identita na Karlsplatz
- Reprezentace jako klasické knihovny

W:

- Nedostatek prostoru pro nové funkce
- Nedostatek pracovních míst pro návštěvníky,
- Nejsou místa odpočinku ani pro návštěvníci, ani pro pracovníci
- Není žádná gradace intimity prostoru
- Zastaralý mobiliář
- Nemožnost další expanze

O:

- Dostavba, rozšiřující program knihovny
- Propagace knihovny jako stylu života
- Navýšení atraktivity pro uživatele

T:

- Nevhodné propojení dvou staveb

3/ HISTORIE VZNIKU KNIHOVEN A VÝVOJ MEDIÍ

*Krátký historický přehled, od
iniciace vzniku knihoven do inovací
dnešní doby.*

Starověké kamenné knihovny

Vytvoření prvních knihoven znamená konec prehistorie a začátek zaznamenané lidské historie. Starověké civilizace, jako Mesopotamiané a Egypťané, začali rozvíjet ranní formy psaní – mezopotamské klínové písmo a později egyptské hieroglyfy. Následovně písaře začali vytvářet archivy hliněných tablet, které uváděly seznamy zásob a záznamy komerčních transakcí.

I když obsah těchto raných dokumentů není vzrušující nebo filozoficky, byl nápomocný při rozšiřování znalostí v rané lidské civilizace. Často sdíleli klíčové informace potřebné pro budování společností. Od časných lékařských diagnóz, přes soupisy ročních přebytků po sklizeň, až po zákony, kterými se řídí městské státy – například Kodex Hammurabi – tito dávní zákoníci shromažďovali dokumenty, aby mohli podle potřeby čerpat informace. Například, pokud by starodávná mezopotámská vláda potřebovala předvídat, zda by jejich sklizeň byla po velké povodni dobrá nebo špatná, mohli by zákoníci směřovat úředníky k záznamům o dřívějších úrodách, aby jim pomohli s plánováním.

Starověcí písaři spojují lidi se znalostmi tím, že jim umožňují přístup k zaznamenaným informacím.

627 př. n. l.: Nejstarší knihovna Nineve

Sbírka knihoven nalezená v Ninevehu se skládala z odhadovaných 20 000 až 30 000 hliněných tablet ve vlastnictví krále Ashurbanipala z Asýrie. Byl mezi nemnoha, kdo byl vyškolen písařskému umění.

Tato knihovna dokonce ukazuje první systematické uspořádání svého obsahu.

3000-600 př. n. l.: Papyrus

Papyrus je psací materiál z určitého typu rákosu. V Egyptě se papyrus postupně stal hlavním materiálem. Bylo to velmi pohodlné a mělo dlouhou životnost. Listy papyrusů začaly svíse skládat a vázat k sobě, tak v Egyptu se objevily první svitky.

V evropských zemích byly svitky papyrusů uloženy více než 200 let, v Egyptě byly díky svému suchému a horkému klimatu téměř věčné. Knihy a knihovny měly trvalejší podobu s vývojem papyrusů.

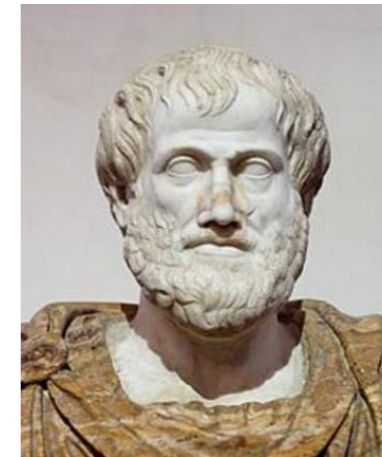
410 př. n. l.: Starověké Řecko

Soukromé nebo osobní knihovny tvořené psanými knihami (na rozdíl od státních nebo institucionálních záznamů vedených v archivech) se objevily v klasickém Řecku v 5. století před naším letopočtem.

384-321 př. n. l.: Aristotel

Aristoteles měl proslulou sbírku knih v soukromé knihovně. Starověký geograf Strabo řekl o Aristotelesovi, „jako první sestavil sbírku knih a naučil krále v Egyptě, jak uspořádat knihovnu.“

357 př. n. l.: Císařská knihovna Konstantinopole

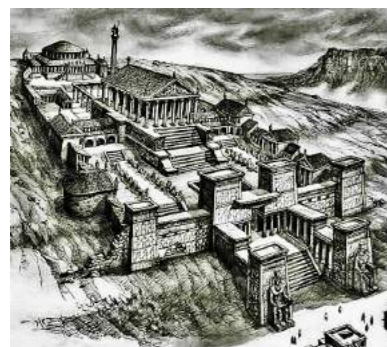
Kvůli zhoršení papyrusových informací na papyrusovém materiálu nařídil císař Constantius II přenos informací do trvalejší formy na pergamenech nebo vellum (materiál pro psaní nebo typografii z kůže savců).

300 př. n. l.:
Alexandrijská knihovna

Královská knihovna v Alexandrii, největší známá knihovna ve starověkém světě. Skládala se z informací zapsaných na papírových rolích, které byly zničeny povětrnostními podmínkami dřív, než byla zničena fyzická struktura. Většina z jeho sbírky pocházela od Aristotele.

Knihovna fungovala jako hlavní centrum vzdělávání od jeho výstavby ve 3. století před naším letopočtem až do doby římského dobytí Egypta v roce 30 před naším letopočtem. Raní systém organizace knih fungoval v Alexandrii.

159 př. n. l.:
Pergamská knihovna

Knihovna v Pergamonu (nyní Bergama, Turecko) byla založena králem Attalidem Eumenesem II. Vývoj nových technologií v knihovní vědě s využitím pergamenových médií místo papyrusů a kodexu místo svitku nebo role byl výraznější v Pergamonu než v Alexandrii. Byla druhou největší knihovnou ve své době, po Alexandrijské.

114 př. n. l.:
Ulpianská knihovna

Knihovna Ulpia byla postavena římským císařem Trajanem. Po Alexandrii a Pergamu byla Ulpia nejslavnější knihovnou starověku a ze všech římských knihoven přežila alespoň do poloviny 5. století našeho letopočtu.

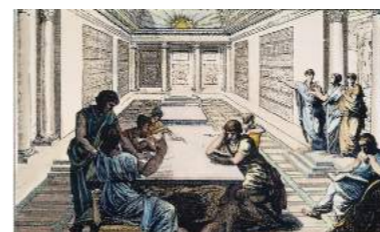

39 př. n. l.:
Anla Libertatis

Zatímco většina řeckých knihoven byla soukromá, císaře Římské říše stavěli pro Římany veřejné knihovny s luxusem a velikostí přímo úměrné jejím úsilím o zastínění svých předchůdců.

Gaius Asinius Pollio, poručík pod Julíusem Caesarem, postavil první veřejnou knihovnu v Římě - Anla Libertatis. Knihovna byla zdobena sochami nejslavnějších hrdinů. Řecká a latinská díla byla zde poprvé uspořádána odděleně - systém, který později převzali všechny římské knihovny.

Většina velkých římských lázní byli zároveň kulturní centra, od začátku byli budována s knihovnou, ve které byly dvě místnosti - jedna místnost pro řecké a jedna pro latinské texty.

Vynález papírových dokumentů

S vývojem techniky pro výrobu papíru, byly postaveny velké knihovny, v nichž byly umístěny velké sbírky svitků, které začaly vyvíjet vlády a jednotlivci.

Mezi tyto velké starověké knihovny patřila Alexandrijská knihovna a čínské císařské knihovny vytvořené během dynastie Han. Zatímco tyto knihovny byly přístupné veřejnosti, nebylo snadné je tam něco hledat. Učenci, kteří měli v úmyslu číst konkrétní texty nebo autory, museli požádat knihovníky, aby jim přinesli konkrétní svitky. Knihovníci tak nadále byli hráči, kteří spojovali vědce s zaznamenanými informacemi.

Knihovny zřízené dynastií Han byly zvláště vzrušující v historii knihoven, protože čínský knihovník Liu Xin vytvořil první klasifikační / formální katalogový systém (Frank). Kromě toho staří čínští písaři vynalezli důležité technologie tisku knih, jako je například tisk ze dřeva, který umožnil první velkoplošný tisk a hromadné šíření textů.

100 př. n. l.:
Papír

Původem opravdový papír je z Číny. Cai Lun se rozhodl vylepšit technologii výroby papíru a navrhl výrobu listů spojením různých vláken dohromady. K výrobě šlo použít jakoukoli surovinu: sláma, hadry, konopné materiály, bambusové výhonky.

Náboženské knihovny ve středověku a rané veřejné knihovny

Antika skončila pádem římské říše, náboženské instituce začaly přebírat funkce starověké vlády a soukromých knihoven. V západní Evropě se katoličtí mniši aktivně podíleli na sběru a tvorbě psaných textů a hlavní knihovny tvořily kláštery.

V muslimských zemích používali vědci techniky tisku vyvinuté čínskými vědci k vytváření sbírek psaných textů. Raní knihovny byly vytvořeny k uschování textu Koránu, ale také zahrnovaly důležité rané vývoje v astronomii a matematice arabskými učiteli.

Jak se renesanční a později osvícenská hnutí rozšířila po celé Evropě, začali se objevovat nenáboženské knihovny. Tyto knihovny sloužily jako institucionální místa setkávání učenců, kteří shromažďovali a produkovali psané texty o filozofii, matematice, náboženství a vědě. Po vynalezení ručního tiskařského lisu začaly knihovny ukládat nejen cenné starověké texty, ale také moderní knihy.

Ačkoli tyto knihovny byly nezávislé, byly otevřené pouze držitelům karet obvykle z pokynu velkých akademií nebo aristokracie.

330: Založení Konstantinopole

Římská říše byla rozdělena a později znovu sjednocena pod Konstantinem Velkým, který přesunul hlavní město římské říše v roce 330 n.l. do města Byzance v Konstantinopoli.

Římská intelektuální kultura prošla transformací, když se akademický svět přesunul z laiků do křesťanských duchovních.

Jak se Západ rozpadal, knihy a knihovny vzkvétaly a tekly na východ k Byzantské říši. Tam byly zřízeny čtyři různé typy knihoven: císařské, patriarchální, klášterní a soukromé. Každý měl svůj vlastní účel a v důsledku toho se jejich přežití měnilo.

500-600: Vznik skriptoria

Potřeba liturgie a vzdělávání nových církevních členů vedla církevní instituci k potřebě skladovat knihy a půjčovat je. Výsledkem stalo, že knihovny kláštera často byli doplněny o skriptorium – středověké klášterní písařské dílny, kde mniši opisovali knihy.

První skriptoria vznikla v 6.-7. stoletích na jihu Itálie, Francie, Španělska. K začátku 13. století se objevují světské písařské dílny.

700-800: Výroba a diferenciací velikosti papíru v Asii

Velikost papíru a výroba papíru zasahuje a rozvíjí střední Asii a Střední východ. To ovlivnilo tvorbu knih a tvorbu knihoven.

868: Nejstarší rukopis

Původně byly všechny knihy v rukopisné podobě. V Číně a později v dalších částech východní Asie tisk na dřevěných tabulích byl použit pro knihy od asi sedmého století. Nejstarším datovaným příkladem je Diamond Sutra z roku 868. V islámském světě a na Západě byly všechny knihy v rukopisech až do zavedení tisknutelného typu v roce 1450.

990-1051: První pohyblivý ruční tisk v Asii

První známý pohyblivý tisk byl akreditován čínským vynálezcem Bi Shengem v letech 990-1051 n.l. během dynastie Song. Předtím, než Bi Sheng vynalezl pohyblivý typ tisku, byli písmena vyryta na jednom velkém bloku a pak otisknuté společně, což bylo velmi časově náročné a nákladné.

1088:

Založení univerzit

Po vzniku Boloňské univerzity v roce 1088, následovala další vlna založení univerzit ve Španělsku, Francii. V roce 1348 Karel IV. založil Karlovou univerzitu v Praze.

Univerzity bývaly doplněny o koleje a vybavení kolej knihami bylo základem pro výuku. Po založení univerzit zvětšil se počet písařských dílen. Knihy začaly dostávat lehké vazby, které byly zpevňované starými kusy pergamentu.

1373:

Merton College Library

První známa univerzitní knihovna, která měla speciálně vymezené prostory na uskladnění knih.

Vedle regálu byli zařízeny pulty pro práci. Regály stojí kolně k oknům, osvětlujícím pracovní místa.

1456-1467:

První pohyblivý ruční tisk v Evropě

v Evropě v roce 1439, Johannes Gutenberg z Německa, vyvinul evropskou technologii tisku s pohyblivým tiskem zvanou Gutenberg Press. Je to velmi podobné tomu u Bi Shenga, jediným rozdílem jsou samozřejmě písmena v každém bloku.

Gutenbergova nejznámější dílo je Gutenbergova Bible (známá také jako 42 řádková Bible), která je vytištěna pomocí jeho stroje.

1600-1700:

Reprezentativní knihovny

Zvětšující se počet knih vedl k tomu, že jejich velikost a přehlednost přestali vyhovovat. Tak vznikl v 7. století nový typ knihovny – reprezentační knihovna sálová – kde police pokrývají knihovní stěny na celou výšku. K zpřístupnění knih ve větší výšce sloužily ochozy.

Vývoj veřejných knihoven

Do roku 1800 existovaly knihovny po celých Spojených státech a Evropě, které byly otevřené veřejnosti, ale nebyly veřejnými knihovnami ve stejném smyslu jako dnes.

Zatímco velké univerzitní knihovny a soukromé knihovny umožňovaly návštěvu jednotlivcům mimo instituci, tyto lidé museli za vstup platit. Na konci 18. a začátkem 20. století se začaly otevírat první skutečné veřejné knihovny – v tom, že jsou financovány z veřejných daní, a proto jsou přístupné všem.

Tento systém je dodnes zaveden. Městské knihovny jsou zdarma a přístupné veřejnosti. Skutečnost, že knihovny jsou otevřené, má pro historii knihoven obrovský význam, protože to pro knihovny znamenalo velkou úlohu, aby pomohly široké veřejnosti přístup k životně důležitým informacím – od medicíny a vědy po veřejné záležitosti a literární umění. Tyto knihovny navíc plní funkci propojení s jinými knihovny. Většina univerzit a systémů městské knihovny má mechanismus pro sdílení materiálů a informací.

V tomto smyslu knihovníci ve veřejných knihovnách pomáhají aby rozsáhlá sbírka informací byla přístupna široké veřejnosti.

1731:

Předplatná knihovna

Systém fungování prvních veřejných knihoven byl vynalezen Benjaminem Franklinem. Franklin měl významnou soukromou knihovnu – v době své smrti v roce 1790 tam bylo více než 4 000 knih.

V roce 1731 založil „předplatitelskou knihovnu“ jako způsob sdílení knih mezi členy literární společnosti. Knihovna byla podporována jejími členy.

1750-1850:

Hnutí rozvoje národních knihoven

První skutečná národní knihovna byla založena v roce 1753 jako součást Britského muzea. Tato nová instituce byla první z nového druhu muzea – národního, které nepatří ani církvi, ani králi, volně přístupné veřejnosti a jejím cílem bylo shromáždit vše.

První národní knihovny: Velká Británie 1753, Rusko 1795, USA 1800

1816:

Trojčlennost knihovny

Leopold Della Santa přišel s myšlenkou rozdělení knihovny na tři celky – čítárnu, prostor pro půjčování a knihovníky, prostor pro uskladnění knih. Hlavním důvodem bylo zjednodušení systému skladování a vyhledávání knih. Systém trojčlennosti se objevoval ve většině knihovně v 19. a na začátku 20. století

1854:

První bezplatná městská knihovna

V roce 1849 se New Hampshire stal prvním státem, který schválil zákon umožňující podporu veřejných knihoven z místních daně.

Veřejná knihovna v Bostonu byla otevřena v roce 1854 a je obvykle považována za „skutečnou“ první veřejnou knihovnu, tedy záměrně vytvořenou. Byla to první bezplatná městská knihovna ve velké komunitě

1830-1870:

Nové standardy služeb

Přední postavou v transformaci knihovnické služby byl Antonio Panizzi, který začal pracovat pro Britské muzeum v roce 1831 a byl jejím hlavním knihovníkem od roku 1856 do roku 1866. Od začátku revolucionalizoval správu knihovny, prokazující, že knihy v knihovně by se měly shodovat s deklarovanými cíli a ukazovat, jaké by tyto cíle měly být v případě velké národní knihovny. Uvědomil si důležitost dobrého katalogu a za tímto účelem vypracoval úplný kodex pravidel pro katalogizátory. Viděl také potenciál knihoven v moderní komunitě jako nástroje studia a výzkumu, dostupné všem.

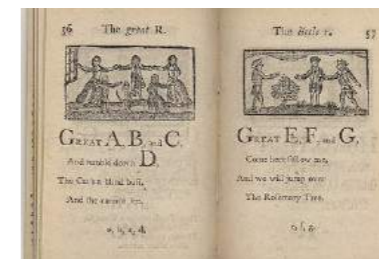
Jeho myšlenky dlouho dominovaly v oblasti vědeckých knihoven a dosáhly významného vyjádření v Kongresové knihovně ve Washingtonu, D.C.

CATALOGUE
—
PRINTED BOOKS
—
BRITISH MUSEUM

1800-1900:

Narůstající zájem o sbírky knih pro děti

První dětské knihovny byly vytvořeny na prostředky pedagogických a kulturně-vzdělávacích společností, soukromých osob. Nejprve náboženské čtení, později zábavná a vzdělávací literatura.

1890-1900:

Volný výběr

Již na konci 19. století byl pocítován nedostatečný kontakt čtenáře s knihou a nemožnost dispozičních změn uvnitř knihovny. Tak, posunutím knih ze skladu do blízkosti čítárny nebo do ní, vzniká volný výběr, který dával čtenářům určitou volnost ve vyhledávání a výběru knih. Tento prvek doplňuje systém trojčlennosti a stává se charakteristickým atributem municipálních a školních knihoven ve 20. století.

20. století

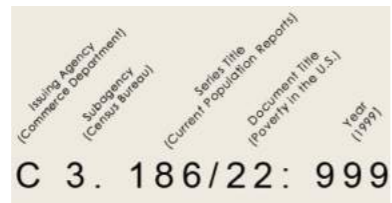
Paradigma pro knihovny a knihovnictví se radikálně změnilo ve 20. století s příchodem nových informačních technologií.

Na konci století umožnily počítačové systémy jednotlivcům přístup k obrovské síti informací. Zejména v hlavních městských centrech světa byly tradiční prostředky knihovny ke sdílení prostředky knihovny ke sdílení přístupu k informacím, jako je vlastnictví a půjčování knih a jiných materiálů nebo sdílení těchto zdrojů se sesterskými knihovnami, stále více nahrazovány používáním elektronických databází, které obsahovaly vše od katalogů knihoven a indexů a abstraktů oblastí, článků v časopisech a celých textů knih. Jakmile se jednotlivci používající domácí počítače seznámili s celosvětovou elektronickou sítí, byla knihovna jako úschovna fyzických zdrojů konkurovaná tzv. virtuální knihovnou přístupnou počítačem z jakéhokoli místa, které mělo telefonní nebo kabelové vedení.

Role profesionálního knihovníka se také vyvinula, protože mnozí byli vyzváni, aby se seznámili a školili ostatní v používání různých elektronických databází.

1903: Klasifikační systém SuDoc

SuDoc – klasifikační systém, který se bude zabývat rostoucím počtem dokumentů vytvořených federální vládou. SuDoc je založen na teorii provenience, která diktuje, že dokumenty jsou seskupeny podle produkčních vládních agentur.

1928: Magnetic type used for sound recording

Magnetic tape is a medium for magnetic recording, made of a thin, magnetizable coating on a long, narrow strip of plastic film. It was developed in Germany, based on magnetic wire recording.

Magnetic tape revolutionized sound recording and reproduction and broadcasting. It allowed radio to be recorded for later or repeated airing. It allowed gramophone records to be recorded in multiple parts, which were then mixed and edited with tolerable loss in quality. It was a key technology in early computer development, allowing unparalleled amounts of data to be mechanically created, stored for long periods, and rapidly accessed.

1900-1940: První dětské veřejné knihovny

Dětské veřejné knihovny se začaly objevovat ve velkém počtu po celém světě. Jejich výskyt byl spojen s vývojem dětské literatury. První instituce tohoto typu se objevila ve Spojených státech v roce 1895. V letech 1900-1920 jejich počet v severní Americe dosáhl několika set. První dětské knihovny v Evropě byly otevřeny v Bruselu (1920) a v Paříži (1923) s finanční podporou amerických filantropů.

1949: Photocopying technology (xerography)

Xerography or electrophotography is a dry photocopying technique.

The technique was originally called electrophotography. It was later renamed xerography—from the Greek roots ξηρός xeros, «dry» and -γραφία -graphia, «writing»—to emphasize that, unlike reproduction techniques then in use such as cyanotype, this process used no liquid chemicals.

1950-1970: Nárůst sítí knihoven, výměna mezi knihovnami

2. polovina 20. století byla poznamenána významným nárůstem sítí knihoven. Mnohonásobný nárůst počtu studentů na vysokých školách vedl k masivnímu rozšiřování univerzitních knihoven. Například v Kanadě jejich počet během 10 let, od roku 1959 do roku 1969, vzrostl z 31 na 105. Zároveň hlavní knihovny na světě spolu komunikují prostřednictvím knihovního systému výměny. Konečně se formuje systém veřejných státních, regionálních a obecních knihoven.

1973:

IFLA Standardy pro veřejné knihovny

V roce 1973 vydala IFLA Standardy pro veřejné knihovny, které byly v roce 1977 přetištěny s drobnými úpravami. Úvod k normám z roku 1973 uvádí: „Vývoj standardů pro jednotlivé země nebyl považován za vhodný, protože společné cíle ve všech zemích byly stejné a možným tempem vývoje byl určující faktor.“ Verze z roku 1973 proto poskytuje pouze řadu kvantitativních standardů, včetně velikosti knihovnických fondů, počtu administrativních jednotek, pracovní doby, počtu zaměstnanců a standardů pro budovy knihoven.

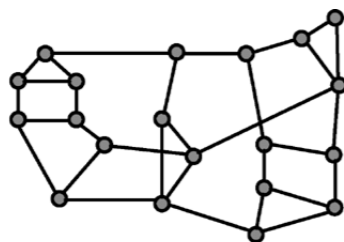

1974:

ARPANET

Síť agentur pro pokročilé výzkumné projekty byla první rozsáhlou sítí pro přepínání paketů s distribuovaným řízením a první sítí, která implementovala sadu protokolů TCP / IP. Obě technologie se staly technickým základem internetu.

ARPANET byl založen Agenturou pro pokročilý výzkum (ARPA) Ministerstva obrany Spojených států.

(a) ARPANET

1975:

Formát kazety Betamax vcr

Betamax (nazývaný také Beta, jako ve svém logu) je analogový záznamový a kazetový formát magnetické pásky pro video na spotřebitelské úrovni.

Nové kazety Betamax byly k dispozici až do března 2016, kdy je Sony přestal vyrábět a prodávat.

1981:

První osobní počítače (IBM)

Divize General Systems IBM oznámila vznik přenosného počítače IBM 5100 v září 1975 a představila ho veřejnosti 12. srpna 1981.

IBM měla podstatný vliv na trh osobních počítačů při standardizaci platformy pro osobní počítače a „kompatibilní s IBM“ se stalo důležitým kritériem pro růst prodeje.

1982:

Kompaktní disky (CD)

Kompaktní disk (CD) je formát pro ukládání dat optických disků, který byl vyvinut společností Philips a Sony a byl vydán v roce 1982. Tento formát byl původně vyvinut pro ukládání a přehrávání pouze zvukových záznamů (CD-DA), ale později byl upraven pro ukládání dat (CD-ROM). Z nich bylo dále odvozeno několik dalších formátů, včetně jednorázového zápisu zvuku a dat (CD-R), prepisovatelných médií (CD-RW), Video kompaktního disku (VCD), Super Video kompaktního disku (SVCD), Photo CD, PictureCD, Compact Disc-Interactive (CD-i) a CD s rozšířenou hudbou.

1985-2000:

Zavedení digitálních technologií

Od 80. let 20. století se v anglicky mluvícím světě začalo zavádění počítačových a digitálních technologií do knihovní infrastruktury.

Do knihoven postupně pronikaly osobní počítače a následně CD-ROMy. CD-ROM přinesl příležitost sloužit svým čtenářům pomocí řad databází a dalších informačních produktů – bibliografické, abstraktní, faktografické, adresové odkazy, čímž výrazně rozšířil své uživatelské služby a přispěl k větší dostupnosti světových informačních zdrojů.

V souvislosti s rozvojem těchto technologií se stává populárnější digitalizace historických dat a jejich přenos do nového formátu médií.

1986:

Příručka pro veřejné knihovny

„Standarty pro veřejné knihovny“ byly nahrazeny „Příručkou pro veřejné knihovny“.

Kompilátoři manuálu z roku 1986 zaujali názor: „V situaci, kdy jsou potřeby a zdroje tak odlišné, nemohou existovat žádné společné normy pro služby ... Nenavrhujeme pravidla, ale poskytujeme rady na základě zkušeností získaných v různých zemích a které lze použít všude ... Doporučení týkající se požadované úrovně rezerv, která vycházejí z minulých zkušeností ve zcela odlišných podmínkách, budou určitě nespolehlivá a nesprávná.“

Statistiky veřejných knihoven v různých zemích byly uvedeny v příloze a zaměstnanci knihovny je mohli použít k porovnání svých vlastních služeb.

1991:

Mp3 standard

MP3 is a coding format for digital audio.

In the aspects of MP3 pertaining to audio compression –MP3 uses lossy data-compression to encode data using inexact approximations and the partial discarding of data. This allows a large reduction in file sizes when compared to uncompressed audio. The combination of small size and acceptable fidelity led to a boom in the distribution of music over the Internet in the mid- to late-1990s, with MP3 serving as an enabling technology at a time when bandwidth and storage were still at a premium.

1991:

The World Wide Web (WWW)

The World Wide Web is the universe of network-accessible information, the embodiment of human knowledge.

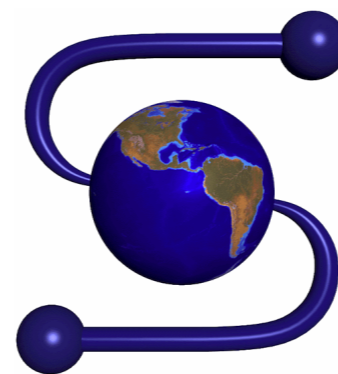
WWW is an information system where documents and other web resources are identified by Uniform Resource Locators (URLs, such as <https://www.example.com/>), which may be interlinked by hypertext, and are accessible over the Internet. The resources of the WWW are transferred via the Hypertext Transfer Protocol (HTTP) and may be accessed by users by a software application called a web browser and are published by a software application called a web server.

1993:

Graphical Web Browser

A web browser is a software application for retrieving, presenting and traversing information resources on the World Wide Web. It further provides for the capture or input of information which may be returned to the presenting system, then stored or processed as necessary. The method of accessing a particular page or content is achieved by entering its address, known as URI. This may be a web page, image, video, or other piece of content.

1997:

Wi-Fi

Wi-Fi is a family of wireless networking technologies, which are commonly used for local area networking of devices and Internet access. Wi-Fi is a trademark of the non-profit Wi-Fi Alliance, which restricts the use of the term Wi-Fi Certified to products that successfully complete interoperability certification testing.

The first version of the 802.11 protocol was released in 1997, and provided up to 2 Mbit/s link speeds. This was updated in 1999 with 802.11b to permit 11 Mbit/s link speeds, and this proved popular.

1995-dodnes:

Mezinárodní fond elektronických knih

Od konce 90. let se pravidlo povinného ukládání knih v národním jazyce v národní knihovně rozšířilo také na elektronické publikace. Mezinárodní fond elektronických knih se začal formovat.

2000s-dodnes: Smartphones

Smartphones are a class of mobile phones and of multi-purpose mobile computing devices. They are distinguished from feature phones by their stronger hardware capabilities and extensive mobile operating systems, which facilitate wider software, internet, and multimedia functionality, alongside core phone functions such as voice calls and text messaging. Smartphones typically support wireless communications protocols (such as Bluetooth, Wi-Fi, or satellite navigation).

The late 2000s and early 2010s saw a shift in smartphone interfaces away from devices with physical keyboards and keypads to ones with large finger-operated capacitive touchscreens.

2001: Wikipedia

Wikipedia is a multilingual online encyclopedia created and maintained as an open collaboration project by a community of volunteer editors using a wiki-based editing system. It is the largest and most popular general reference work on the World Wide Web. It features exclusively free content and no commercial ads, and is owned and supported by the Wikimedia Foundation, a non-profit organization funded primarily through donations.

Wikipedia was launched on January 15, 2001, by Jimmy Wales and Larry Sanger. Sanger coined its name, as a portmanteau of «wiki» (the Hawaiian word for «quick») and «encyclopedia».

2005-dodnes: Knihovny jako podnikatelské inkubátory

Veřejné knihovny jsou bezplatné, neutrální, sdílené prostory - včetně a otevřené všem. Jsou životně důležité pro sdílení informací a získávání znalostí - a mohou být ideálním místem pro poskytování obchodních rad a školení.

Centrum obchodního a intelektuálního vlastnictví Britské knihovny bylo otevřeno v Londýně v roce 2006 a od té doby ho používalo více než 350 000 lidí, což pomáhá založit 2 775 podniků. Úspěch střediska zdůraznil důležitou roli, kterou mohou knihovny hrát jako bezplatné a přístupné platformy pro poradenství v oblasti obchodních zdrojů, účast na seminářích, přijímání obchodních konzultací a komunikaci s dalšími podnikateli.

Knihovny také začínají postupně vytvářet prostory pro spolupráci a individuální práci, aby stále více lidí mohlo založit vlastní firmu.

2007: Kindle

The Amazon Kindle is a series of e-readers designed and marketed by Amazon. Amazon Kindle devices enable users to browse, buy, download, and read e-books, newspapers, magazines and other digital media via wireless networking to the Kindle Store.

1957-dodnes: Virtual reality (VR)

VR is a simulated experience that can be similar to or completely different from the real world.

VR technology was invented in 1957 by Morton Heilig. His multimedia device called the Sensorama is considered one of the earliest VR systems. However, the term 'virtual reality' was coined much later in 1987 by researcher Jaron Lanier. VR technology has been used in many different industries over the years, from marketing and entertainment to space missions and immersive breaking news.

Currently standard VR systems use either virtual reality headsets or multi-projected environments to generate realistic images, sounds and other sensations that simulate a user's physical presence in a virtual environment.

Přehodnocení prostorů knihovny

V dnešním světě se lidé méně spoléhají na knihovny jako jediný zdroj přístupu k informacím a více hledají tady místa pro produktivní práci. Nyní uživatelé knihovny očekávají, že budou moci studovat a pracovat všude, s neustálým přístupem ke vzdělávacím materiálům a k sobě navzájem pro společné učení. Jejich měnící se očekávání, kladou na knihovnu více požadavků. Studenti hledají okamžitý a trvalý přístup k materiálům a knihovny musí hledat nové způsoby, jak se tomu přizpůsobit.

V důsledku toho začínáme vidět, že se architektura knihoven významně mění. Začínáme vidět, jak knihovny zavádějí nové a inovativní technologie, které poskytují prostor pro aktivní učení, mediální produkci, virtuální zasedací prostory a další oblasti, které usnadňují spolupráci a praktickou práci. Pro některé instituce to může znamenat kompletní přepracování knihovního prostoru, zatímco jiné mohou prozkoumat méně nákladná řešení, která pracují s jejich stávajícím prostorem.

Knihovny se přizpůsobují světu, který se stává stále digitálnější, a přestože můžeme zkoumat trendy, neexistují žádné záruky, jak se bude vyvíjet. Po 10, 20 nebo dokonce 30 letech možná uvidíme knihovny se zcela bezpapírovými čtecími oblastmi, informačními portály s dotykovou obrazovkou a robotickými asistenty.

4/ TENDENCE A PŘÍKLADY

*Aneb jak knihovna přizpůsobuje
dnešním požadavkům společnosti.*

*Kapitola je zaměřena na průzkum
soudobých knihoven, aby vyjevit,
jak odehrává se vývoj v dané
typologie v praxi.*

Jak přežijí knihovny v digitálním věku?

Knihovny a role knihovníků přetrvávají stejným způsobem, jakým přežily po tisíciletí – tím, že se přizpůsobily změnám v způsobech dokumentace informací a potřebám uživatelů době. Stejně jako digitální nástroje nahrazují tištěný materiál, stejně tak knihovna musí se přizpůsobit soudobým media a vylepšit služby zprostředkované lidem. Měla by taky být přehodnocena její nova role v mediálním světě, který se bude dále jen zrychlovat.

Čím dále on-line databáze budou se rozvíjet, tím budou knihovníci stále hrát aktivnější roli při spojování lidí s potřebnými informacemi. I když v knihovně nemusí být uloženo tolik knih a tiskových archivů, aby jimi mohli vědci a čtenáři brouzdat, stále bude sloužit jako prostor pro lidi, aby přišli hledat znalosti.

Lidé se stále budou obracet na knihovny a knihovníky, aby je spojili se správnými online nástroji, které potřebují k provedení svého výzkumu, a taky aby měli ověřeny zdroj informací.

Multiformatní Media

Když mluvíme o knihovně, máme na mysli tradičně úložiště primárně textů. Mezitím se v moderním světě hromadí stále více multimediálních informací – obrázky, zvukové a video nahrávky. Je logické předpokládat, že v knihovně budou data v různých formátech organicky propojena.

Například uživatel, který vyhledává „Da Vinciho kód“, bude nabídnut nejen text knihy v elektronické podobě, ale také ilustrovaný průvodce, film stejného jména, zvuková kniha, fóra fanoušků čtenářů klub atd.

Personální čtečka

Dnes čteme e-knihy na mnoha různých obrazovkách: osobní počítač, čtečka, smartphone, tablet. Postupem času se však tato zařízení stále více podobají.

Pokročilé specializované „čtečky“ jsou již nerozeznatelné od tabletů: stejná barevná obrazovka s podporou videa, výkonný procesor, bezdrátová rozhraní, možnost instalace dalších aplikací ... Hranice mezi smartphonem a tabletem pro zařízení s velikostí obrazovky 5 až 6 palců je ještě obtížnější čerpat. A pro mnoho lidí se tablet stává „osobním“ počítačem, který nahrazuje tradiční stolní počítače a notebooky.

Haptická technologie

Haptická technologie je technologie, která zahrnuje dotykové zkušenosti nebo zpětnou vazbu jako součást svého uživatelského rozhraní a vytváří pocit doteku vibracemi, pohybem nebo jinými silami. Integrace taktilních pocitů do médií může do informačních objektů přidat nový popisný prvek, který od knihoven vyžaduje, aby přehodnotily své systémy popisu, klasifikaci nebo dokonce načtení zdrojů. Hmatová technologie může hrát důležitou roli v učení.

Protože knihovny pracují na zpřístupnění textových nebo obrazových zdrojů širšímu publiku, včetně těch s poruchami zraku nebo zvuku, mohly by se haptické technologie stát významnou součástí dostupnosti knihoven.

Zaměření na všechny skupiny uživatelů

Potřeba zaměřit služby knihovny na různé skupiny uživatelů vytvořením různých iniciativ k přizpůsobení služeb knihovny starším lidem, dětem nebo osobám se zdravotním postižením a dalším skupinám návštěvníků knihovny.

Je důležité věnovat stále větší pozornost měnícím se potřebám uživatelů.

Klub živého povídání

Z místa, které bylo vytvořeno lidskou komunikací, internetu, se stalo anonymní místo se spoustou ne vždy ověřených informací. Z místa, kam lidé přišli za znalostí, knihovny se postupně mění v místa setkání. Útulné pokoje s knihami, měkkými židlemi, kde si můžete odpočinout od spěchu města, pít kávu, povídat s přáteli a hledat nové, postupně přitahují stále více lidí, kteří jsou unaveni z neosobní komunikace na internetu.

XL

Celorepublikový význam/

*Národní knihovna
Odborná knihovna
Vědecká knihovna
Specializovaná*

Strategie:

Orientace na odbornou veřejnost a zájemce o stát nebo region. Cíl rozvíjet, dodávat a propagovat vysoce kvalitní informační zdroje, služby a studijní prostředí na podporu výuky, výzkumu. Ve spojení s tím doplnění o studovny, posluchárny, konferenční a multimediální místnosti. Méně přitažlivá pro rodiny s dětmi a pro mládež. Vzdělávací a kulturní činnost dominuje nad komerční a rekreační. Archaická role knihovny jako místa, kde se „uskladňují“ vědomosti je stále aktuální. Reprezentační funkce.

L

Regionální význam /

*Odborná knihovna
Vědecká knihovna
Vysokoškolská knihovna
Specializovaná*

Strategie:

Orientace na široké spektrum uživatelů, od odborně veřejnosti do dětí. Nebo zaměřena na jednu skupinu uživatelů ale velice komplexně, např. univerzitní knihovny. Funkce vzdělávací, výrazná kulturní funkce, rekreační a méně komerční. Opravdu veřejný prostor pro všechny, kde se můžou potkat lidi různých zájmů, věku, profese. Je méně lokální záležitostí, stahují se tam lidi z různých částí města. Vzdělávací a rekvalifikační centry jako součást programu.

M

Městský význam/

*Městský význam
Městská knihovna
Vysokoškolská knihovna
Specializovaná*

Strategie:

Zaměření na široké spektrum uživatelů, nicméně málo orientovaná na odbornou veřejnost. Ve spojení s tím velký rozsah funkcí a prostoru pro vzdělání, kulturu, rekreaci a komerci. Poskytovat vynikající služby zaměřené na zákazníka. Možnost vyzkoušet některé moderní technologie. Možnost rekvalifikace. Lokální business inkubátor. Podpora podnikatelství. Podpora zájmu obyvatelstva a kreativity.

S

Lokální význam /

*Specializovaná
Školní knihovna
Knižní se zónou pro čtení
Literární kavárna
Soukromá*

Strategie:

Lokální komunitní centrum. Příležitost socializace. Prostor pro člověka. Podpora flexibility. Omezení volného výběru. Orientace na rekreaci, kulturu, méně komerci.

S/ KNIHOVNA JOAN MARAGALL V BARCELONĚ

Architekti: BCQ Arquitectura
 Plocha: 2 980 m²
 Rok: 2014
 Organizace prostoru: lineární

Nova budovy knihovny teritoriálně je umístěna na ploše zahrad bývalé aristokratické vily La Florida, která v současné době se změnila na veřejný občanský centrum. Společně, La Florida, knihovna a zahrady tvoří nové kulturní a rekreační středisko, místo pro setkávání místních obyvatelů.

Hlavní myšlenkou návrhu bylo co nejvíce zachovat původní zahrady a zároveň využít pozemek s užitkem. Výsledkem je, že větší část budova je zakopaná tak, aby nerušila původní charakter vily a okolí. Budova má zelené střechy, na kterých jsou vysazeny původní stromy ze zahrady. Z úrovně původních zahrad se dá vstoupit na střechu knihovny, aniž by bylo pochopitelná změna. Pomocí schodu dá se sejit o patro niž a z úrovně blíž ležící ulice dostat se k hlavnímu vstupu do knihovny. Celkově knihovna má dva podlaží, větší část z nich je pod zemí.

Dostat dovnitř dostatek osvětlení, a dokonce udělat z knihovny „knihovnu světla“, jak ji nazývají autoři, podařilo se díky konceptu „nádvoří“. „Nádvoří knih a znalostí“, je tvořeno vnitřními prostory na čtení a pobyt. „Nádvoří světla a ticha“ jsou venkovní prostory, vytvářejí je několik výřezů v budově, každý na celou výšku knihovny.

Knihovna má tedy několik velkých skleněných fasád, které vytvářejí dobře osvětlené prostory a zvou lidi zvenci k návštěvě knihovny.

Takové členění knihovny napomáhá tvoření různorodých prostorů a vytváří diferenciaci stupně intimitity.

Pro knihovnu bylo nezbytné vytvořit pohodlné a klidné čtenářské prostory, aby se získala domácí atmosféra s prostorem pro absorpci. V interiéru knihovny většina ploch má bílý matný povrch. Doplnují bílou barvu terakotový obklad stěn. Terakota je alegorie skutečnosti, že budova byla doslova vykopána z půdy. Pomáhá také udržovat stabilní vnitřní teploty, dosáhnout značné míry energetické účinnosti pro vytápění budovy v zimě a chlazení budovy v létě.

Knihovna má dvě úrovně. V přízemí je umístěna recepce a toto patro funguje jako místo setkání, které spojuje interiéru s ulicí. Obsahuje časopisy, filmové a hudební sbírky i sekci pro děti. V podzemním podlaží se třemi velkými okenními šachtami pro osvětlení a větrání se nachází většina sbírek, multimediální prostor, víceúčelový prostor a policový regál.

Pohled na budovu zvenku

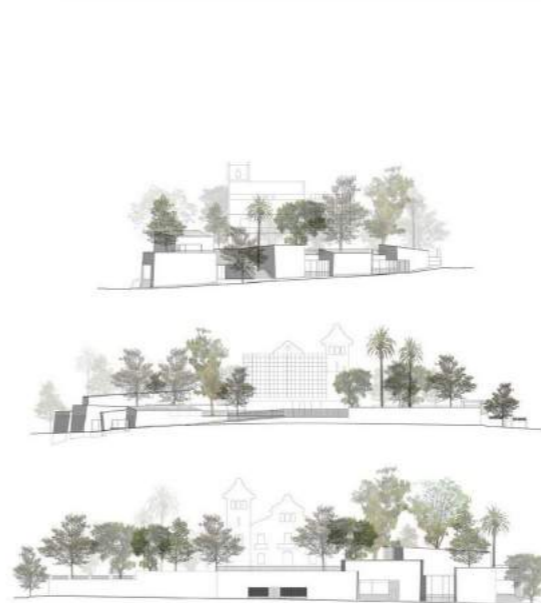
Pohled na nádvoří

Studovna

Volný výběr

1.NP

2.NP

S / MEDIATÉKA MEDIA SOSMOS/MINNA NO MORI/ V GIFU

Architekti: Toyo Ito & Associates
Plocha: 7 500 m²
Rok: 2015
Organizace prostoru: plošná

Mediatéka nachází se v Gifu, hornaté provincii ve středním Japonsku. Další název, pod kterým je známa – „minna no mori“ – překládá se jako „les každého“. Budova, která funguje jako komunitní centrum a knihovna, od začátku byla zaměřena na to, aby vytvořit shromažďovací prostor pro obyvatele, místo setkání lidí, studovat, učit se.

Sam o sobě tvar budovy je jednoduchý, čtverec vytáhnuty nahoru. Jenom zakřivený tvar střechy trochu napovídá o jiném světě, co se nachází uvnitř. Fasáda se skládá se skleněného pláště v kombinaci s použitím menšího počtu dřevěných prvků, rastr je přísně geometrický. Výška budovy odvozena od sousedních domů.

1.NP je kombinací vnějšího pravouhloho systému a hořejších sfér. Nachází se tady různorodý program – restaurace pro návštěvníky, přednáškové a multifunkční místnosti, představení, prostory pro studium a práci, prostory pro setkání, diskuse, shromažďování, taneční studio, galerie, archiv a několik veřejných zahrad.

V dalším podlaží pohledu se otevírá otevřený půdorys, plný knižních polic. Pohyb je volný a přehledný, s více vstupními body a

oběhovými trasami. Nad prostorem levitují prvky připomínající klobouky a vyrůstající z mřížové střechy. Střecha cti dlouhou japonskou tradici práce se dřevem a zároveň je příkladem aplikaci udržitelných konstrukcí. Mříž je opatřena střešními otvory, aby pustit přirozené světlo do knihovny. Visící kupole pomáhají tím, že světlo se lomí v určitých uhlech a rovnoměrně se rozptýluje v cele budově. Tyto zakřivené koule jsou vyrobeny z trojrozměrných polyesterových stínidel, které umožňují filtrování světla do níže ležících prostor.

Kupole promítají na podlahu půdorysnou stopu v podobě kruhu a v každém se vytváří zóna se svojí funkcí – odpočinek, čtení, studium, hry. Celkem je 11 zón. Zakřivené police a kruhové koberce vytvářejí měkké okraje a jemné prostorové rozdělení. Prostory pod kupolí mají každý svůj charakter, ale zároveň jsou součástí většího celku.

Pohled na budovu zvenku

Pohled na 2.NP seshora, model

Dětská zóna

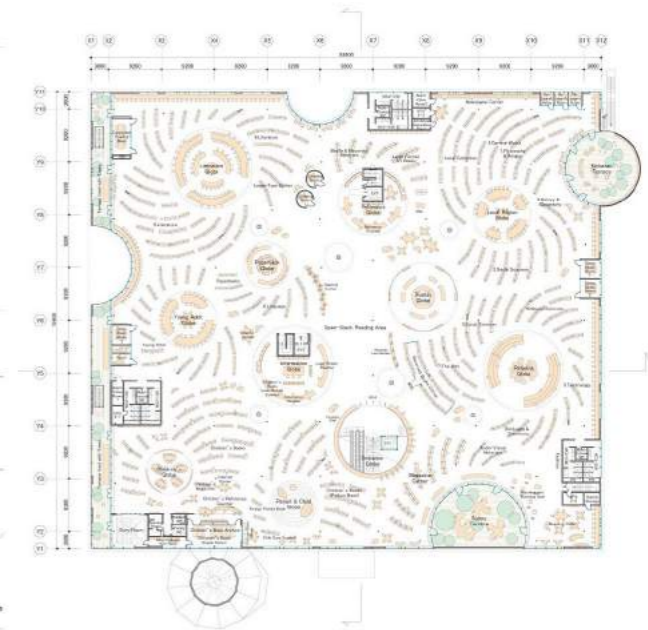

Pohled na volný vyber

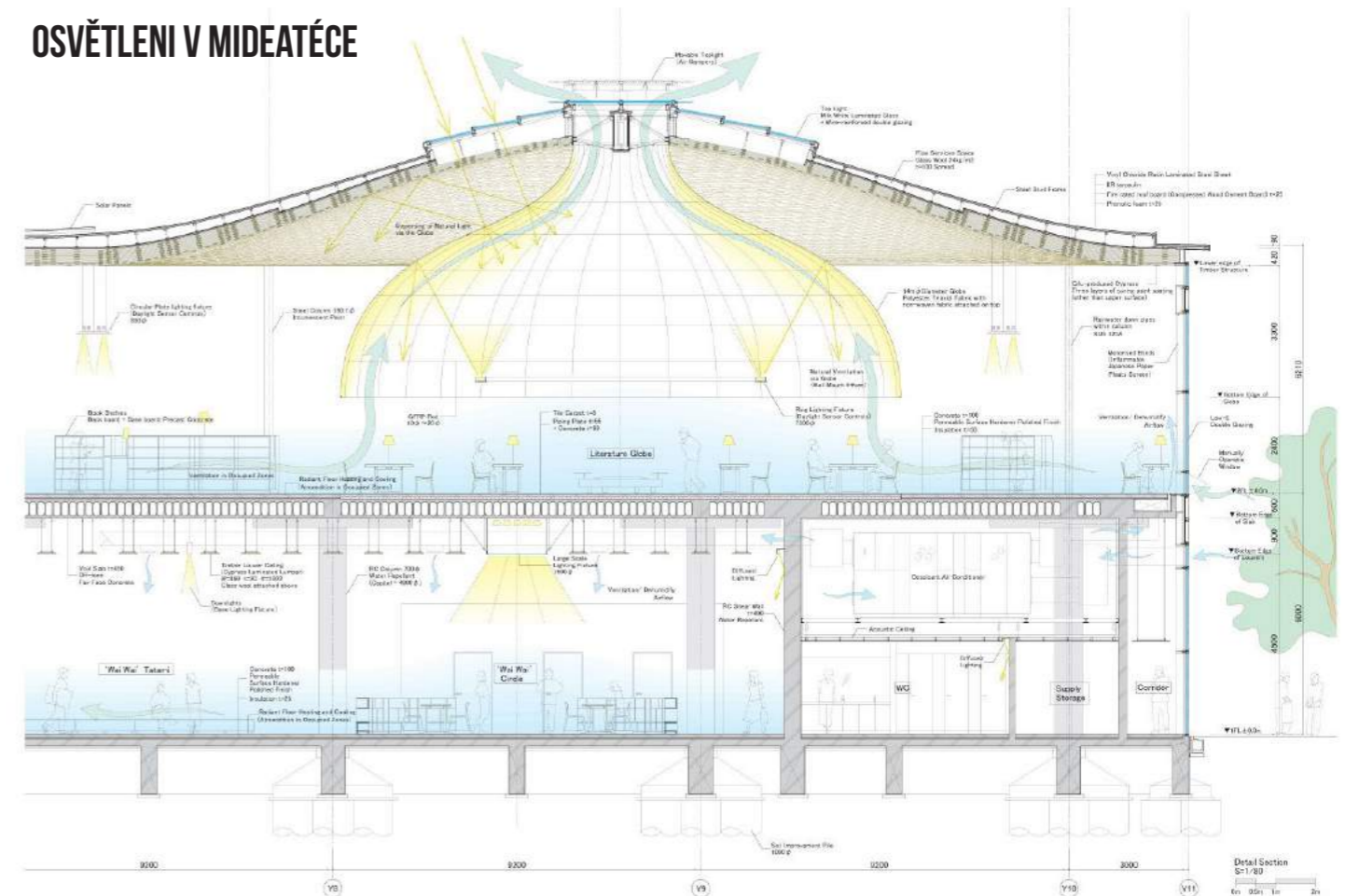
1.NP

2.NP

OSVĚTLENÍ V MIDEATÉCE

S / MEDIATÉKA THIRD PLACE V THIONVILLE

Architekti: Dominique Coulon & associés
 Plocha: 4 590 m²
 Rok: 2016

Organizace prostoru: plošná

Knihovna nosí název Třetí místo, který v pojetí architektu znamená že stane se místem kde veřejnost bude hrát hlavní roli, budova bude tvořena jenom jako napomáhající instrumentarium pro lidskou aktivitu. V návaznosti na základní program zahrnuje budova prostory pro výstavu, tvorbu, hudební studia a kavárnu s restaurací. Různé aktivity v programu se vzájemně prolínají a vytvářejí dynamické uspořádání.

Budova je umístěna na čtvercovém pozemku, který je obklopen řadou stromů, které vytvářejí filtr od ulice. Fasáda budovy je jako rozvinutá stuha, která se propleta přes duté a plné sekce, vytvářejíc tím prostory různých velikostí uvnitř. Stuha klesá k ulici a zvedá se dal od ní, šíří osvětlení všude po obvodu až k srdci budovy a občas je doplněna střešními světlíky.

Tvar pro budovu byl navrhnout tak aby ubytoval v sobě velký počet různých funkcí, aby v každé sekci se vytvářel samostatný svět. Uvnitř je vytvořen plynulý prostor a různé trasy nabízejí neustále obnovená hlediska. Řada bublin vložené do knihovny obsahují velmi specifické prvky programu,

jako je vyprávění, jazykové laboratoře, místa pro hraní videoher, místnost s uměním umění atd.

Zároveň část z nich nemá přesně definované využití, a tak dává možnost pro improvizace a flexibilitu. Těto prostory jsou definovány jako kokony, kde jsou lidé odříznuti od ostatních vesmírů a unikají z kolektivní oblasti. Bubliny jsou nejintimnější částí budovy. Každá bublina má svůj charakter, svoji barvu a materialistů. Docela často prostory těží z vzájemného kontrastu.

Zahradní rampa nabízí další únikovou cestu směrem ven, vedoucí nahoru k letnímu baru, který je vrcholem architektonické promenády. Město zmizí a ponechává jen korunu rovinných stromů dialogu s oblohou. Nová využití jsou možná: lidé si mohou zdřímnout, udělat piknik, číst venku nebo se shromažďovat ve skupině.

Pohled na budovu zvenku

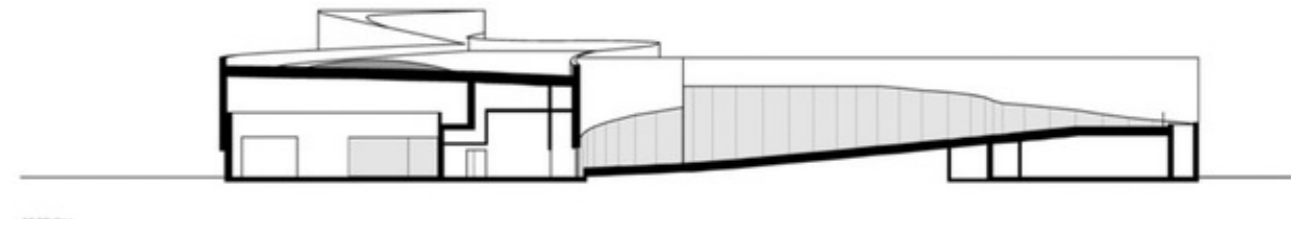
Dětský volný vyber

Bublina

Pohled na zahradu knihovny

1. Průnik mezi třemi programy orientovanými na terasu

2. Kompaktní hmota rozložení programu / otevřený plán mediatéky a sklon směrem ke střešní terase

3. Šest vesmírů mediatéky + studio tvorby

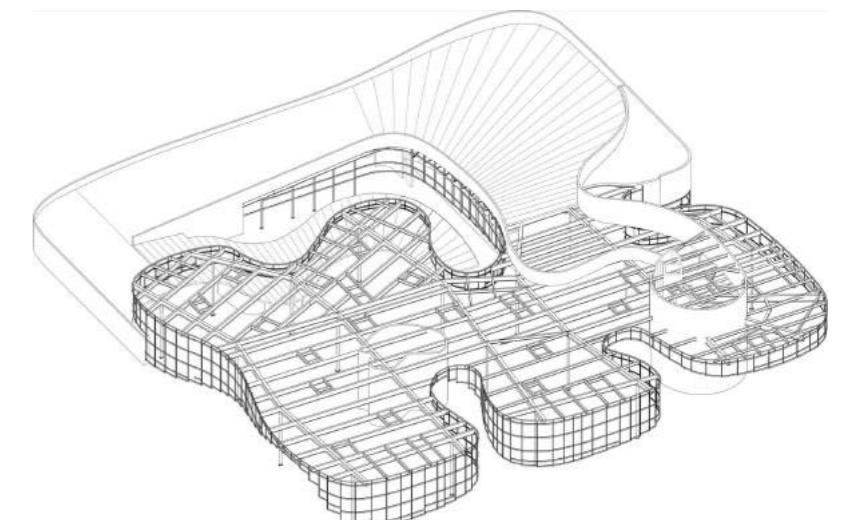
4. Oblasti průhlednosti generované fasádou

5. Vertikální cirkulace a letní bar jako vyvrcholení svahu zahrady

6. Existující koruny stromů jako konečná tloušťka budovy

M / DE NIEUWE BIBLIOTHEEK V ALMERE

Architekti: Meyer en van Schooten Architects
Plocha: 9 000+2 000 m²
Rok: 2010
Organizace prostoru: spirala

Veřejná městská knihovna v Almere, kde žije kolem 190 000 obyvatel, je vynikající svým konceptem.

Je umístěna v Bloku 3, jednom z posledních stavebních projektů v centru Almere, podle masterplanu navrženého kanceláří OMA. Klínový pozemek zaujímá přední místo vedle radnice a má významné místo na náměstí.

Blok seskupuje v sobě několik funkcí – obchodní prostory v parteru, bydlení, knihovnu a rezervu pro rozšíření knihovny, která do potřebné doby bude pronajímána pod administrativu. Každá z funkcí má svůj samostatný vstup a jádro.

Samotná budova připomíná masivní kámen, monolitní ze všech stran bloku. Fasádu tvoří kombinace betonových desek s horizontální texturou a panoramatických oken, které propojují budovu s knihovni zahradou a okolním světem. Prosklené stěny veřejné části mírně vyčnívají, zatímco okna kanceláří a bytů jsou odsazena.

Kdy na začátku milénia v knihovně postupně začal padat počet registrovaných čtenářů a zároveň s tím se plánovala výstavba nové budovy knihovny, bylo

vyřešeno provést uživatelsky průzkum. Během průzkumu v roce 2003 ohledně náplně nové knihovny a jaké jsou očekávání uživatelů, zjistila se, že mnohem víc, než polovina uživatelů přijde do knihovny bez konkrétní představy, co chce vypůjčit a během trávení času v knihovně si vyberou podle zajmu. Taky zmiňovali jednotvárnost stávající knihovny. Koncept reagoval na dotazník, a nakonec se rozhodlo pro docela průkopnický přístup – knihovna, která využívá atraktivitu obchodního prostředí. Pro účel návrhu byly analyzovány koncepty klasické knihovny, knihkupectví, obchodního domu, velkoobchodu s nábytkem – jako kritérii sloužila základní struktura, systémy orientace, jak se uživatel pohybuje uvnitř, jestli jsou to komfortní prostory a nakolik je možné se s nimi identifikovat, kdo je cílovou skupinou. Výsledkem je různorodý vibrující interiér, co největší prezentace knih pomocí displejů a umístěním knih čelem k uživatelům. Volný výběr je rozdělen do pěti „obchodů“. Každý obchod má svoje téma, design a barvy. Prostory vytvořeny pro delší pobyt v knihovně.

Při pokračování knihovnou nahoru pomocí eskalátorů v 3.NP se dají najít studovny na učení a v posledním 4.NP auditorium pro přednášky a kavárnu. Kavárna má samostatný vstup se schody a výtahem a dá se oddělit od knihovny posuvnými dveřmi.

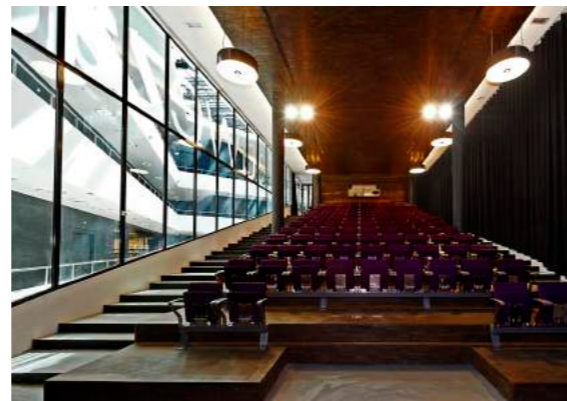
Pohled na budovu zvenku

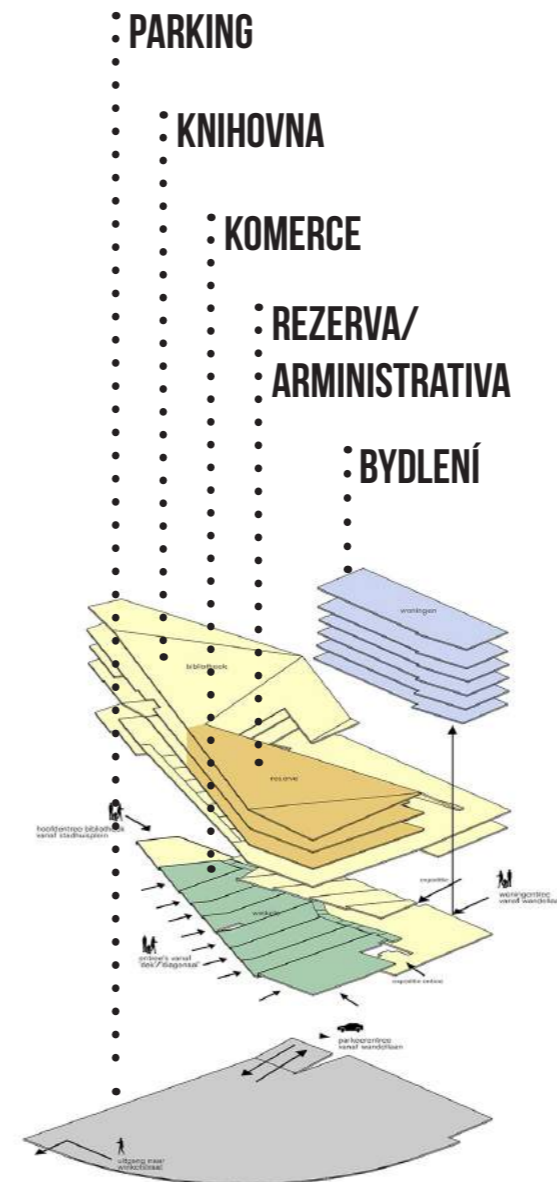
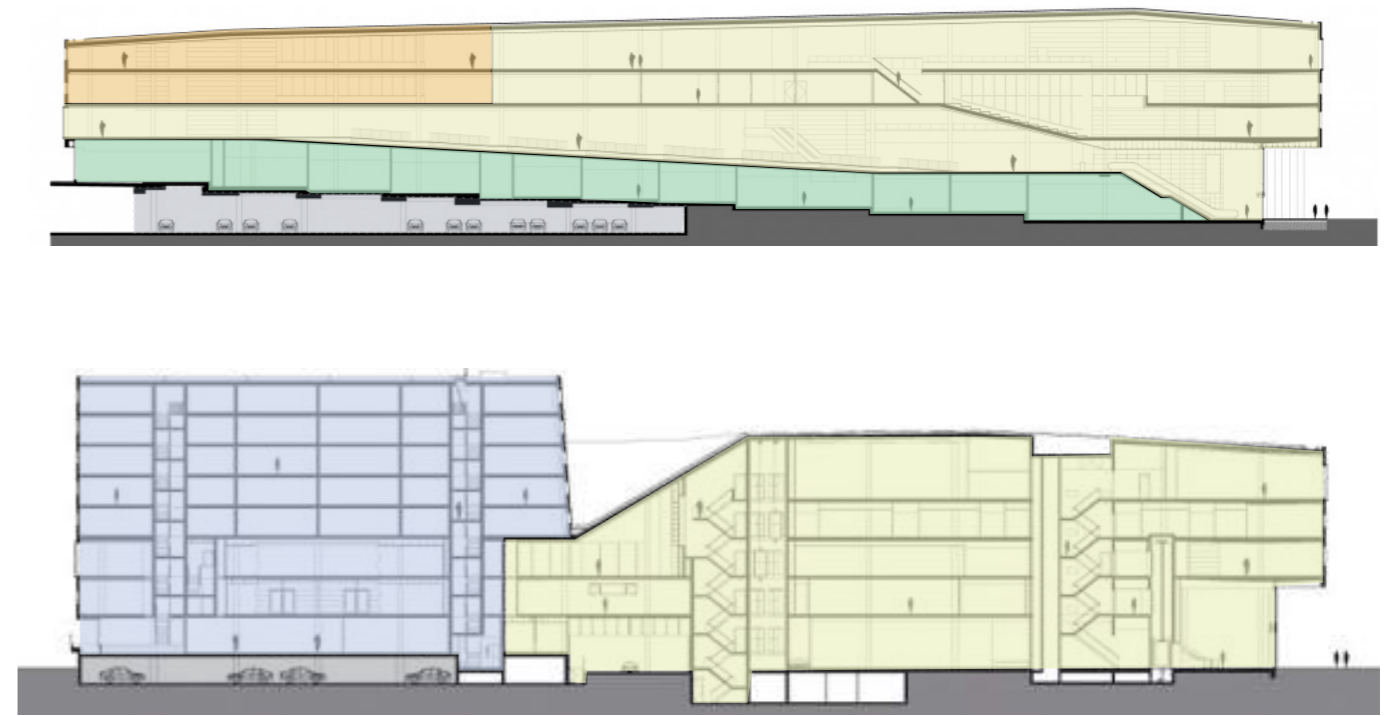
1.NP

1.NP, dětská knihovna

4.NP, auditorium

analysis	principle	structure	target group
archetypes			run/fun shoppers
library		open route + rapid route among shelves	run-hopper
home furnishings department store		compulsory route, shows all products	fun-hopper
standard department store		open route + rapid route among products	run-and fun-hopper
specialized department store		open route through different spaces	fun-hopper
shopping centre		compulsory route between aisles	run-and fun-hopper
the new library according to concrete		open route + rapid route through different spaces all routes shows all products	run-and fun-hopper

M / YUEN LONG DISTRICT LIBRARY & INDOOR RECREATIONAL CENTRE

Architekti: P&T Architects
and Engineers Ltd

Plocha: 14 945 m²

Rok: 2017

Organizace prostoru: spirála

Budova nachází se podél hlavní pěší promenády spojující kulturní a vzdělávací zařízení s parkem Yuen Long a obklopená obytnou zástavbou. Cílem návrhu bylo oživit život čtvrti a zapojit obyvatele, vytvořit pulzující místo setkání. Proto návrh věnuje zvláštní pozornost dopadu, který má nová budova na obytnou čtvrť.

Program budovy je věnován dvou funkcím, využití, kterých se může zdát docela kontroverzní společné, ale nakonec docela dobře fungující ve spojení – knihovna a sportovní středisko. Takový mix funkcí udělal knihovnu více navštěvovanou a mentálně přístupnou pro uživatele, zároveň spojuje uvnitř lidi s různými zájmy.

Každé patro v budově má vlastní organizaci prostoru a vzhled. Foyery a studovny interagují s okolím vizuálně. Knihovna Yuen Long District a vnitřní rekreační středisko kombinují 2 patra volného vyberu pro děti a dospělých se 2 patry krytých rekreačních zařízení, jako je stolní tenis, posilovna, multifunkční fitness místnosti a dvojitá basketbalová a badmintonová sportovní hala. S 1500 místy pro diváky může hostit turnaje po celém městě. Tyto spíše protichůdné funkce jsou

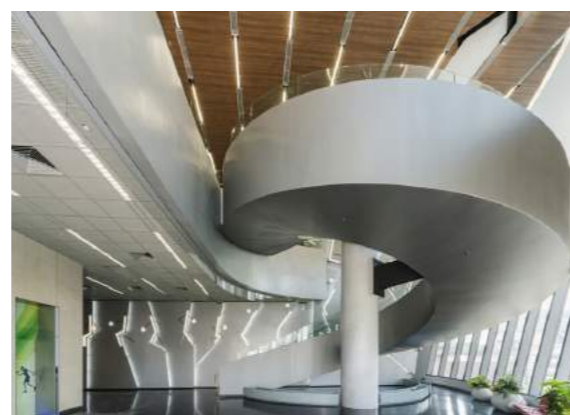
odděleny skladováním knih v mezipatře.

Rotace podlaží kolem osy budovy, jejich orientace a náklon, konzoly, umožňují vyzařovat vnitřní funkce směrem ven a vytvořit vnitřní cirkulaci. Vzhled budovy v exteriéru naznačuje dynamiku a míchaní funkcí uvnitř.

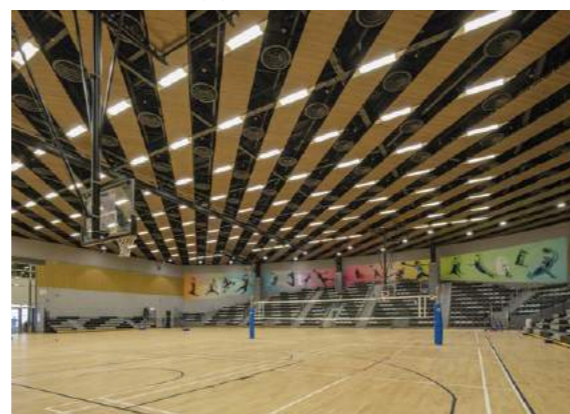
Budova má na sobě fasádu ze stojatého kovového obkladu, což posiluje výraz zkosení každé eliptické vrstvy a jejich dispozici k sobě. Dva barevné tóny zinku a titanového stříbra odrážejí rušný veřejný život na náměstí a samotné obloze a vytvářejí tak dynamickou hru pohybu a světla.

Pohled na budovu zvenku

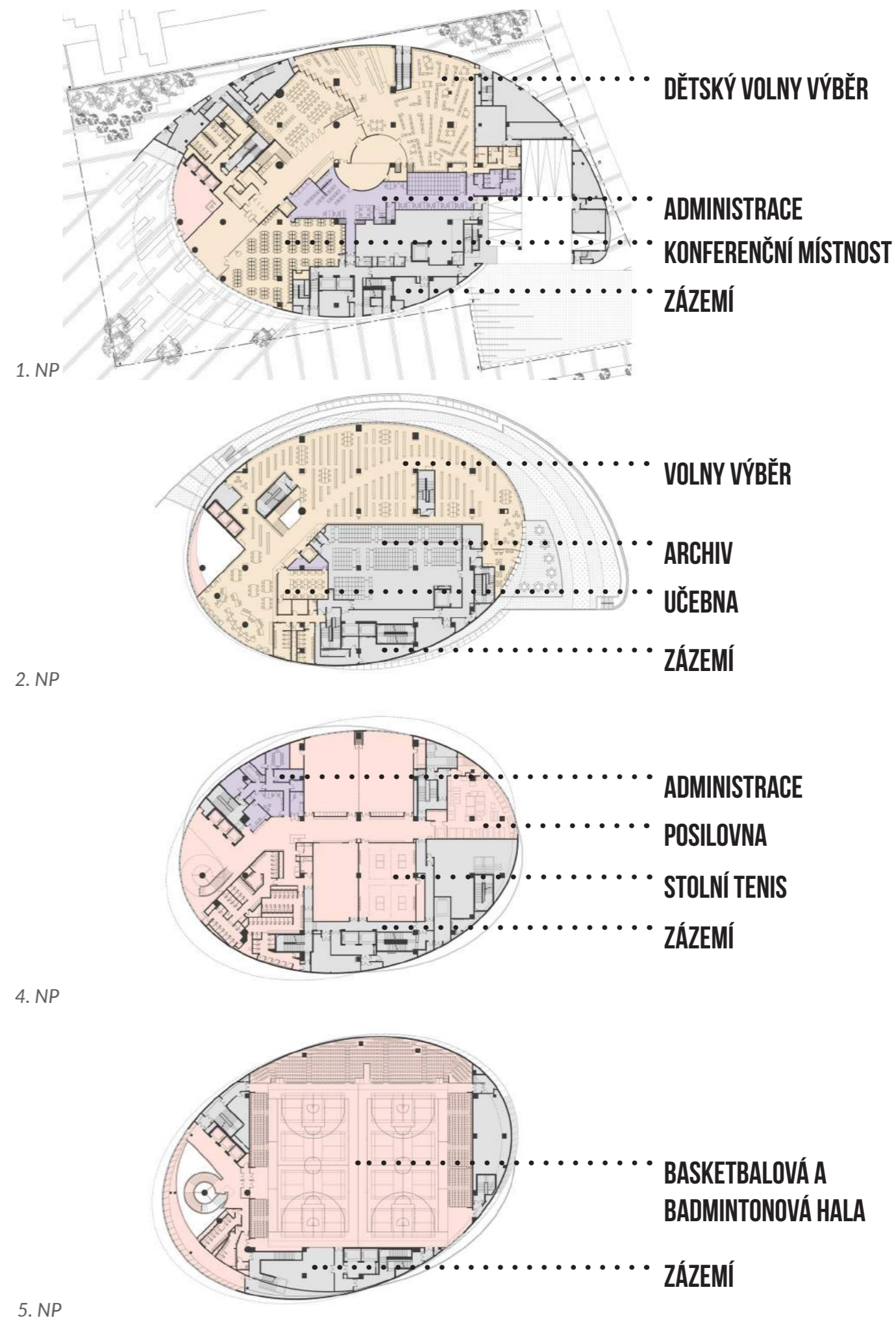
Venkovní veřejný prostor

Zóna pro mládež

Výstavní prostory

M / OODI ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA V HELSINKÁCH

Architekti: ALA Architects
Plocha: 17 250 m²
Rok: 2018
Organizace prostoru: lineární

Knihovna Oodi nachází se ve velice významném místě v centru Helsinek – naproti parlamentu. Toto umístění bylo vybráno jako symbol vztahu mezi vládou a obyvatelstvem a navazovalo na společné hodnoty – vzdělané obyvatele, aktivní občanství, demokracii a svobodu projevu. Zároveň knihovna je v obklopení dalších významných institucí, v centru kulturní čtvrti.

Je v přímé návaznosti na MHD: vlak, metro, tram, bus.

Zvenku budova je pojata, má velké měřítko. Respektuje blokovou uliční síť, výška je odvozena od okolní zástavby.

Prostorový koncept je realizován vybudováním knihovny jako obydleného mostu se dvěma masivními ocelovými oblouky, které se rozprostírají přes 100 metrů, aby vytvořily plně uzavřený veřejný vstupní prostor bez sloupů. 1.NP je pod mostem, 2.NP zabudováno v mostě, 3.NP je nad mostem.

Každé patro je odlišné podle funkce a atmosféry.

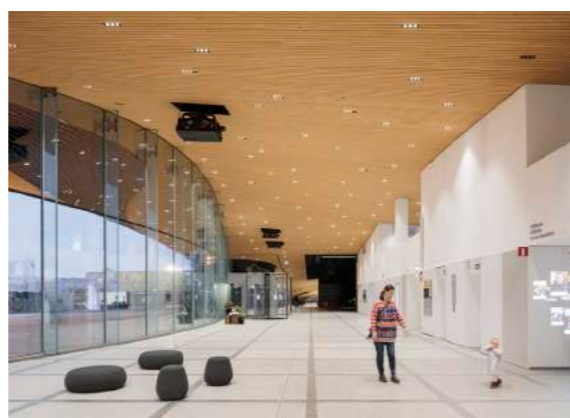
1.NP je pokračováním náměstí před knihovnou – aktivní, místo pro setkání, oživené různorodostí funkcí. Interiér je světlý, dřevo přidává neutrálnímu vzhledu teplost. Kromě materiálů použitých v celé knihovně objevuje se tady i kamen.

2.NP je klidnější, více zaměřené na práci a studium. Je tady dostatek místností s různou velikostí a intimitou. Patro není moc flexibilní, je pevné. Jde hodně vidět konstrukci. Využité zajímavé protipožární řešení – obalení ocelových nosných sloupů dřevěnými deskami v interiéru. Sam interiér je tmavší než v ostatních partách, aby navazoval klidnou atmosféru, denní světlo je minimalizováno díky fasádním panelům.

3.NP se vznášá nad zbytkem budovy jako obláček – na to naznačuje i odlišná od zbytku bílá fasáda. Patro má otevřený plán. Tady jsou umístěny volný výběr a zóna pro čtení, které ale zabírají jen půlku půdorysné plochy. Architekti a knihovníci organizovali konzultaci s uživateli knihovny o tom, jak oni si představují si kulturní zařízení. Tak v návrhu se objevila kavárna, veřejný balkon, dětský koutek, zeleň, audiovizuálních nahrávky. Interiér je světlý. Okna jsou na výšku patra a nabízí výhled na město. Výška stropu není konstantní a spolu s podíem ve kterém se schovávají par zakoutí vytváří diverzitu prostoru.

Pohled na budovu zvenku

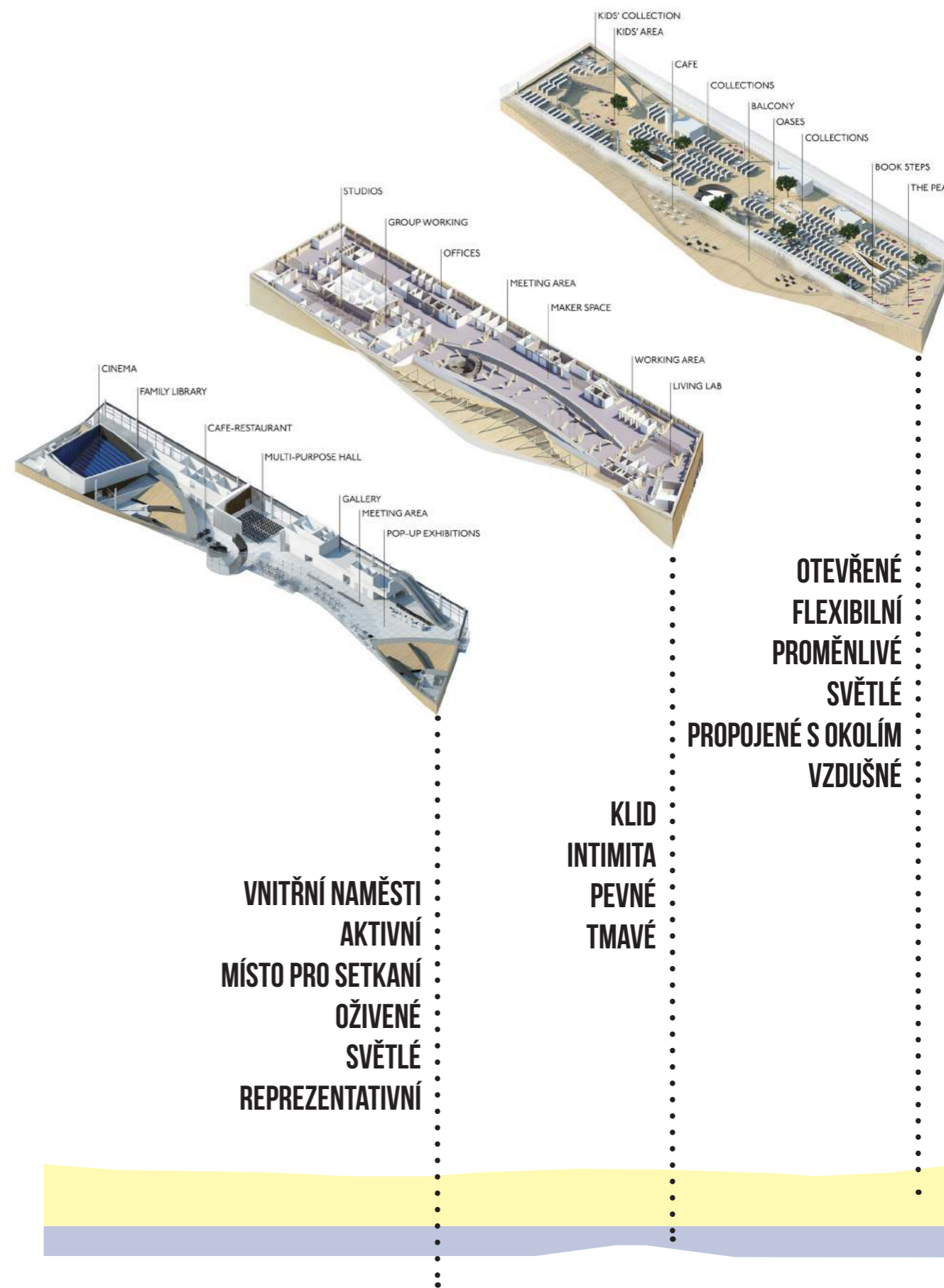
1.NP

2.NP

3.NP

L / ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA V SEATTLŮ

Architekti: OMA + LMN
 Plocha: 38 300 m²
 Rok: 2004
 Organizace prostoru: spirála

Knihovna se nachází v administrativní čtvrti v obklopení výškových budov. Zvenku strukturální potah zakrývá zubaté krabice a dává knihovně jednotný vzhled. Svou skleněnou fasádou budova ladí se sousedy a diagonály použité konstrukčním systémem a na fasádě vnáší dynamiku a oživení do zásadně pravoúhlého okolí.

Návrh redefinuje knihovnu jako instituci. Zde jsou všechny formy medií, staré i nové, prezentované čitelně.

Knihovna se zakládá na principu přizpůsobené flexibility. OMA tvrdí, že největší hrozbou pro současnou knihovnu je vysoká modernistická flexibilita. U knihoven to znamená, že knihovny otevíraly v den zahájení dostatek prostoru pro čtení, ale jak se sbírky nevyhnutelně rozšiřovaly, začaly zasahovat do veřejných prostor. Tato knihovna nabízí organizaci prostorových oddílů tak, že je každý zaměřen na svoje téma nebo zvláštní funkci, věnuje se konkrétní povinnosti a je pro ně vybaven. Oddíly jsou uspořádány tak, aby mohli růst a aby vývoj určitých oddílů neznamenal vyhnutí jiných programů. Flexibilita je stále možná, jen je rytmizovaná v rámci celého organismu knihovny.

Prvním náročným úkolem, který se designérský tým ujal, bylo vytřídit nesčetné množství programů a médií, které knihovna představila. Potom byli schopni konsolidovat pět „stabilních“ programových uskupení: parkování; personál – manipulace s materiálem pro systém celé knihovny; setkání – veřejné setkávací místnosti a vzdělávací prostory; knižní spirála – v nepřetržité pásce od 000 do 999 zde jsou umístěny různé kategorie se schopností organicky expandovat nebo stahovat se podél kontinua; a prostor pro administraci knihovny. Těchto pět shluků bylo uspořádáno na překrývajících se platformách podle hierarchických a logických prostorových vztahů.

Poté mezi „stabilní“ vložili „nestabilní“ programové klastry, ty funkce, jejichž vývoj není tak jasný: prostory zaměřené na trávení času s dětmi; obývací pokoj ve kterém je možnost koupit kávu nebo zahrát šachy; mixovaná komora pro výměnu informací s přístupem k technologickým zařízením, možnost pro dálkové vzdělání; a čítárna – klidnější prostor pro čtení a samostudium s výhledem na město.

Pro usnadnění přechodu mezi jednotlivými divizemi byla každá zóna architektonicky členěna a měla svou jedinečnou velikost, materiálovou paletu a strukturální systém.

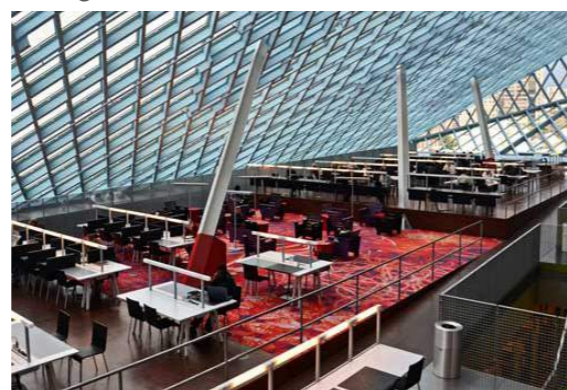
Pohled na budovu zvenku

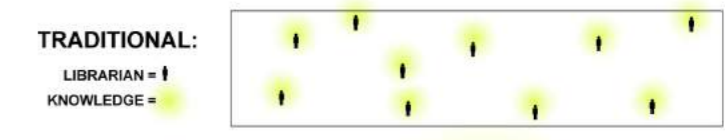
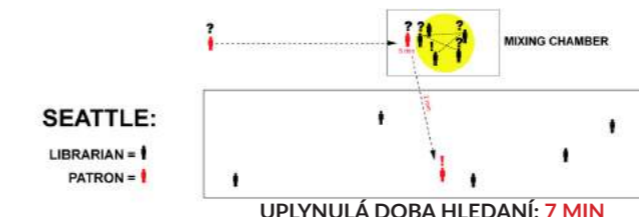
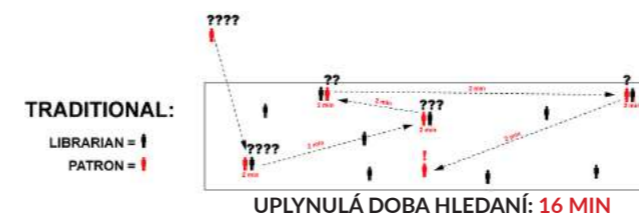
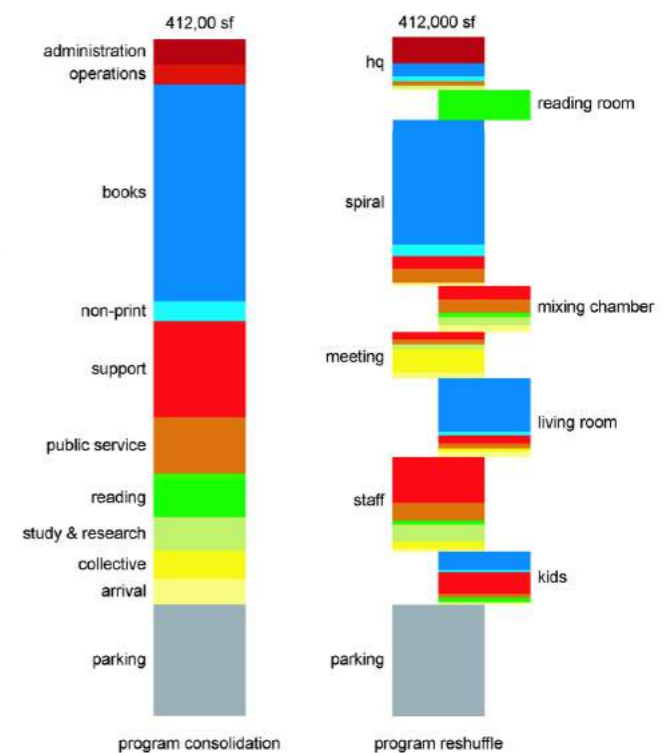
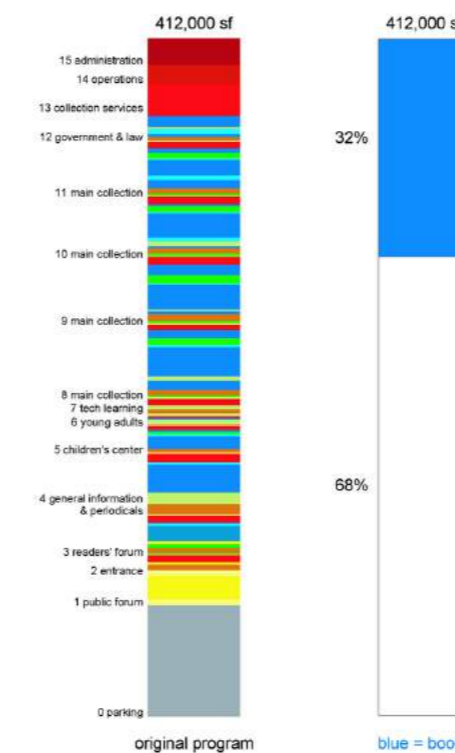
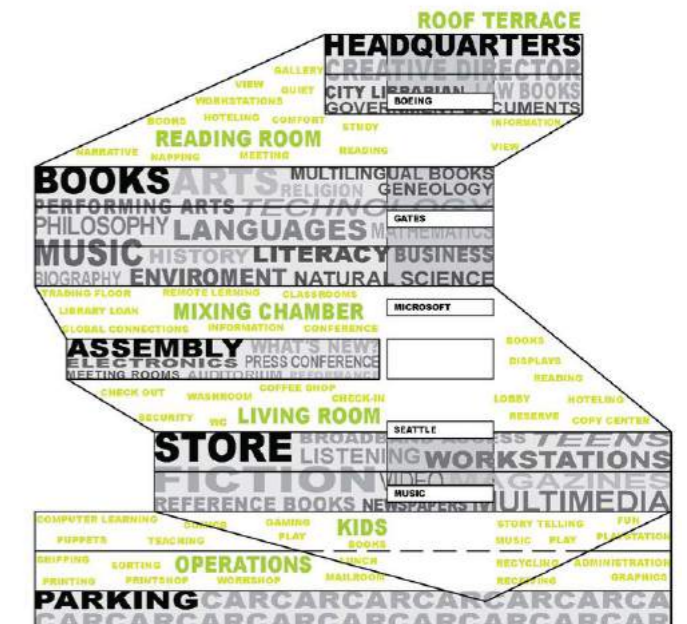
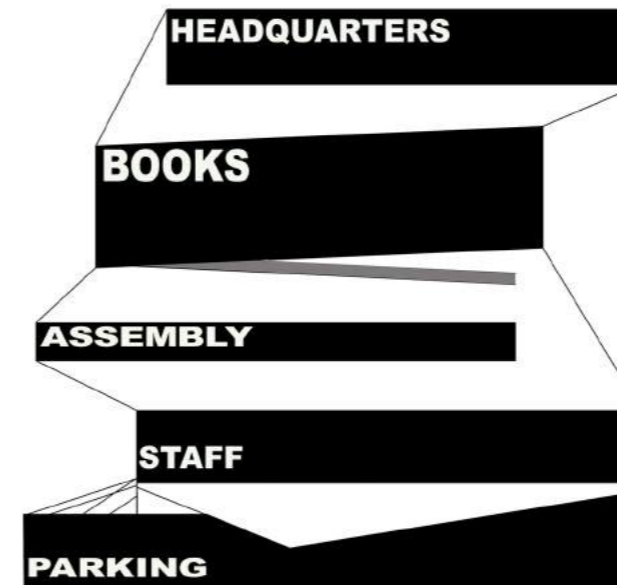
Living room

Mixing chamber

Reading room

L/ ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA V BIRMINGHAMU

Architekti: Mecanoo
Plocha: 35 000 m²
Rok: 2013
Organizace prostoru: terasy

Knihovna se nachází v srdci města na Centenary Square, kde je umístěna mezi budovou divadla z 60. let minulého století a Baskerville house z roku 1939 který je památkově chráněny. Společně s novou knihovnou utvářejí identitu centrální části města.

Větší část budovy tvoří skleněná fasáda obtáhnuta jemnou krajkou. Birmingham je průmyslové město, a proto fasáda je inspirována řemeslnou tradicí města. Velké kruhy symbolizují řemeslné zpracování ocelářského průmyslu, zatímco menší kruhy odkazují na 200letou tradici řemeslného zpracování zlata a stříbra z bižuterie v Birminghamu. Dekorativní vzor tvoří na budově jemnější měřítko a v kombinaci se zlatou barvou organicky zapadá do historického okolí.

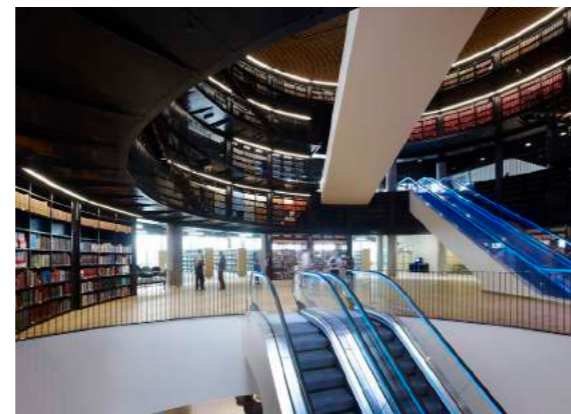
Kruh je stejně důležitý element v interiéru. Knihovna je naskrz proříznuta válci atriu různých velikostí, které jsou umístěny nad sebou. Část volného výběru je rozmístěna po obvodu atriu s kulatým ochozem. Dále na samotném patře za atriem police jsou pravoúhle, ale směřují k centru pomyslného kruhu a tím potvrzují jeho nadřazenost v budově. Kruh je archetypickou formou, která ztělesňuje nekonečno, jednotu a nadčasovost.

Knihovna nese v sobě jak klasickou funkci – uložení knih a informací –, tak i kvalitu skutečně veřejné a kulturní budovy. Program o rozloze 35 000 m² zahrnuje knihovnu pro dospělé a děti, studijní prostory, hudební knihovnu, obchodní a vzdělávací centrum, multimedialní zařízení, archivy, přemístěnou na střechu originální pamětní místnost Shakespeare z roku 1886, střešní zahrady a terasy, kanceláře, klimaticky regulovanou galerii, kavárny a salonek, nové hlediště sdílené s integrovaným a renovovaným divadlem a „zadní část domu“ s kanceláři, dílnami a zkušebními ateliéry.

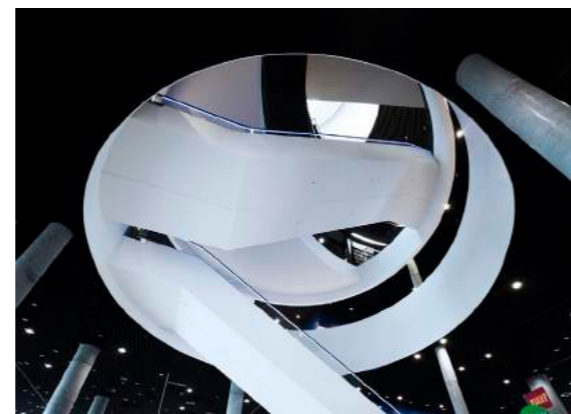
Při návrhu se také kladl vysoký důraz na ekologičnost a udržitelnost budovy. Knihovna Birminghamu zahrnuje systémy šedé vody a tepelná čerpadla pro zemní zdroje. Sluneční clony a reflexní materiály uvnitř fasád blokují tvrdé paprsky slunce ve výšce odpoledne a zároveň umožňují přirozené denní světlo do interiéru. Přízemí těží z hmotnosti půdy, která tvoří nárazníkovou zónu a izolaci. Kruhová terasa vyřiznutá z náměstí vytváří chráněný venkovní prostor a zvedá denní světlo hluboko do budovy. Budova bude zahrnovat smíšený režim a přirozenou ventilační strategii. Fasáda bude reagovat na vnější podmínky a otvory umožní přívod a odvod čerstvého vzduchu. Přidání střešních zahrad zlepšuje okolí.

Pohled na budovu zvenku

Ochozy volného výběru

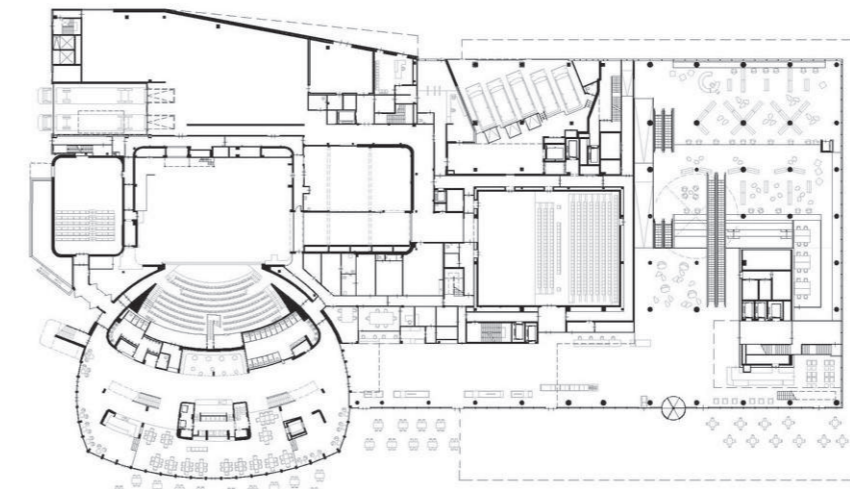

Schodiště jako dynamický a dominantní prvek

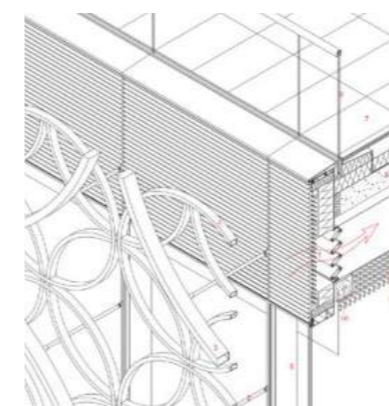

Využití veřejného prostoru knihovny

1.PP - PROPOJENÍ S DIVADLEM

DETAIL FASADY

· VENKOVNÍ
 · VEŘEJNÝ
 · PROSTOR
 · KNIHOVNY

· VÝZKUMNÍ
 · KNIHOVNA

· PAMĚTNÝ
 · PAVILON
 · SHAKESPEARE
 · Z ROKU 1886

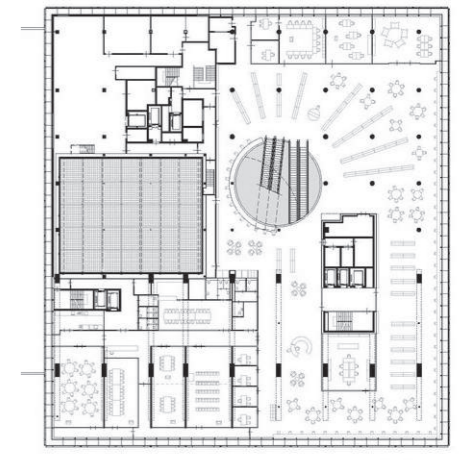
· OBCHODNÍ A
 · VZDĚLÁVACÍ
 · CENTRUM

· GALERIE

· VOLNÝ VÝBĚR

· ARCHIV

1.NP

L / KNIHOVNA V TIJANJINU

Architekti: MVRDV + TUPDI
 Plocha: 33 700 m²
 Rok: 2017
 Organizace prostoru: sfera

Knihovna nachází se v kulturním centru čtvrti Binhai v Tianjinu, poblíž parku a je jednou ze skupin pěti kulturních budov navržených mezinárodním kádrem architektů včetně Bernarda Tschumi Architects, Bing Thom Architects, HH Design a MVRDV. Všechny budovy jsou propojeny veřejnou chodbou pod prosklenou střechou.

V rámci masterplanu GMP dostal MVRDV přísný objem. Zvenku budova odkazuje na přísné podmínky a nemožnost pracovat s hmotou vnějšku, celá plocha pozemku je vytlačena nahoru a pokryta fasádou z bílých opakujících se horizontálních lamel. Budova propíchnutá naskrz tunelem, mezi dvěma hlavními vstupy, který uvádí do jiného světa. Plynulému průhledu skrz knihovnu brání velká koule uprostřed, sloužící jako sférický auditorium. Při pohledu zvenku je jasně vidět oko.

V interiéru po obou stranách koule se nacházejí police, které opakují se od podlahy do stropu a pokaždé mají jiný význam od posezení ke schodu, a dokonce pokračují podél stěn ke stropu a vytvářejí systém osvětlení. Tyto obrysy také pokračují podél dvou plných prosklených fasád, které propojují knihovnu s parkem venku a veřejnou chodbou

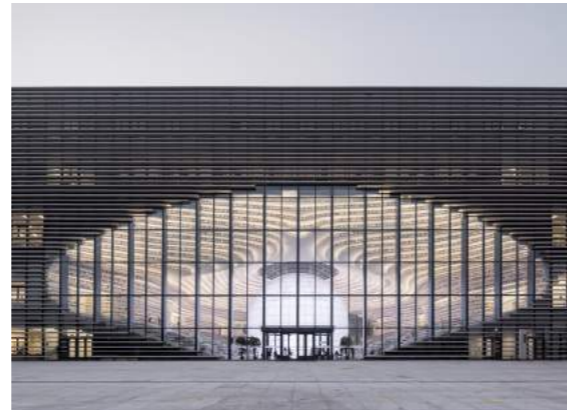
uvnitř, a slouží jako žaluzie k ochraně interiéru před nadměrným slunečním zářením a zároveň vytvářejí jasný a rovnoměrně osvětlený interiér.

Diverzita vytvořeného prostoru, uhly a křivky, má stimulovat různá využití „obývacího pokoje“ knihovny, jako je čtení, chůze, setkání a diskuse.

Winy Maas porovnává interiér knihovny s jeskyní, kde podlaha přetéká do stropu a naopak.

Cela budova ve svém designu využívá bílou barvu, která sjednocuje interiér do celku i přes mnohobarevnost knih a bez ohledu na velikost vlastní hmoty vytváří pocit lehkosti.

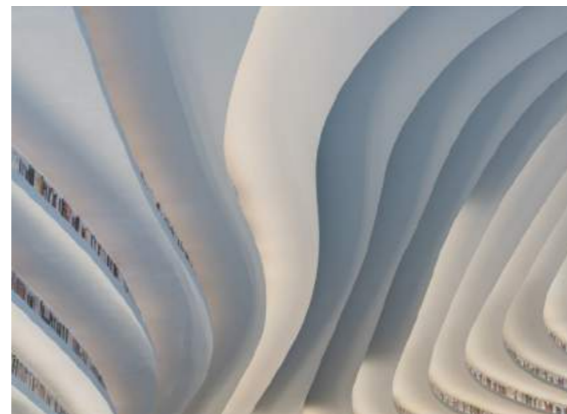
Pětipatrová budova také obsahuje rozsáhlá vzdělávací zařízení uspořádaná podél okrajů atria a přístupná z něho. Veřejný program doplňují podzemní servisní prostory, úložiště knih a velký archiv. Z přízemí mají návštěvníci snadný přístup ke čtenářským prostorům pro děti a seniory, hlediště, hlavní vchod, terasový přístup do nadzemních podlaží a napojení na kulturní komplex. První a druhé patro se skládá především ze studoven, knih a salonků, zatímco ve vyšších patrech jsou také zasedací místnosti, kanceláře, počítačové a zvukové místnosti a dvě terasy na střeše.

Pohled na budovu zvenku

Pohled na multimediální místnost

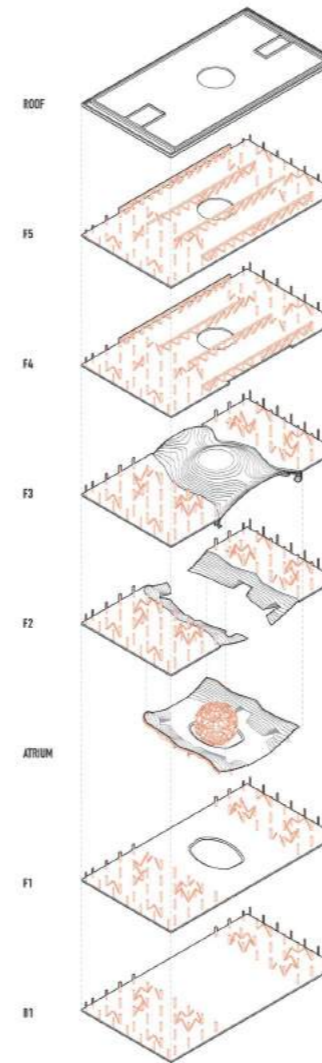

Linie jako hlavní motiv

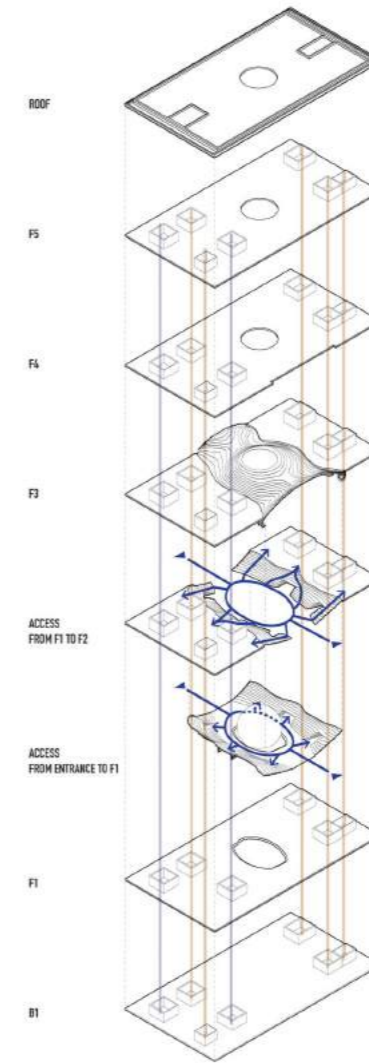

Pohled na studovnu

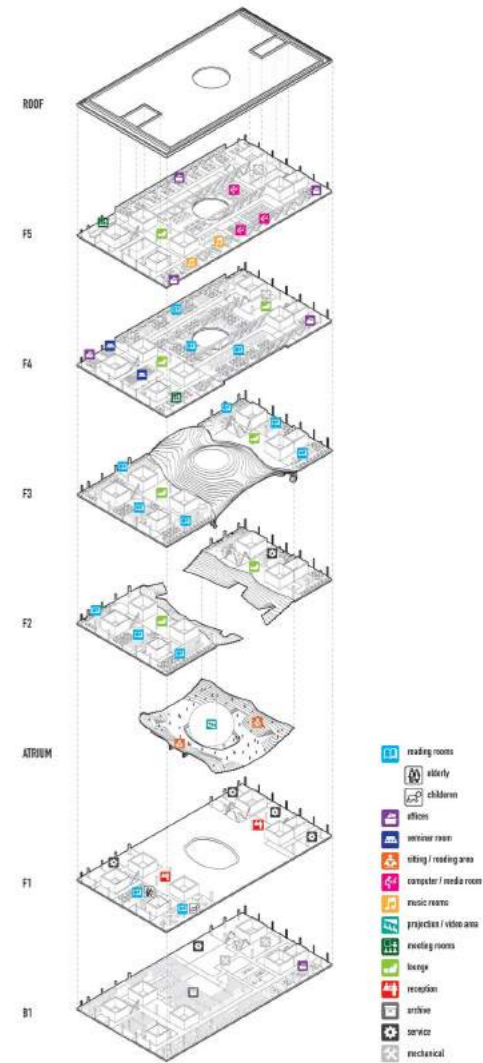
STRUCTURE

CIRCULATION

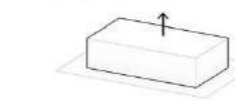
PROGRAM

00 SITE

01 EXTRUDE

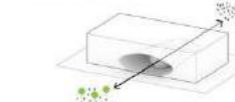
02 ENCOUNTER

03 PUSH INTO

04 CONNECT

05 TERRACE

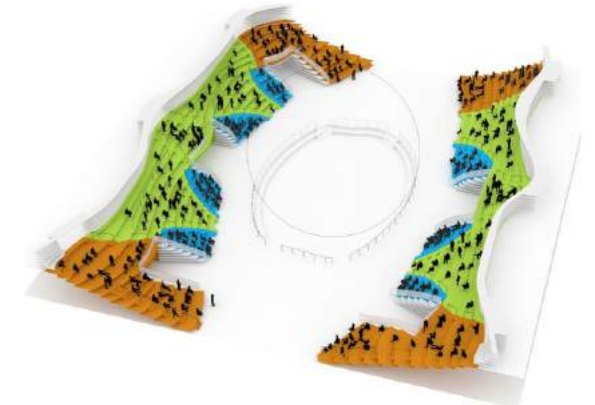
06 LOUVRES

07 SKYLIGHT

08 TIANJIN BINHAI LIBRARY

PROJEKT: 2011

L / NÁRODNÍ UNIVERZITNÍ KNIHOVNA V TAIPEI

Architekti: LIAO Architect & Associates
 Plocha: 20 309 m²
 Rok: 2014
 Organizace prostoru: lineární

Národní univerzitní knihovna v Taipei se nachází v okrese Sanxia v New Taipei City. Navržena budova se skládá ze dvou pravoúhlých objemu spojených mosty. Skoro všechny fasády jsou prosklené a geometrické, za výjimkou dvou. Severozápadní a jihovýchodní, narozdíl od ostatních jsou tvořeny, vlnícími se stěnami, které vytvářejí více dynamicky vyzraz, mění orientaci oken a tom brání přehřívání budovy. Při návrhu těchto fasád architekti obrátili se k hlavnímu artefaktu v knihovně – knize. Vlnící se křivky na fasádě jsou inspirované pohybem, kdy člověk za hřeben vytahuje knihu z regálu, narušením pravidelné struktury.

Většina tradičních knihoven, kde uvnitř je pevné a přesně kontrolované prostředí s jediným vstupem, dosahují cíle spočívajícího v zajištění tichého prostoru a uložení knih. Oproti, tahle knihovna je pojata jako otevřený prostor s volnými toky výměny znalostí. Hlavní koncept Národní univerzitní knihovna v Taipei je v tom, aby vytvářet interakci mezi různými postavami v prostoru – člověkem, knihou, médií, architekturou a prostředím.

Architekti věří, že tyto interakce umožňují lidem získat více znalostí, než si představujeme. Namísto jedné masivní stavby budova je dělena na několik celku. Koncepte městské ulice byla použita v programu knihovny. Společný podium obsahuje společenské funkce, geometrické objemy vyšších pater tvoří více klidné prostory, vhodné pro studium a čtení. Mosty, které spojují objemy budov dávají možnost prožívat přírodu z jiné perspektivy. Uvnitř existuje dostatek intimních zón na učení, ale zároveň budova poskytuje množství příležitosti pro interakci.

Knihovna má být otevřenou budovou, kde budou mít studenti snadný přístup ke všem informacím a prostorům, a budou aktivně sdělovat své znalosti a zkušenosti prostřednictvím dobře navrženého prostoru.

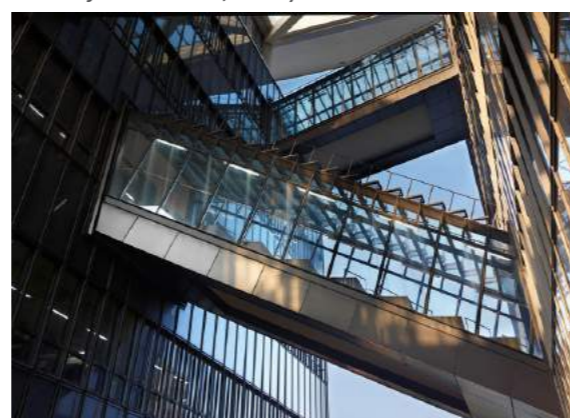
Uvnitř jsou různorodé prostory s životvornými funkcemi, jako knihovna, galerie, knihkupectví, studentské centrum a kavárna. To vytváří uvolněné a příjemné prostředí v knihovně, které ve skutečnosti podporuje prosperující společenské aktivity mezi lidmi.

Pohled na budovu zvenku

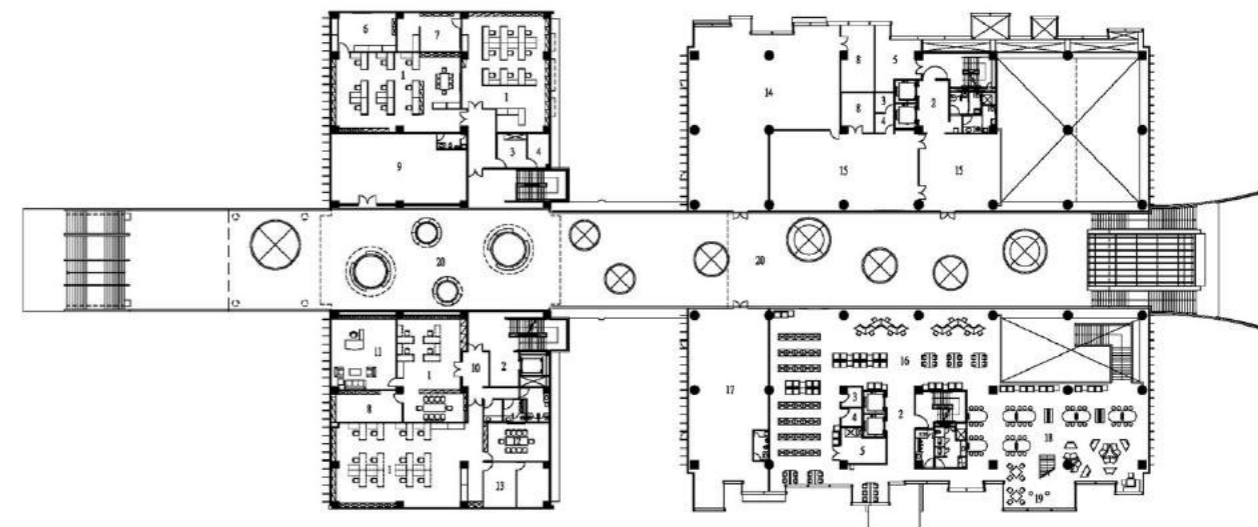
Knih jako motiv fasady

Propojení části budov

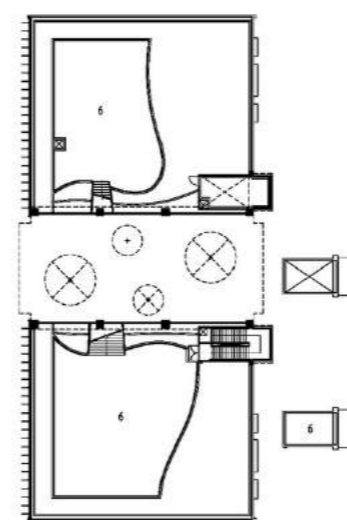

1.PP, světlíky

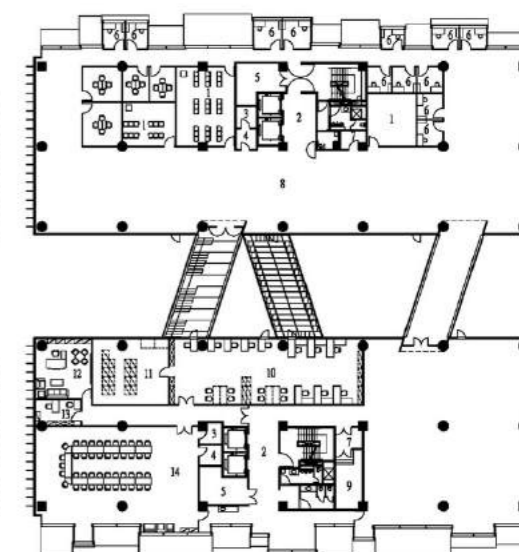
2F

- 1. Office
- 2. Elevator Hall
- 3. Electrical Facilities
- 4. Internet Facilities
- 5. Air Conditioning Facilities
- 6. Internet Lab
- 7. The Development System Platform Test Room
- 8. Party
- 9. Shop
- 10. Foyer
- 11. Director's Office
- 12. The Meeting Room
- 13. Equipment Room
- 14. Publications Office Exhibition Bookcalf
- 15. Exhibit Space
- 16. Learning Area
- 17. Shop
- 18. Group Auditorium Room
- 19. Group Study Area
- 20. Atrium

3F

- 1. Open Bookshelf Area
- 2. Elevator Hall
- 3. Electrical Facilities
- 4. Internet Facilities
- 5. Air Conditioning Facilities
- 6. Roof Terrace
- 7. Copy Room

6F

- 1. Groups Auditorium Room
- 2. Elevator Hall
- 3. Electrical Facilities
- 4. Internet Facilities
- 5. Air Conditioning Facilities
- 6. Study Carrels
- 7. Copy Room
- 8. School History Museum Reserved Area
- 9. Computer Facilities
- 10. Acquisition & Cataloging Division
- 11. Donated Books Room
- 12. Curator's Office
- 13. Office of the Secretary
- 14. The Meeting Room

Architekti: Schmidt Hammer Lassen Architects
Plocha: 35 600 m²
Rok: 2015
Organizace prostoru: plošná

Velká polygonální budova se nachází v Dánsku u ústí řeky Aarhus a spojuje město s přístavem a vodou. Z okolního lesů na sever a na jih byl vytvořen rekreační pás, přes který bude jezdit nová lehká železnice s vyhrazenou stanicí na Dokk1. Silniční doprava bude přeměrována tak, aby měla přímý přístup na velké podzemní parkoviště pod budovou. Schéma, která zahrnuje více než 450 parkovacích míst pro kola, prochází nové cyklostezky. Dokk1 se stane novým centrem který otevírá nové zážitky ve městě Aarhus.

Hlavní myšlenkou Dokk1 je transparentní zastřešený městský prostor. Kim Holst Jensen, starší partner v Schmidt Hammer Lassen Architects, vysvětluje: „Dokk1 není jen budova. Je to místo pro výměnu znalostí a příležitostí a místo multikulturního setkání, které změní vnímání celého města lidmi. Dokk1 obohacuje toto speciální prostředí architekturou, která vytváří výjimečné vizuální spojení s městem – jak zevnitř, tak z venku. Tímto vytváříme ikonu pro znalostní společnost, ikonu, která podporuje a stimuluje kreativní spolupráci.“

Dokk1 je navržen jako polygonální hmota, která

spocívá na podiu a vznáší se na celkově na čtyři podlaží nahoru. Přízemí a první nadzemní podlaží je spojené masivním schodištěm. Schody se rozléhají na úroveň ulice, doplňují veřejný prostor přístavní promenády obklopující budovu.

Budova disponuje velkým počtem prosklených fasád, s 360stupňovým výhledem na vodu, přístav, les a město. Zbytek fasády je vyroben z expandovaného kovu. Měřítko města a přístavu se odráží v designu, který se krouží, láme a zatáčí. Koncept fasádního designu je vzájemným působením s výškou okolních budov a měřítkem přístavu s odkazem na velké prvky, jako jsou jeřáby a lodě.

Polygonální horní patro obsahuje úřady městské správy spolu s prostorem pro půjčení knih. Dvě otevřené úrovně knihovny jsou propojeny mediální rampou, která sestává z pěti platforem, z nichž každá je věnována určité činnosti: výstavy, hry, interaktivní workshopy, čtení a události. V kombinaci s literární a mediální sekcí nabízí mediální rampa meandrující cestu aktivity přes budovu vedoucí k dětskému prostoru v nejvyšším patře. Taky v budově jsou k dispozici prostory pro pronájem kanceláří, studovny. Je dostatek jak veřejných, tak více zklidněných a intimních zón.

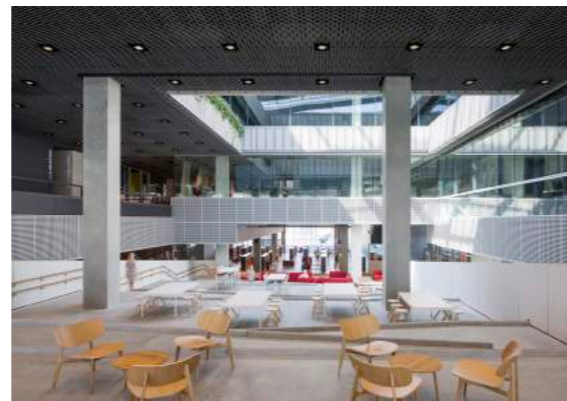
Pohled na budovu zvenku

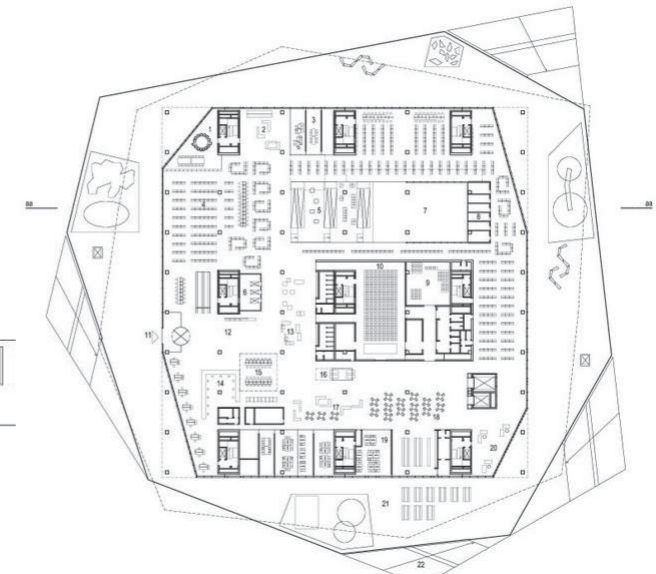
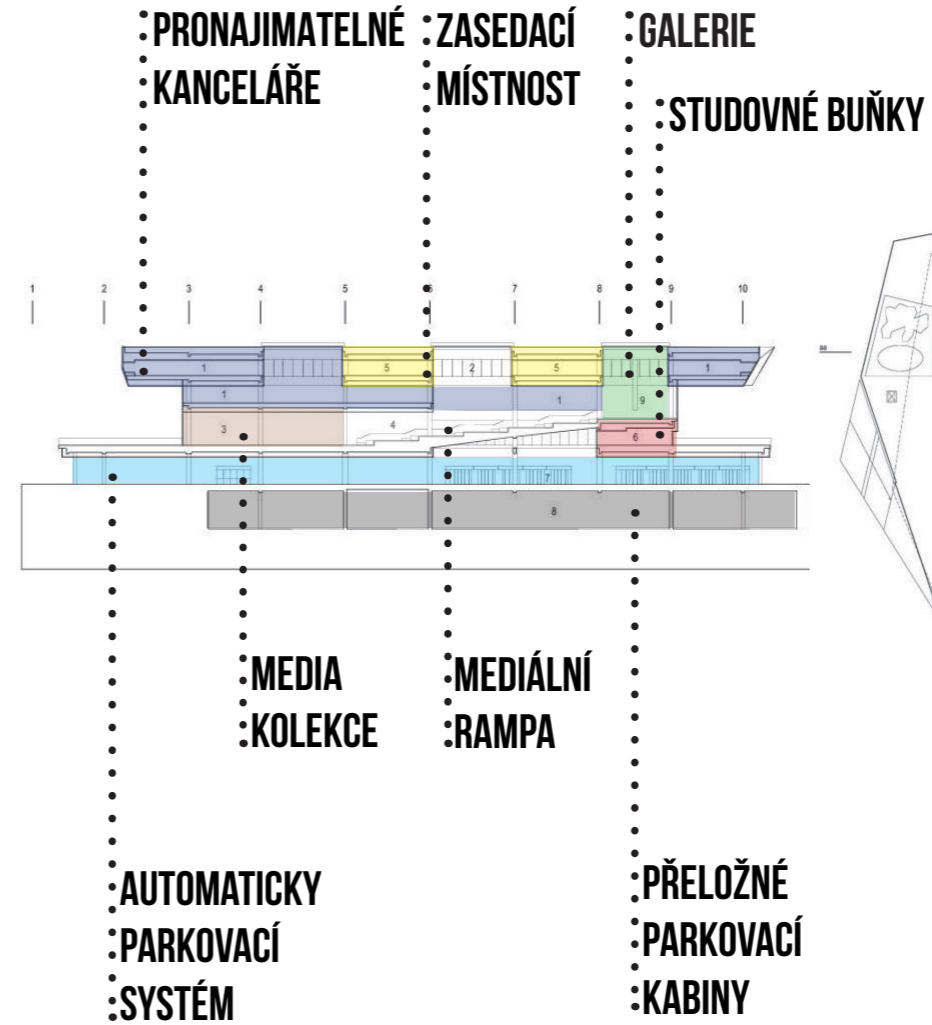
Venkovní veřejný prostor

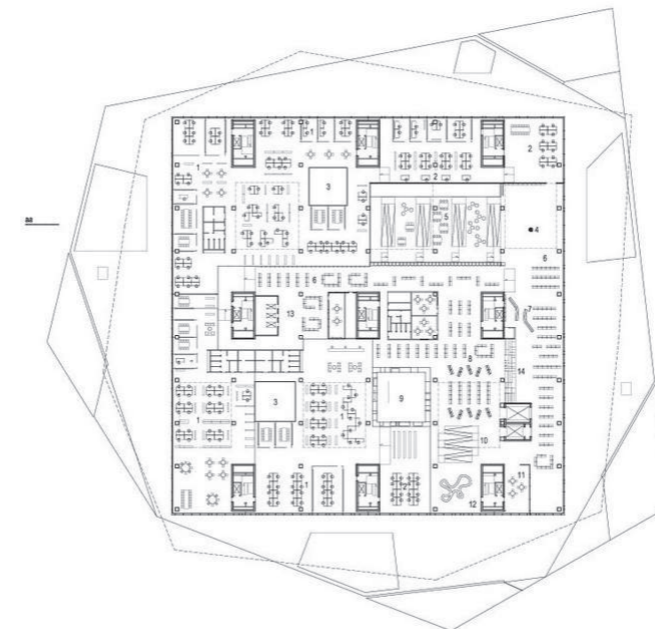
Volný výběr

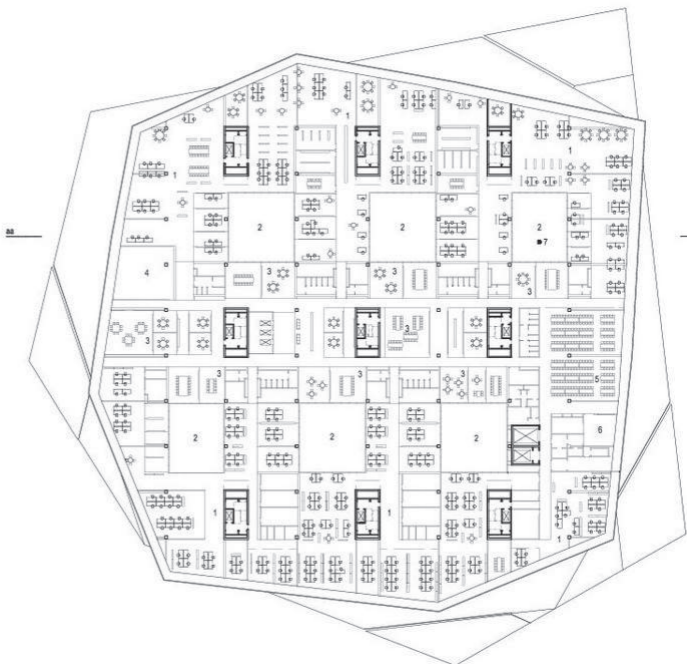
Mediální platforma

1.NP	11. Vstup
1. Čtecí místnost	12. Foyer
2. Transformační místnost	13. Recepce
3. Projektová místnost	14. Občanský servis
4. Media kolekce	15. Samoobsluha
5. Mediální rampa	16. Dopad třídícího stroje
6. Panoramaticky výtah	17. Stanky kampaně
7. Otevřeno do přízemí	18. Café
8. Studovné buňky	19. Zasedací místnost
9. Dětské divadlo	20. Obývací pokoj
10. Multiúčelová místnost	21. Venkovní prostory
	22. Skulpturní schodiště

2.NP	7. Inspirační prostory
1. Kanceláře	8. Studovny
2. Kanceláře Evropského Kapitálu	9. Výukové prostory
3. Otevřeno do přízemí	10. Hravá knihovna
4. Umění	11. Mini rampa
5. Mediální rampa	12. Dětská dílna
6. Media kolekce	13. Malé dětské hřiště
	14. Medialounge pro mládež
	15. Jevíště

3.NP
1. Možnost pronajmu kanceláří
2. Otevřeno do 2.NP
3. Zasedací místnost
4. Občanský servis
5. Kantýna/ společné prostory
6. Kuchyň
7. Umění

XL / NÁRODNÍ KNIHOVNA V KATARU

Architekti: OMA
Plocha: 45 000 m²
Rok: 2017

Organizace prostoru: plošná

Katarská národní knihovna obsahuje Dohaovu národní knihovnu, veřejnou knihovnu a univerzitní knihovnu a uchovává sbírku dědictví, která se skládá z cenných textů a rukopisů souvisejících s arabsko-islámskou civilizací. Knihovna je součástí vzdělávacího města, nového akademického kampusu, který hostí satelitní kampusy předních univerzit a institucí z celého světa.

Fasáda z vlnitého skla filtruje jinak jasné přirozené světlo a vytváří tak klidnou atmosféru pro čtení. Difuzní světlo je nasměrováno dále do jádra budovy pomocí reflexního hliníkového stropu. Venku poskytuje potopená patia světlo do kancelářských prostor zaměstnanců v suterénu a zároveň působí jako přechodový prostor před vstupem do světa knih.

Cílem návrhu bylo učinit čtení co nejpřístupnější pro obyvatelstvo Kataru. Budova je tvořena jednotným prostorem bez členění na sekce, ve které jsou umístěny lidé i knihy. Jen několik odlišných vložených funkcí diverzifikují se celku prostoru. Okraje jsou zvednuté oproti centru půdorysu, tak se tvoří místo pro terasy knih a střed zůstává volný pro pobyt lidí. Zároveň pokud člověk se nachází v centru tak má

dojem, že je obklopen knihami.

Uličky mezi polici mají vlastní topografii, propletenou s prostorem pro čtení, socializaci a prohlížení. Poličky jsou určeny k tomu, aby byly součástí budovy, a to jak z hlediska významnosti – jsou vyrobeny ze stejného bílého mramoru jako podlahy – a infrastruktury – zahrnují umělé osvětlení, větrání a systém vracení knih.

Přitahujícím k sobě pozornost prvek je most, který spojuje hlavní uličky knihovny, slouží jako hlavní jádro setkání a komunikaci. Most hostí víceúčelové hlediště, media a studovny, konferenční místnosti.

Dalším pozoruhodným prvkem je sbírka dědictví. Sběrka je umístěna ve středu knihovny v šestimetrovém hlubokém vyhloubeném prostoru obloženém béžovým travertinem. Sběrka může také pracovat autonomně, přímo přístupná zvnějšku. Při pohledu s pobytového úrovně knihovny sběrka připomíná místo archeologického výzkumu, kde hlavním a cennějším artefaktem jsou znalosti minulých století.

Pohled na budovu zvenku

Pohled na 2.NP seshora, model

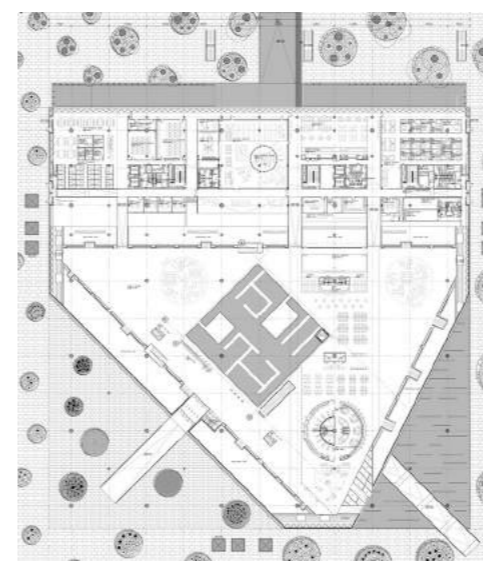
Dětská zóna

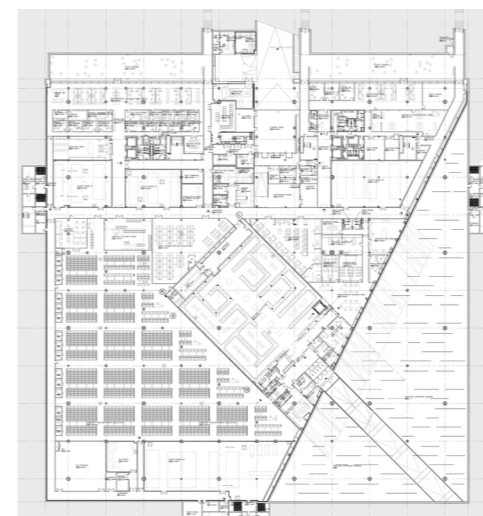
Pohled na 2.NP

1.NP

2.NP

:VOLNÝ VÝBĚR

:MOST, MÍSTO
:SHROMÁŽDĚNÍ

:POBYTOVÁ A
:POČÍTAČOVÁ ZÓNA

:SBÍRKA DĚDICTVÍ

:SKLADOVACÍ
:PROSTORY A
:KANCELÁŘE
:PRACOVNÍKU

Flexibilita/

„Flexibilita“ v architektuře označuje schopnost budovy nepřetržitě přizpůsobovat prostorové uspořádání, a dokonce i jeho strukturu vyvíjejícím se potřebám.

- Volný půdorys, výběr vhodného konstrukčního systému -> jako výsledek volný nepřetržitý prostor do kterého se vkládají funkční jednotky.

- Měkké spojení místnosti – prostor je možné dělit a scelovat, korigovat velikosti místnosti pomocí posuvných dělicích stěn.

- Organizace technické infrastruktury tak, aby šlo měnit místo napojení (například elektrické vedení uspořádané do roštového systému uložení).

- Částečné využití posuvného, modulového nebo zasunovacího nábytku.

Multifunkčnost/

Multifunkční – mající více funkcí, vícefunkční. Multifunkční architektura souvisí s vytvářením prostor, které shromažďují několik různých funkcí v prostoru. Muže se stát že i jeden prostor nabízí zázemí pro větší počet funkcí, které se střídají v čase.

Různé funkce potřebují různé nároky:

- prostorové (plocha/ výška stropu)

- světelné (přirozené osvětlení/ umělé osvětlení/ absence přirozeného osvětlení)

- akustické (s akustickou izolací/ bez akustické izolace)

- stupeň soukromí (společenské/ intimní)

- stupeň otevřenosti vůči hlavnímu prostoru (otevřený/ polootevřený/ zavřený)

Vytváření škály různorodých prostoru vytváří podmínky pro vznik různorodých funkcí.

Udržitelnost/

Udržitelná architektura zlepšuje kvalitu života a minimalizuje škodlivé dopady na naše zdraví. V dlouhodobém výhledu udržitelný návrh vede k sníženým provozním nákladům a výhodám pro pohodlí a zdraví. V důsledku toho vidíme další projekty „udržitelné architektury“, které se snaží minimalizovat negativní dopad budov na životní prostředí zvětšením účinnosti a moderním využíváním vybraných materiálů, energie a prostoru pro rozvoj.

- Klimaticky design – lokální, funkční a strukturální řešení je třeba zvolit v souladu s místními podmínkami, jako je topografie, mikroklima, složení půdy, vodní plochy, flóra a fauna atd.

- Využití lokálních materiálů.

- Využití materiálu šetrných k životnímu prostředí.

- Efektivní nakládání s tepelnou energií budovy.

- Chytré fasády reagující na teplotní změny v okolí.

- Řízení dešťové vody a efektivní nakládání s vodou celkově.

- Zvýšení kvality vnitřního prostředí – denní osvětlení, odpovídající ventilace a regulace vlhkosti, optimalizace akustického výkonu.

- Využití obnovitelných zdrojů.
- Minimalizace dopadu jakéhokoli stavebního projektu na životní prostředí.

- Tvoření zahrad a zelených střech.

**5/ LOKALITA
KARLSPLATZ**

LOKALITA

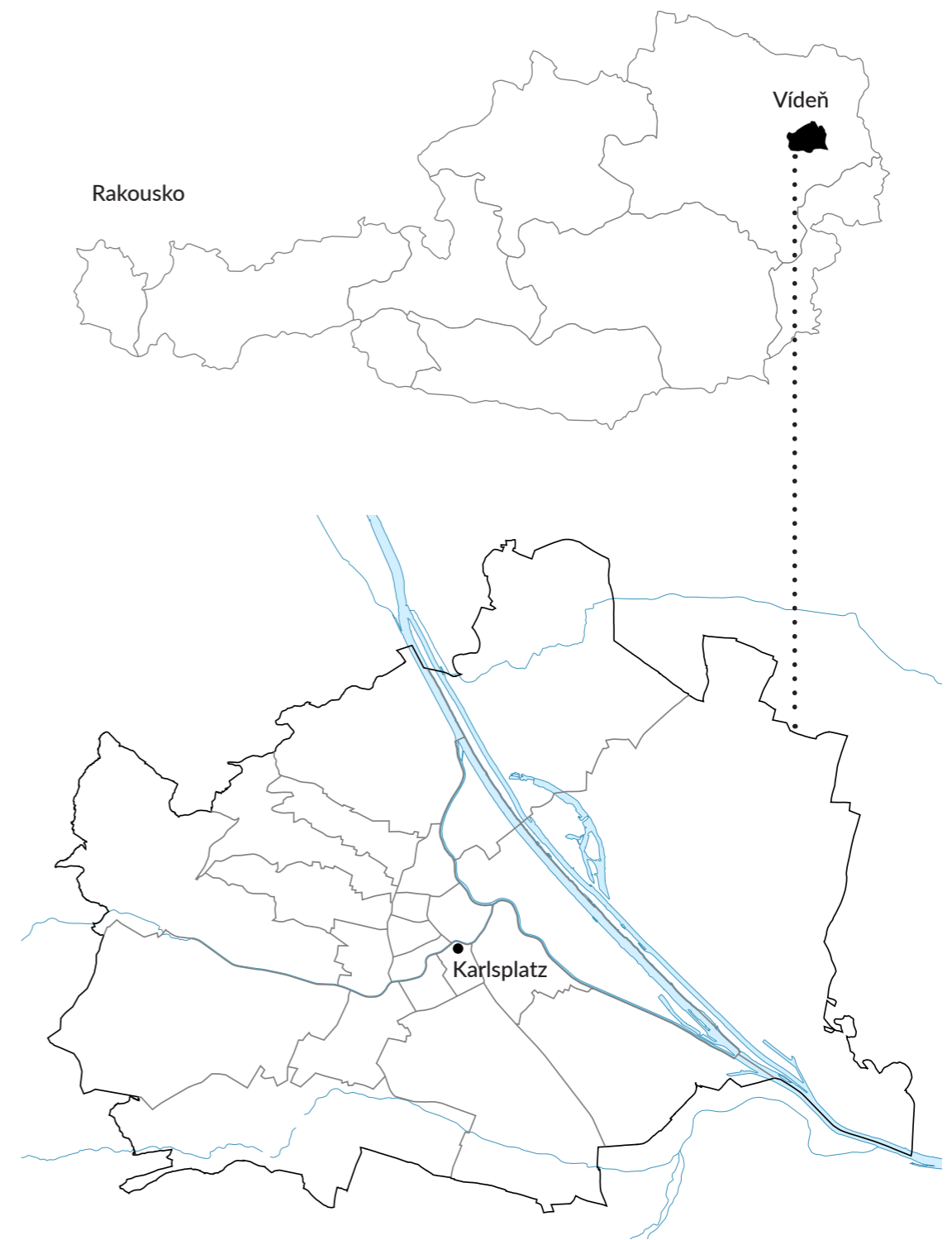
Lokalita se nachází v Rakousku, v centru Vídně. Čtvrť s názvem Wieden je jednou z čtvrtí, které lemují prostor bývalých městských hradeb /dnešní reprezentativní okružní třídu Ringstraße, kde se usadilo velké množství znakových pro Vídeň památek architektury, kulturních a vzdělávacích zařízení. Oblast pro svoji výjimečnost je organizací UNESCO zařazena do Seznamu Světového dědictví a taky je památkově chráněnou oblastí města. Tato lokalita tvoří neopakovatelnou identitu, kostru města Vídně a každý zásah měl by být udělán s citem.

V současné době ve Vídně existuje určitý požadavek na reorganizaci některých přilehlých zón Ringstraße, zlepšení veřejných prostor, parku a zahuštění této části města s využitím pro kulturní stavby. Historický centrum mělo by fungovat nejen jako muzeum pod širým nebem, ale taky být i dostatečně přitažlivým bodem pro obyvatele města každodenně v průběhu celého dne. Pro ověření možnosti zahuštění centru byl vytvořen Masterplán Glacis, který má charakter studie. Hlavním obsahem dokumentu je vyčlenění zón v okruhu Ringstraße, které by mohli nést větší přínos, být více začleněny do městské struktury sociálně a urbanisticky. Taktéž popisuje stávající problémy a formuluje cíle pro dosažení v budoucnu, stanovuje hlavní osy a znakové stavby jako orientační body ke kterým nové stavby měly by být ohleduplné a respektující, stanovuje charakter území.

Vytvoření Masterplánů Glacis jen potvrzuje skutečnost že nové a nové stavby vznikají v historickém jádru. Každá generace má právo zanechat vlastní stopu v materii města. Pokud ale tento zásah má být úspěšný, měl by být řízený a odpovídat předem stanoveným cílům.

Dnešní regulační plán nepovoluje výstavbu v této lokalitě. Nicméně je pohyblivý a časem se může změnit.

Svojí prací chci vnést přínos do otevřené diskuse o zahuštění centru Vídně.

HISTORIE KARLSPLATZ

Karlsplatz se nachází na hranici mezi vídeňské městské částí Innere Stadt a Wieden.

Předtím, než se Karlsplatz stal náměstím, byl zde ozdobný Alžbětín most přes řeku Vídeň, postavený v roce 1854 a pojmenovaný po manželce císaře Františka Josefa I.; ti dva se vzali ve stejném roce. Most byl v roce 1867 vybaven sochami, které od roku 1902 stojí na náměstí Rathausplatz před vídeňskou radnicí. 20. dubna 1897 byl most uzavřen a poté zbořen.

V důsledku toho se opakovaně objevovaly pokusy o přepracování podlouhlého náměstí vytvořeného klenbou řeky Wien a o umístění nových dominantních budov.

Díky regulaci toku řeky Wien prováděné v letech 1894 až 1900 byla v roce 1899, vzniklo náměstí. Bylo pojmenováno po císaři Karlu VI., který během morové epidemie v letech 1713-14 složil slib, že nechá postavit kostel Karlskirche, a v letech 1716 až 1737 slib realizoval.

Největší plocha náměstí je na jižní straně Resselparku je pojmenovaná podle vynálezce Josefa Ressela.

Ve výhodní části je dominanta náměstí – Karlskirche, s vodní nádrží a plastikou od Henryho Moora v popředí kostelu. Ze stejné strany se nachází Wien Museum (dříve Historické muzeum města Vídně) a kancelářské budovy.

Na jihozápadní straně je náměstí ohraničeno hlavní budovou dnešní Technické univerzity (TU Vídeň) a protestantskou školou, která byla postavena jako polytechnika podle návrhu Josepha Schemerla von Leythenbach.

V Resselpark existují památky a busty vynálezce Josefa Ressela, Siegfrieda Marcusa, Josefa Maderspergera stejně jako skladatele Johanna Brahmsa (viz Brahms památka).

Na severní straně Karlsplatz našla svoji místo stanice metra Karlsplatz Stadtbahn. Nadzemní části budov jsou známým příkladem architektury Jugendstil. Navrhli je Otto Wagner a Joseph Maria Olbrich. Narozdíl od ostatních stanic Stadtbahn vyrobeny z ocelové konstrukce s mramorovými deskami namontovanými na vnější straně. Tyto stanice umožnily Otto Wagnerovi dosáhnout jeho cíle vytvořit dvě moderní architektonické osy ve městě, které se stali jedním z nejmodernějších měst své doby.

HISTORICKÉ FOTO KARLSPLATZ

VYVOJ UZEMI

1858

1956

1938

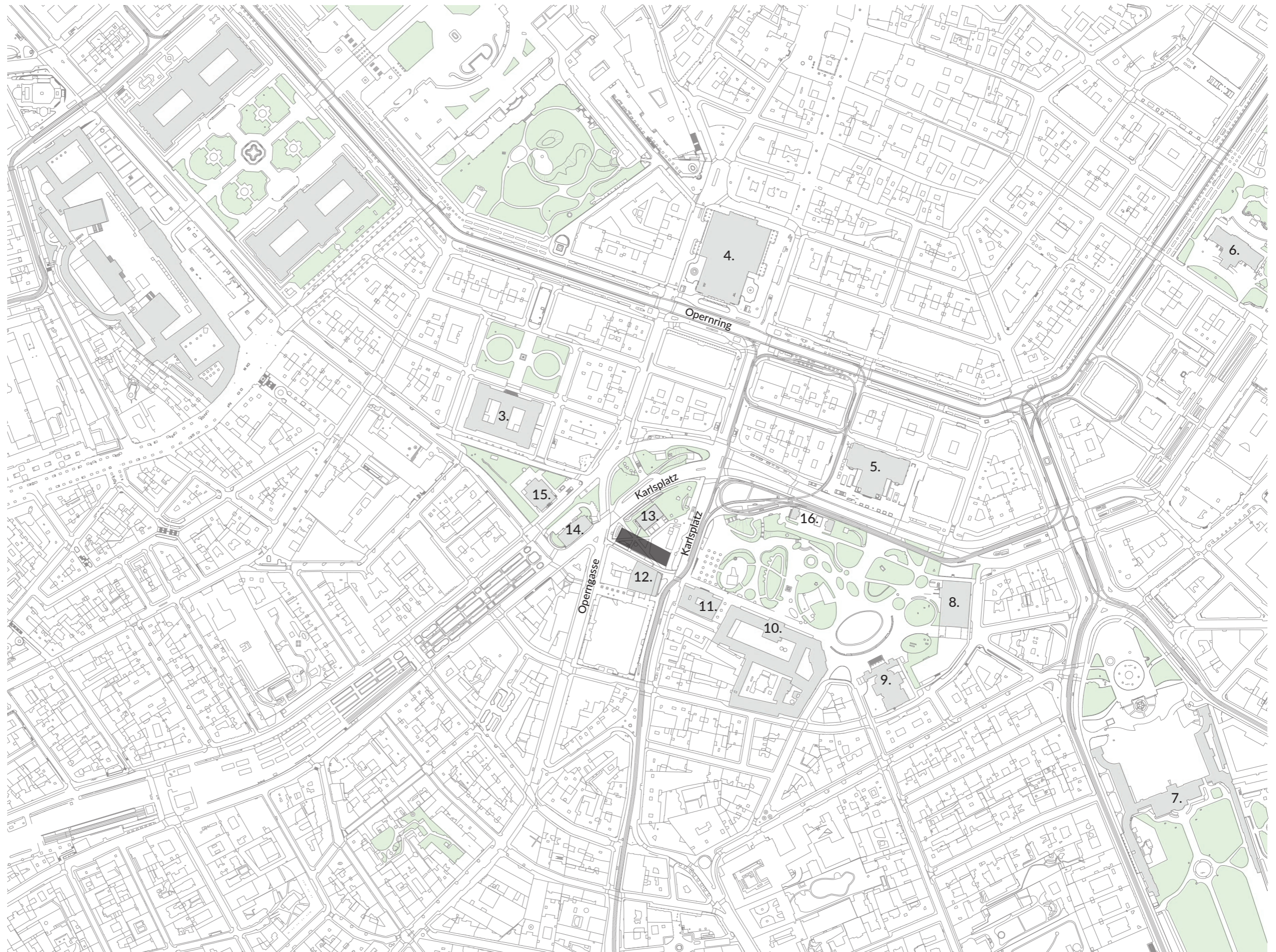
2021

SITUACE ŠIRŠÍCH VZTAHU

- Významné budovy
- Parková zeleň
- Řešeny pozemek

- 1a. Muzeum přírodní historie
- 1b. Muzeum umění
2. MuseumsQuartier
3. Akademie výtvarných umění
4. Vídeňská státní opera
5. Künstlerhaus Wien
6. Kursalon Wien
7. Schwarzenberský palác
8. Muzeum města Vídně
9. Karlskirche
10. Wien TU
11. Evangelická základní škola
12. Knihovna Wien TU
13. Kunsthalle
14. Forum an der Wien
15. Pavilon secese
16. Otto Wagner Pavillon Karlsplatz

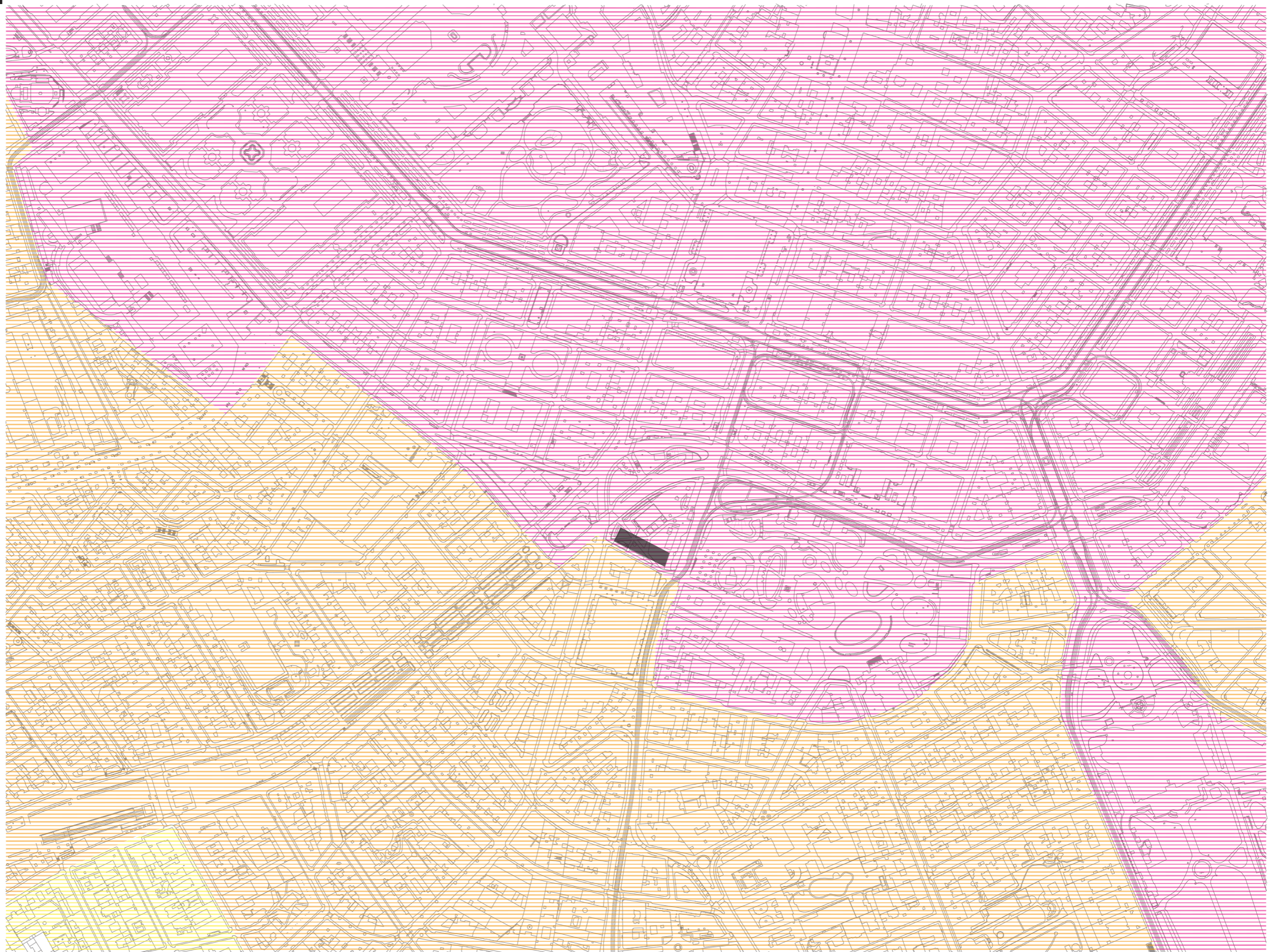
1:5000

PAMÁTKOVĚ CHRÁNĚNÉ OBLASTI

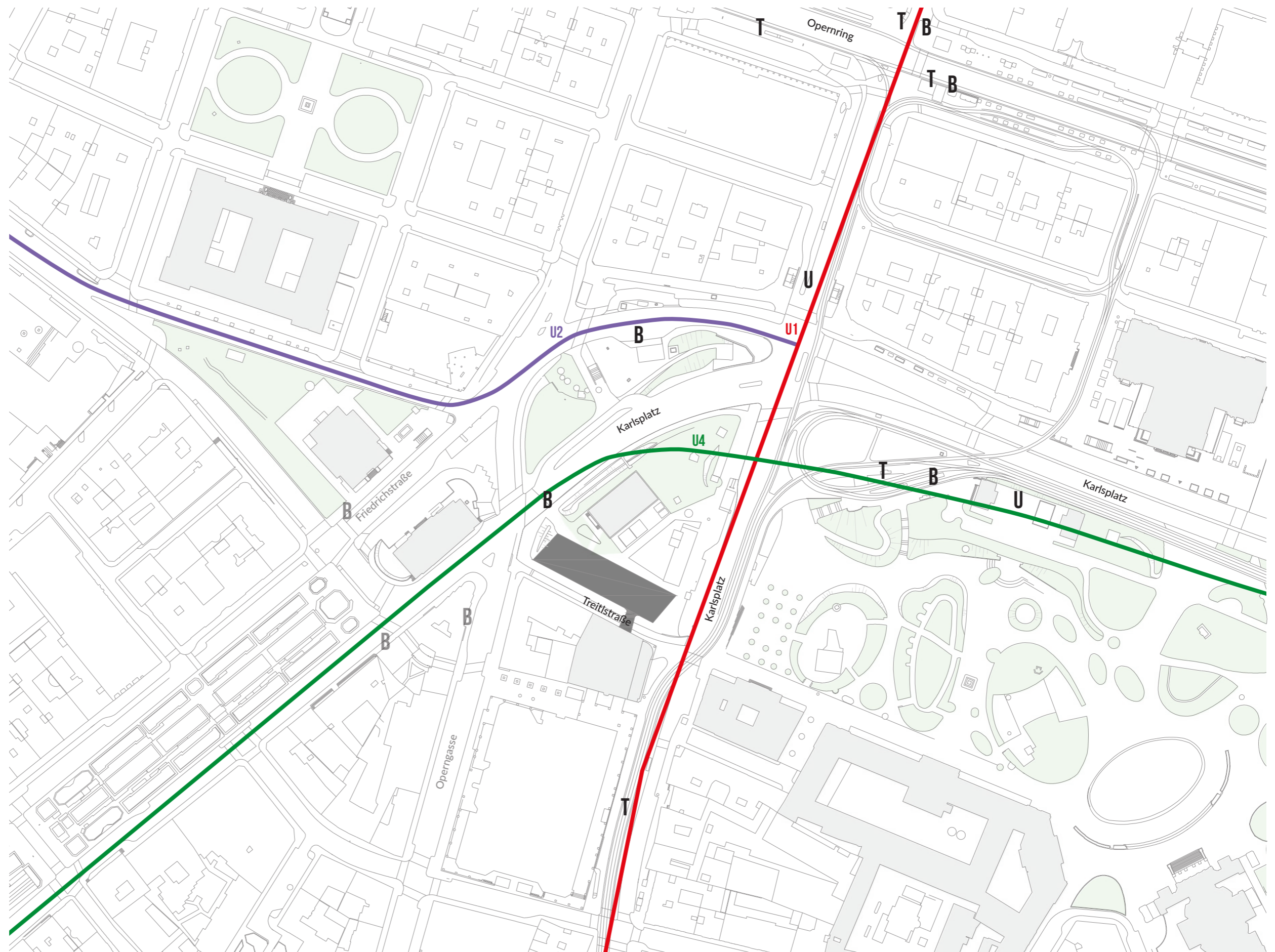
- Světové dědictví/
základní oblast
- Světové dědictví/
chráněné pásmo
- Městská památkově
chráněná oblast
- Řešeny pozemek

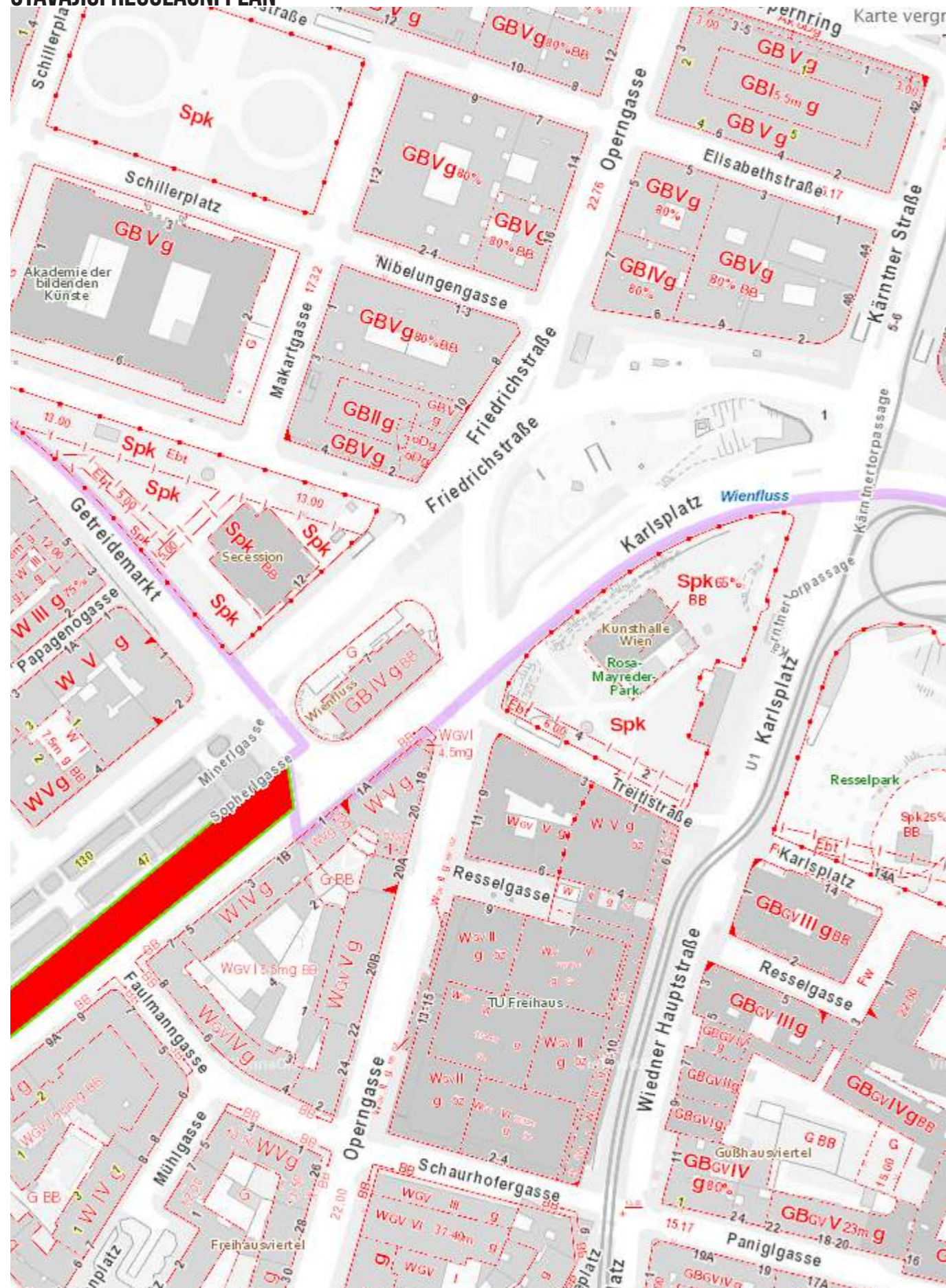
SITUACE MHD

- U** Zastávka metro
- T** Tramvajová zastávka
- B** Autobusová zastávka

STÁVAJÍCÍ REGULAČNÍ PLÁN

Venkovské oblasti Rekreační oblasti

- Parky
- Pozemky
- Pozemky pro celoroční bydlení
- Sport a hřiště
- Venkovní bazény
- Základní plochy koupání
- Ostatní pro zdraví lidí a obnovu populace je nutná
- Základní plochy

Chráněná území

- Les a louky
- Les a louky, využití v zemědělství
- Parkové rezervy
- Hřbitov
- Oblasti zvláštního využití

Dopravní pásma

Stavební pozemek

- Obytné zóny
- Rezidenční obchodní čtvrť
- Dotované bydlení
- Oblast zahradního osídlení
- Komunitní zařízení uhradní osady
- Smišene stavební oblasti
- Obchodní oblast
- Smišeny st. pozemek dotovaného bydlení
- Smišena zastavba - průmyslova
- Smišena zastavba související s hřbitovem
- Průmyslova oblast
- Se zvláštním použitím nebo typem využití (omezení)
- Rozsah použití směrnice 2012/18/EU

Stavební třídy

- Mezni rozměry výšek u konstrukčních tříd
- Třída I min. 2,5m max. 9m
- Třída II min. 2,5m max. 12m
- Třída III min. 9m max. 16m
- Třída IV min. 12m max. 21m
- Třída V min. 16m max. 26m
- Třída VI min. 25m

L

- Epk
- Ekl
- Eklw
- Esp
- Ebd
- Ebh

erwiese

- Sww
- SwwL
- Spk
- F
- SN

VB

- W
- WGV
- WGF
- GS
- GS^{GM}
- GB
- GB^{GV}
- GB^{GF}
- GB^{BG}
- GB^F
- IG

- IG^{BS}
- IG^{SI}

I bis VI

Typy čar

- Stavební čáry
- Zarovnávací čáry
- Dopravní vyrovnávací čáry
- Dělicí čára veř. budov
- Vyrovnávací čáry budovy
- Hraniční čára

Stavební čáry, to jsou hranice oblastí veřejné dopravy na stavebním pozemku (cesty, uličky, ulice a náměstí) proti všem ostatním plochám sousedního stavebního pozemku;

Zarovnávací čáry, které jsou hranicemi oblastí veřejné dopravy na travnatém porostu nebo na zvláštním území proti všem ostatním plochám sousedního travnatého porostu nebo zvláštního území;

Dopravní vyrovnávací čáry, tj. Hranice dopravního pásu proti všem ostatním vyhrazeným oblastem nebo hranice veřejných dopravních ploch na stavebních pozemcích, travních porostech nebo ve zvláštních oblastech, na které nejsou vázána práva a povinnosti ze stavebních čar a linek vyrovnání ulic ;

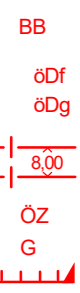
Dělicí čára veřejných budov, tj. hranice mezi oblastmi pro veřejné účely na jedné straně a všemi ostatními oblastmi pozemků na straně druhé, pokud tyto hranice nejsou označeny jako stavební čáry, ulice nebo dopravní čáry;

Vyrovnávací čáry budovy, to jsou limity, přes které nesmí být budova nebo její část postoupena, s výjimkou verand povolených v souladu s § 84;

Hraniční čáry, to jsou hranice mezi různými vyhrazenými oblastmi nebo mezi oblastmi stejné vyhrazené oblasti s odlišnými ustanoveními o budování nebo použití, za předpokladu, že se tyto hranice neshodují s jinou čarou zarovnání.

Další specifikace

- Dle zvláštních ustanovení v textové části
- Altánky
- Arkady
- Veřejně
- Veřejně
- Veřejně rozvojové linie
- Základní plochy veřejných institucí
- Zahradnicke uspořádání
- Žadne vcchody a vychody na vyrovnávacích čarach budov

ÚZEMNÍ PLÁN GLACIS

Proč územní plán Glacis?

„Glacis“, který byl chráněn před jakýmkoli vývojem a který formoval opevněné Vnitřní město až do druhé poloviny 19. století, byl zcela přepracován vytvořením Ringstrasse a vývojových a otevřených prostorových struktur patřících k „Systém Ringstrasse“: jako velký soubor s vlastními typologickými a architektonickými charakteristikami budovy, s uličními a otevřenými systémy orientovanými radiálně do vnitřního města a tangenciálně uspořádanými kolem něj, se zvláštním využitím a socioprostorovými jevy. Téměř ve všech ohledech se tato městská oblast výrazně liší jak od podmínek dříve vytvořeného, nyní „nejvnitřnějšího“ města, tak od podmínek bývalých předměstí hraničících s vnějším. Ukázalo se jako nové centrum a jako výraz městského rozvoje rychle rostoucí metropole ve druhé polovině 19. století, která má dodnes vliv.

Zvláštní postavení a význam této městské zóny utvářejí na jedné straně vysoce postavené veřejné a ekonomické funkce, které jsou zde umístěny, na druhé straně je historicko-městský význam patrný také prostřednictvím nástrojů používaných k zachování panoráma města (ochrana památek, ochranné pásmo, světové kulturní dědictví atd.)

Změny, ke kterým došlo v posledních několika desetiletích, a vývoj projektů, o nichž se v současné době diskutuje, ukazují, že dynamický rozvoj měst nabízí také velký rozvojový potenciál pro historicky formované centrum Vídně.

Účelem modelu městského rozvoje ve formě „Glacis Master Plan“ je lépe pochopit budoucí vývoj v jejich vzájemných vztazích a konceptualizovat a hodnotit je z hlediska rozvojových strategií podle kritérií, která přesahují rozsah jednotlivých architektonických projektů.

Na základě komplexních základních studií a technických doporučení poskytuje „hlavní plán Glacis“ rámec pro stanovení rámce pro jednotlivé projekty a podoblasti, který má pomoci zajistit budoucí rozvoj měst v takové kvalitě, která je vhodná pro důležitost této městské zóny.

Cíle územního plánu:

Městský prostor v oblasti historického ledovce je součástí světového kulturního dědictví UNESCO „Vídeň - historické centrum města“. Podstatným aspektem tohoto světového dědictví je jeho povaha města, které se rozrostlo přes dvě tisíciletí a neustále se přetváří v některých oblastech, kde jsou zapojeny všechny epochy rozvoje měst jsou čitelné. Do této knihy dějin by měla být zapsána také architektura a technologie, ale také kultura 21. století: zapadat, ale ne zničit, ale v žádném případě napodobovat.

Městský prostor Glacis jako součást vídeňského vnitřního města je třeba rozvíjet jako živé centrum a nejde o muzeum. Ochrana cenného kulturního dědictví je na prvním místě, ale integrace historické struktury budov do živého městského organismu je stejně důležitá.

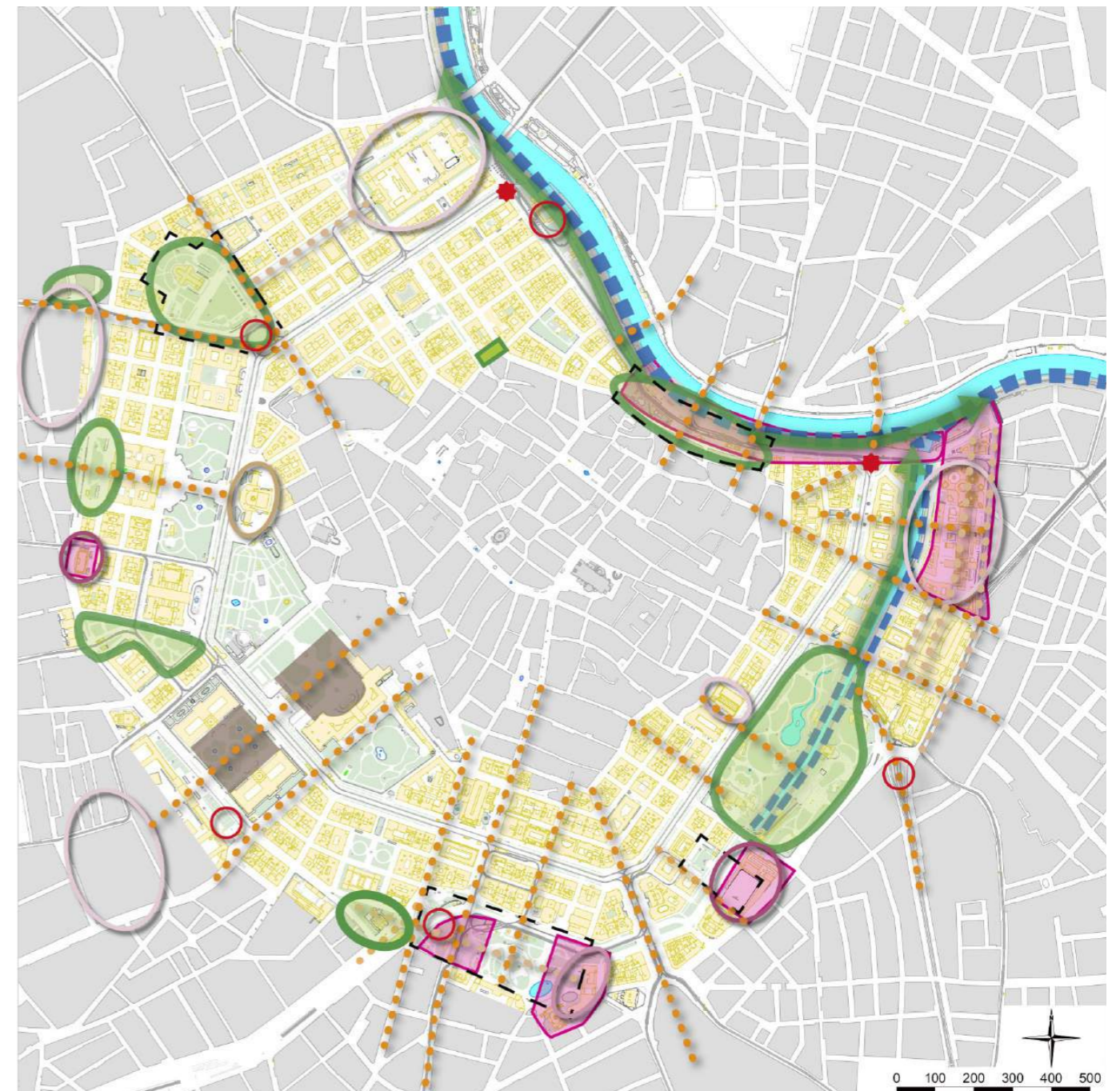
Všechna opatření, která je třeba přijmout, sledují rovnováhu mezi zájmy ochrany a využití.

Městská struktura se svými ulicemi, náměstími a zelenými plochami by měla rovněž nabídnout dostatečný prostor pro předměty umění a kultury.

Expanze jako kulturní, vzdělávací a vědecké místo

V městské oblasti Glacis jsou navázány přední instituce kulturního a politického života: na jedné straně hlavní muzea federální vlády a města Vídně, nejdůležitější divadla a koncertní sály, opera a univerzity různých fakult, na druhé straně také parlament, vídeňská radnice a různé zájmové skupiny.

Odborníci doporučují ponechat stávající zařízení na místě, ale doplnit je o další využití v oblasti umění, kultury, vědy a veřejného městského života. Podpora rozšiřování stávajících institucí při zachování těchto lokalit a využití všech příležitostí k obohacení „Kulturní krajina Glacis“ má proto přednost. Městský prostor Glacis by měl být kulturně přístupný širokým vrstvám populace otevřením stávajících a nových zařízení více široké veřejnosti.

	Zony možného městského rozvoje		Možné komplementární stavby jako součást tematického zaměření		Zkoumání možnosti využití otevřeného prostoru
	Zony uražlivějšího rozvoje měst - obnova		Potencial pro podzemní zařízení veřejného prostoru		Posílení radiální struktury otevřeného prostoru
	Pokračující vyvoj		Zduraznění, propojení		Posílení tangenciální struktury otevřeného prostoru
	Pokračující vyvoj stávajících budov a objektu		Vylepšení prostoru zeleně		Oživení nabřeží
	Zvažování možného dlouhodobého vyvoje				

ÚZEMNÍ PLÁN GLACIS - OBLAST KARLSPLATZ

Cíle plánování specifické pro zonu Karlsplatz

Nadregionální význam Karlskirche, který charakterizuje toto náměstí a který je z umělecko-historického hlediska jednou z nejvýznamnějších barokních staveb v Evropě, a to i ve vztahu k rozsáhlé zástěře, je nadále respektován: Původně stál kostel na břehu řeky před městskými hradbami a bylo ji vidět z dálky. Architektonické řešení stavby kostela je zaměřeno na tento efekt na velké vzdálenosti. Při opuštění města přes „Kärnthner Thor“ se otevíral výhled na Karlskirche. V případě vizuálních omezení, která přesahují současnou úroveň, bude nutné zkontrolovat, zda jsou v souladu se základním záměrem budovy, zejména s ohledem na účinek na dálku a orientaci v městském prostoru. To je zvláště důležité z hlediska toho, že kostel pojmenoval místo.

Za posledních přibližně 200 let se Karlsplatz vyvinul v prostor se zaměřením na kulturu a vzdělávání. Začátek tohoto vývoje znamenala výstavba dnešní hlavní budovy Technické univerzity ve Vídni. Vývoj pokračoval založením Künstlerhaus a secese. Nakonec tento městský prostor získal celosvětový význam s hudební asociací. Tato použití je třeba zachovat a dále rozvíjet, aby bylo dlouhodobě posíleno „Náměstí umění Karlsplatz“.

Klíčovým projektem v této souvislosti je plánované rozšíření vídeňského muzea. V průběhu toho lze očekávat intenzivní zkoumání východní části náměstí. Situace je v současné době neuspokojivá: například přístup do muzea je blokován stávající vegetací.

Hlavním cílem je, aby při realizaci projektu došlo k modernizaci dotyčné oblasti.

Oblasti na západě náměstí, které jsou dnes dočasně využívány nebo nedostatečně využívány, lze využít k trvalému a kvalitnímu využití, které odpovídá tématu „Kunstplatz-Karlsplatz“. Budoucí plánování v této oblasti Karlsplatz může generovat nové produktivní oblasti napětí ve vztahu ke stávajícím soliterním budovám (Secese, Akademie výtvarných umění, budova bývalé turistické kanceláře).

Zelený prostor Karlsplatz je v současné době intenzivně využíván různými skupinami uživatelů. Kromě toho existují také dočasná použití, která podléhají podmínce, že tato dočasná použití, také s ohledem na design, adekvátně zapadají do konceptu použití „Karlsplatz-Kunstplatz“, a tak uznávají vysoce kvalitní, kulturní využití.

Tradiční historické spojení mezi Wieden a Inner City (Kärntner Strasse, Wiedner Hauptstrasse), které vede přes náměstí, bylo v posledních desetiletích přerušeno nebo přerušeno rostoucími požadavky na prostor pro individuální dopravu

Spojovací osa ztratila na atraktivitě pro chodce a cyklisty. V posledních letech bylo vyvinuto úsilí k obnově tohoto spojení. Záměrem je pokračovat v zachování. V této souvislosti

Ulice Kärntner Strasse v úseku Walfischgasse - Karlsplatz (= Äußere Kärntner Strasse) bude pro chodce a cyklisty atraktivnější, než

by se vyhýbala konkurenci pěšího průchodu níže (= Passage-West Karlsplatz). Stávající přímá viditelnost z Wiedner Hauptstrasse do katedrály sv. Štěpána může mít pozitivní vliv na tento plánovací záměr, protože tento „pohled na město“ vytváří identitu. Tento projekt je spojen se dvěma nákupními ulicemi Kärntner Strasse a Wiedner Hauptstraße, navzdory své odlišné obchodní orientaci, mohly dosáhnout synergických efektů.

Dalšími „mladšími“ osami jsou spoje Operngasse a Friedrichstrasse-Operngasse a Akademiestrasse-Karlsplatz. Tato spojení mezi Wiedenem a vnitřním městem by měla být posílena také z hlediska jejich atraktivity.

Rovněž by mělo být možné optimalizovat překročení „dvouřádkové“ v oblasti hudebního klubu.

Budova secese byla postavena, protože převládající konzervatismus byl odmítnut. V souladu s tímto pohybem má být použit zelený prostor v oblasti secese. Je třeba přijmout vhodná opatření k dosažení této oblasti, která v individuálním provozu připomíná ostrov, v docházkové vzdálenosti. V této souvislosti je třeba zavést adekvátní cestu do Semper Depot (6., Leurgasse) a Akademie umění.

[- - -] Zony možného městského rozvoje

▭ Vylepšení prostoru zeleně

⋯ Posílení radialní struktury otevřeného prostoru

⋯ Posílení tangenciální struktury otevřeného prostoru

— Vytvoření možnosti přechodu: vylepšení pěšího propojení ve směru Pavilonu Secese

- - - Vizuální vztahy Karlskirche a Katedrála sv. Štěpána

○ Potenciální Karlsplatz-Západ

○ Přístavba «Wien Museum»
Vytvoření atraktivních povrchů ve východní části

STÁVAJÍCÍ STAV

Dnes náměstí je několikrát protnuto silně frekventovanými ulicemi a je tak rozděleno do různých více či méně silně oddělených oblastí. Část Karlsplatz-západ rozdělen silnicí do dalších dvou celků. Severní část ze všech stran lemovaná silnicí a je dnes využívána jako park a čekárna na MHD. Jižní část ze dvou stran lemována dvěma intenzivně využívanými silnicemi. Z třetí strany je obytnou ulicí propojena s budovou knihovny Wien TU a fakultou informačních technologií Wien TU.

Umístění nové budovy knihovny Wien TU v této části má největší potenciál díky možnosti přímého propojení návrhu s existující budovou knihovny.

Momentálně v této části Karlsplatz už stojí dvě stavby – galerie Wien Karlsplatz s kavárnou v jedné budově a pekárna DerMann.

SWOT POZEMKU

S:

-Lokace je umístěna v centru města, poblíž velkého počtu zastávek MHD

W:

- Nedostatečné využití, není zapojen do života města
- Přebytek asfaltovaných chodníků
- Sekundární zbytkový prostor, který využíván jen jako zkratka, není to místo aby se zdržet
- Lemování velice frekventovanými ulicemi

O:

- Vytvořit nový bod přitažení ve městě, jak pro obyvatele, tak i pro turisty
- Celodenní aktivita v budově – bezpečnost ulic a podpora městského života
- Poblíž stávající budovy knihovny – možnost propojení

T:

- Nevhodné doplnění městské struktury

POHLED 1

POHLED 2

6/KONCEPT

Proces výuky není přímočarý a pro komfort v průběhu je potřeba různých věcí – tiché místo pro koncentraci, zeptat se rady zkušenějšího člověka, udělat přestávku na jídlo nebo odpočinek, trošku pohybu jako odregování, dostatek světla nebo naopak tma, možnost použití soudobých technologií v procesu výuky, inspirující přednáška, zážitek s interakcí s lidmi anebo při dobrém počasí studium na slunci poblíž zásuvek.

muže najít co by chtěl dělat a co by ho zajímalo. Poskytuje prostor pro nové poznatky, včetně praktických – mužů se tam naučit dělat něco rukama nebo dostat novou kvalifikaci, když se rozhodnu, že v životě potřebuji větší změnu. Je to místo možnosti. Zkratka soudobá knihovna podporuje koncept **vzdělání jako životní styl**.

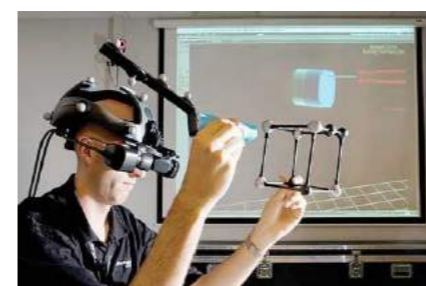
Tak co je knihovna 21.století?

Do takové knihovny se nebojím vstoupit, protože **je transparentní a přátelská, je v ni jednoduchá orientace**. Jde z ní cítit, že **prostor uvnitř určený pro lidi**, ne pro knihy. Mužů pozorovat hodně aktivit a hodně je vyzkoušet. Mužů se do nich zapojit nebo vytvořit vlastní.

Při tvorbě knihovny přišlo mi důležitý její vzhled pojmout skoro obráceně tomu, jak jsme knihovny zvyklý vidět. Otevřenost nahrazuje snobství. **Není to chrám vědy, ale místo každodenního využití. Není to privilegii, ale základní možnosti**. Věřím že takový přístup může přispět popularizace vědy u lidí různých zájmu a zkušenosti. Knihovna má být zajímavou a přitažlivou. Je to veřejná instituce a každý má právo ji užívat. Je to pulzující bod městského života.

V takové knihovně mužů prožít celý svůj den, aniž by musel odejít, pokud nechci. Uspokojuje velký spektrum potřeb jedince na jedné ploše. **Je různorodá, jak naplní, tak prostory**, které se navzájem prolínají. Najde se tam intimní místo pro jedince, větší prostory pro skupinovou práci nebo prostory pro různorodý sociální život. Prostory se prolínají, a tak mám na výběr, jestli chci být v tichu anebo účastnit aktivit, komunikovat s lidmi, třeba i najít nové známe. Prostory pro studium jsou doplněny prostory pro odpočinek, stravování, pohyb.

Taková knihovna je **otevřená pro všechny věkové skupiny**, každý tam

Hmota původní knihovny je kvádr, dělený strohým rastrem do menších a jasných celku. Je hned pozorné, jak budova mění morfologie v závislosti na výškové úrovni a zároveň napovídá co se odehrává uvnitř. 1np a 2np reprezentuje budovu v úrovni očí chodce. Konstrukční výška v původní knihovně není nějak velká, je to základních 3000 mm, a tak aby vytvořit reprezentativní dojem veřejné instituce měli se zapojit dvě patra zároveň. Podlaží mají více společenskou funkci uvnitř, dokonce i po východní straně v exteriéru tvoří loubí.

Ve 3np až 6np se umístila větší část sbírky knihovny, volný výběr a prostory pro samostudium. Fasáda zde má převládající vertikální členění. Na celou výšku úseku jsou protažené prosklené stěny. Velké plochy skla jsou děleny čtvercovým rastrem a pevnými vertikálními pasy stěn jsou od sebe odděleny. Skleněné plochy geometricky jsou vytvořené na bázi půlkruhu, a tak je to skoro jediný element, který odlehčuje strohost fasády, kromě památkově chráněné městem sochy, která našla svoji místo v cele fasády.

7np je docela uzavřené vůči předchozím podlažím a vizuálně je věncem, který nižší patra drží při sobě. Tam je umístěna administrace knihovny a kanceláře pracovníků.

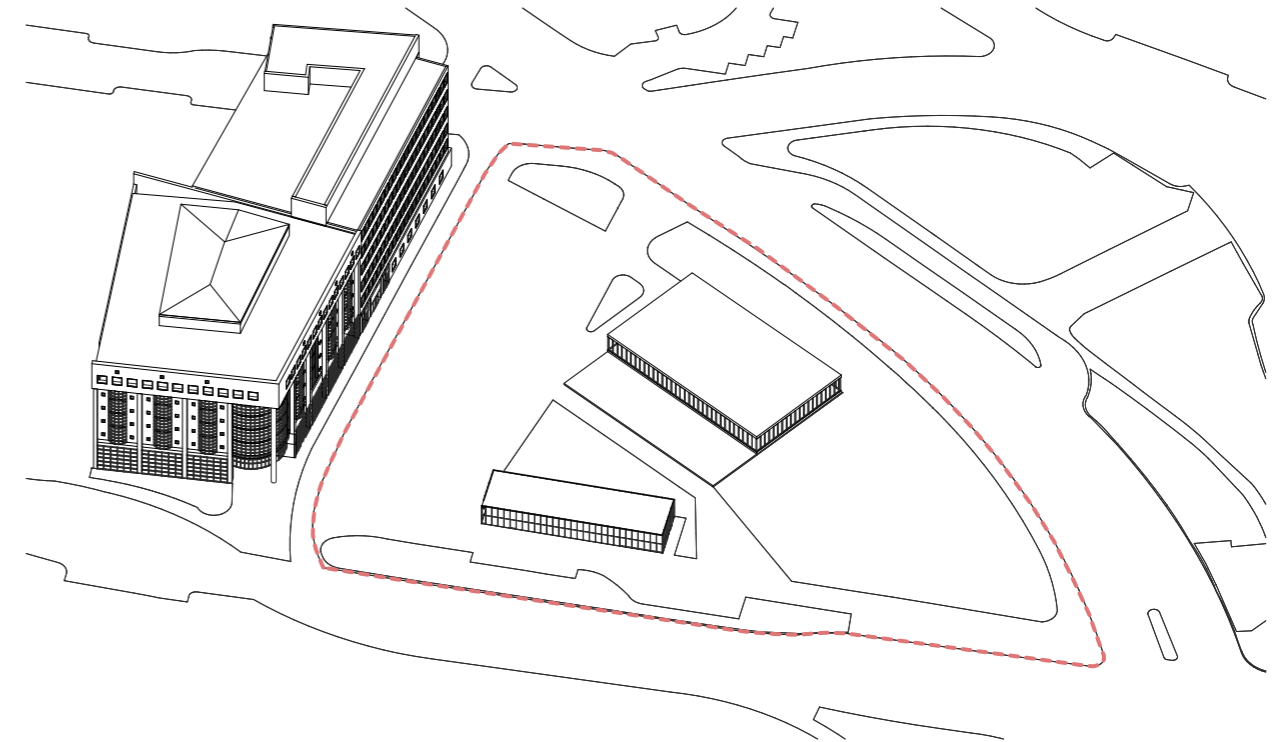
Nová budova se snaží o uvolnění existujícího zde systému. Taky má velké prosklené plochy, ale pro okenní dělení využívá už mnohem méně přísnou síť. Zvedá se o 6 podlaží, aby ponechal dobře osvětlení v 7.np stávající knihovny, kde jsou umístěné kanceláře pracovníků. Hlavní ale co přebírá od původní knihovny – její horizontální dělení. 1. a 2.np jsou volně přístupné veřejnosti a značně propojené mezi sebou vizuálně. Dalším horizontálním celkem je 3. a 4.np, který umístil v sobě nová media a dílny, funkce relativně nové pro typologii. 5. a 6.np jsou taktéž propojené vizuálně, nesou společensky, kulturní a relaxační význam.

Budovy jsou navzájem propojeny od 3np až po 6np včetně. Do spojovací hmoty jsou zakomponované půlkruhy, jako tvar často využívány na fasádě původní knihovny a jako symbol harmonického přechodu od jednoho celku k druhému. Z 7.np stávající knihovny pracovníci mohou projít střechou spojky a ocitnout se na střeše nové knihovny, užít si výhled a chvíli pro sebe. Východní fasáda ustupuje směrem k budově původní knihovny. Tak socha orla na fasádě zůstává viditelná a budova původní knihovny je stále identifikovatelná na náměstí. Takovým gestem nová budova vykazuje respekt původní, nechce ji zastínit ale doplnit.

REPREZENTACE X SVOBODA

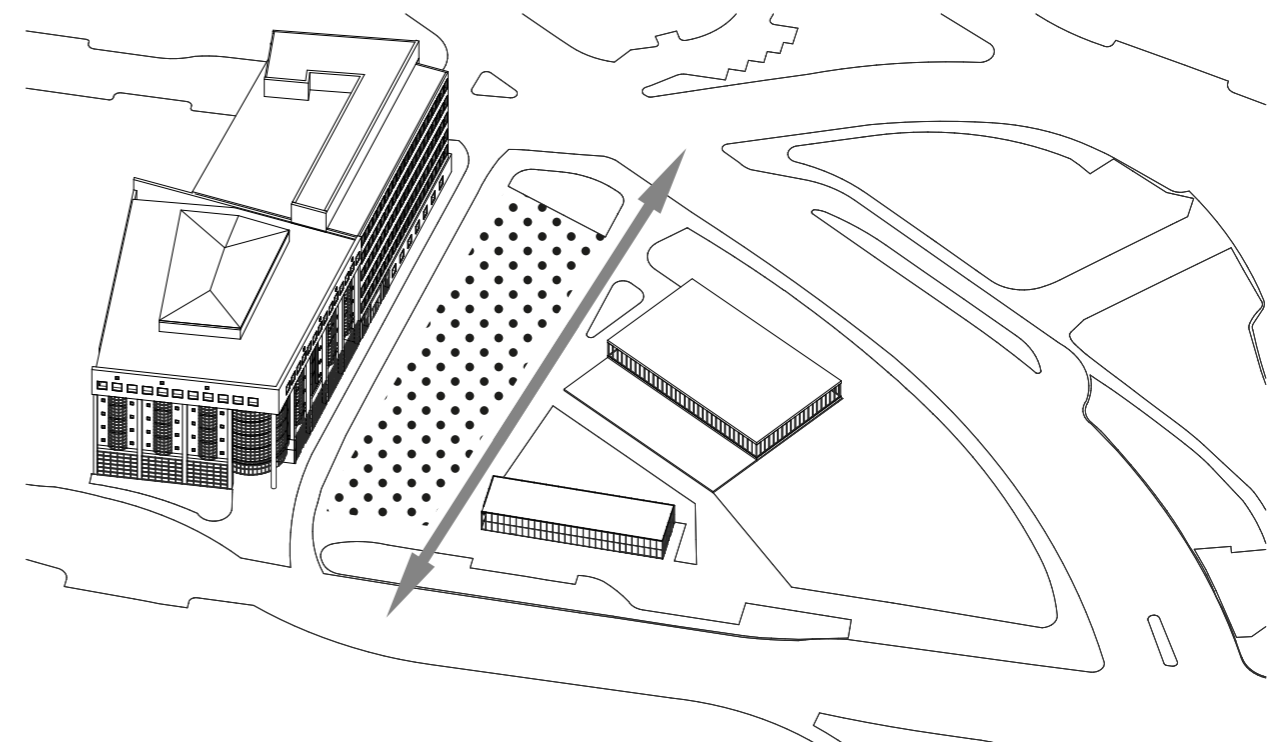
STATICKÝ X TEKOUČÍ

TÍCHO X HLUK

JIŽNÍ ČÁST LOKALITY KARLSPLATZ-ZÁPAD

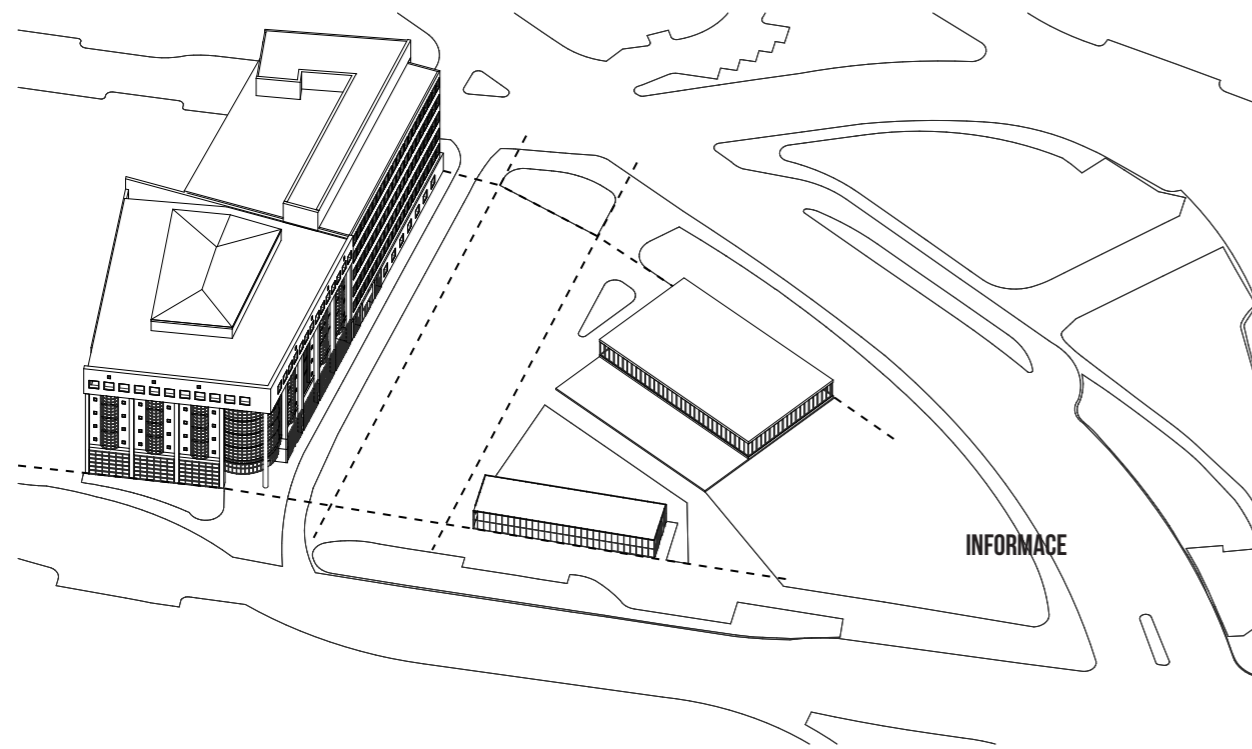
Je vhodné zachovat sekundární propojení v návaznosti na stávající budovy.

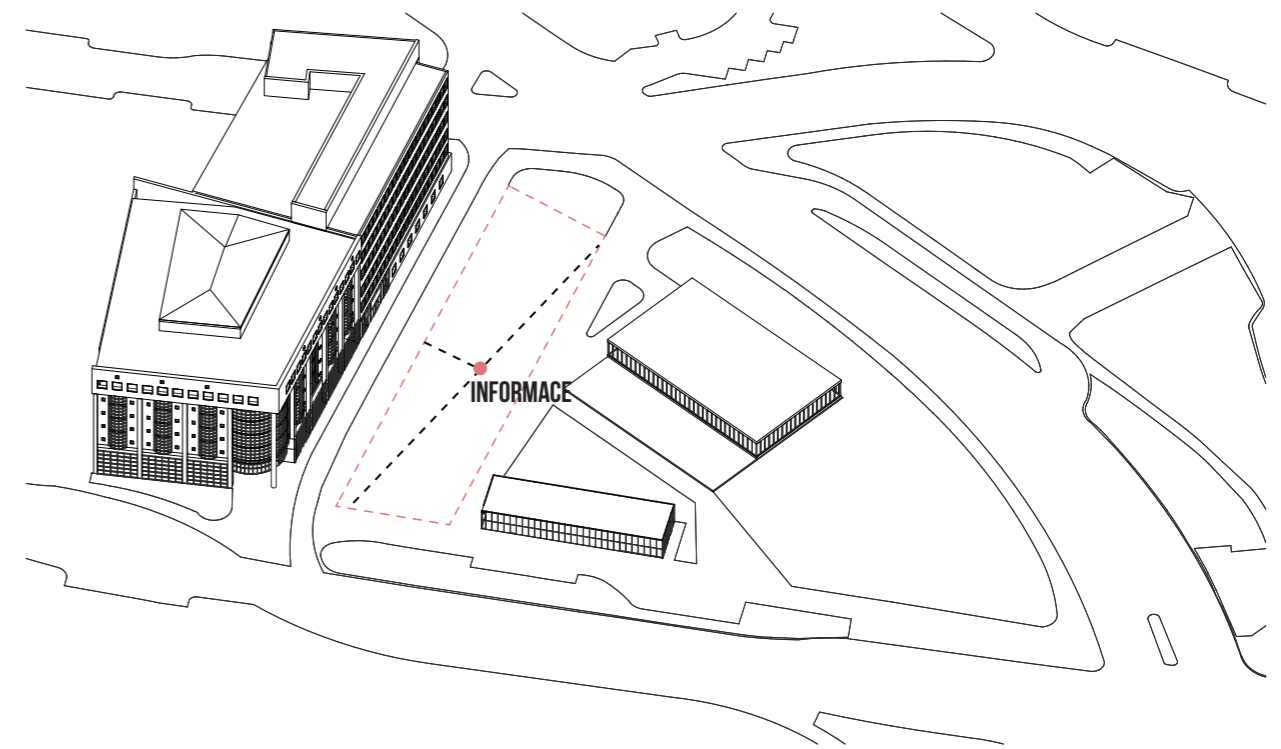
POZEMEK VHODNÝ PRO DOSTAVBU KNIHOVNY

VÝVOJ NÁVRHU

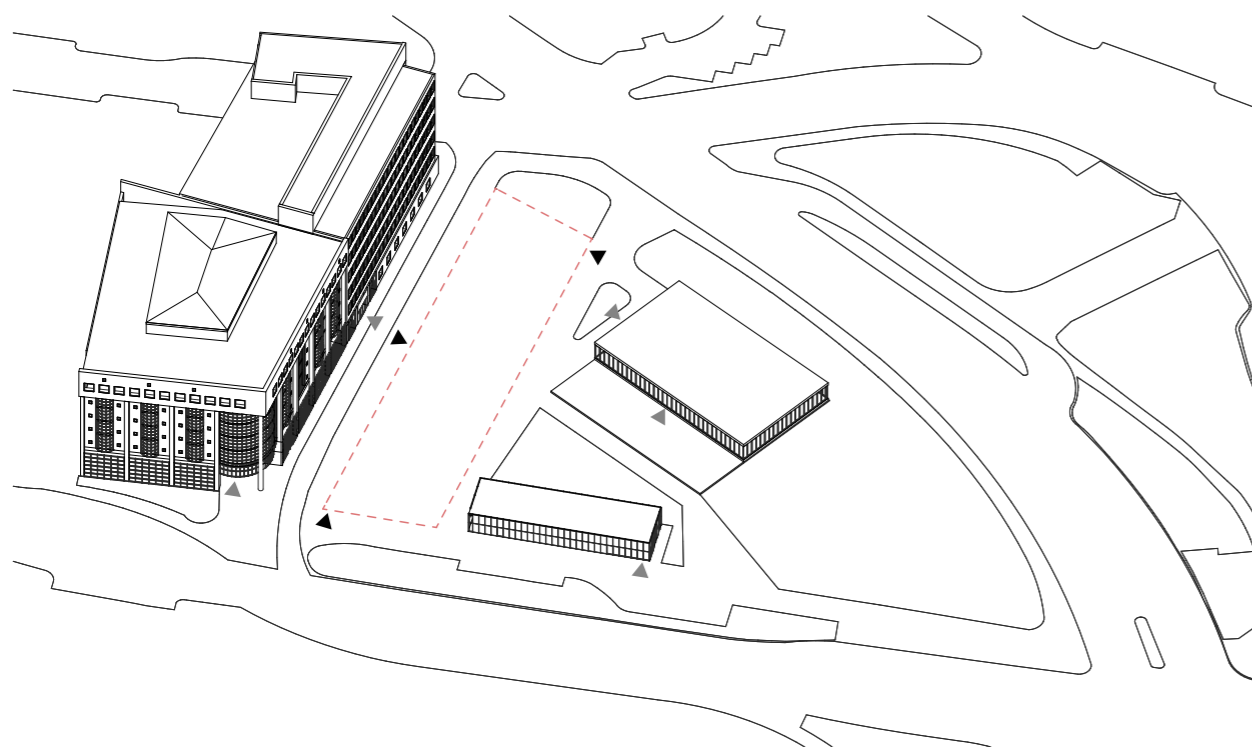

Pokud pomyslnou čarou propojíme vstupy budovy, vyjde centrální bod budovy. Aby bod zakotvit, umístí se tam informace.

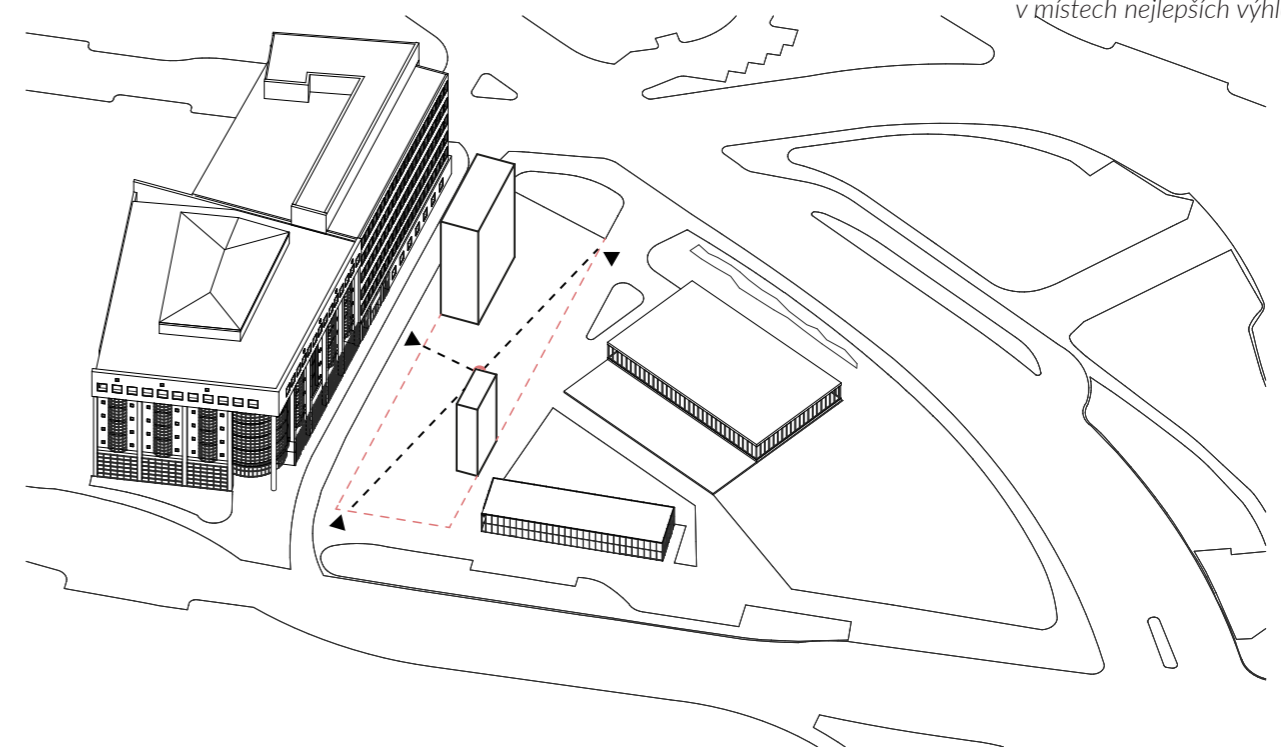
ODVOZENÍ ZÁKLADNÍ STOPY NAVRHOVANÉ BUDOVY OD STAVEBNÍ ČÁRY STÁVAJÍCÍCH BUDOV

Jeden ze základů návrhu je vytvořit přízemí jako kryté pokračování ulici. Proto budova má několik vstupu, korigujících se vstupy sousedních veřejných staveb. Tak se vytvoří další síť propojení uvnitř stavby.

CENTRUM

Z důvodu požární bezpečnosti budova potřebuje mít dvě chráněné únikové cesty. Jádra jsou umístěny na různých fasádách navrhované budovy, severní a jižní. Umístění na kříž tvoří tekoucí prostor a dává možnost budovu jednoduše dělit na celky, protínající se na celou šířku budovy. Zároveň taková poloha jader dovoluje minimalizovat záběr nejvíce cenné plochy na fasádě v místech nejlepších výhledů.

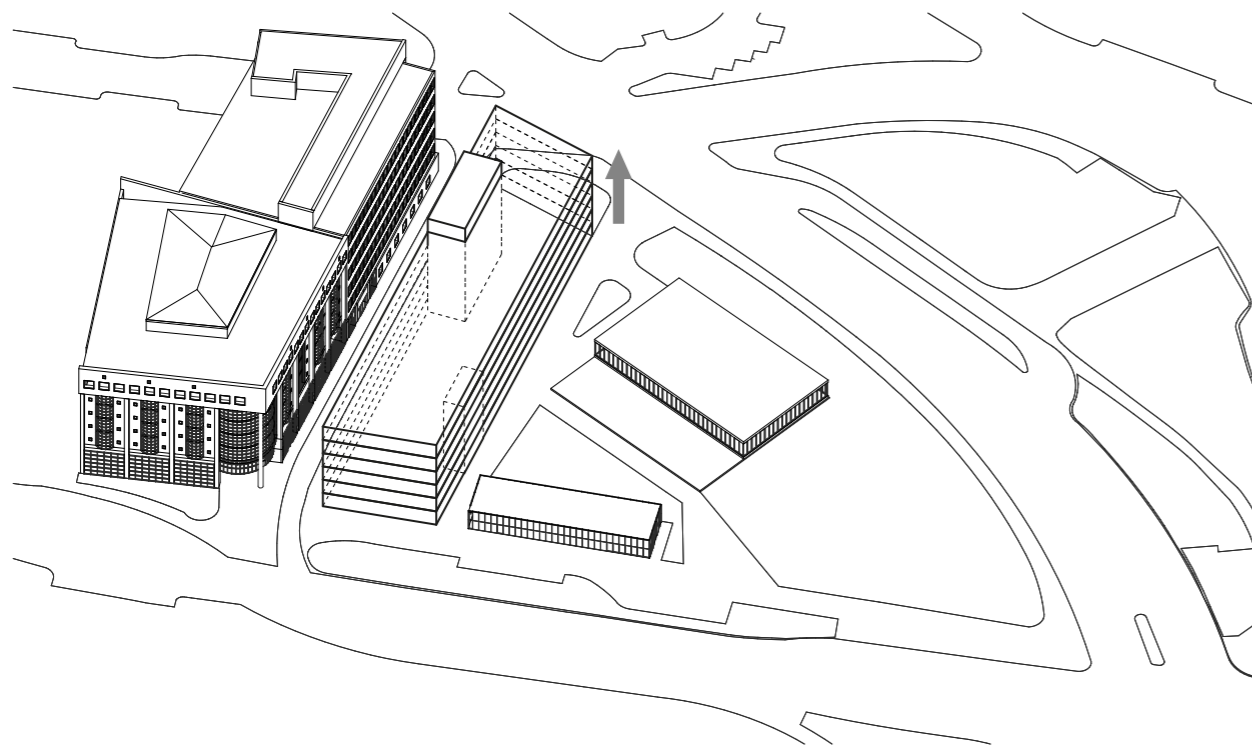
VSTUPY DO BUDOV

JÁDRA

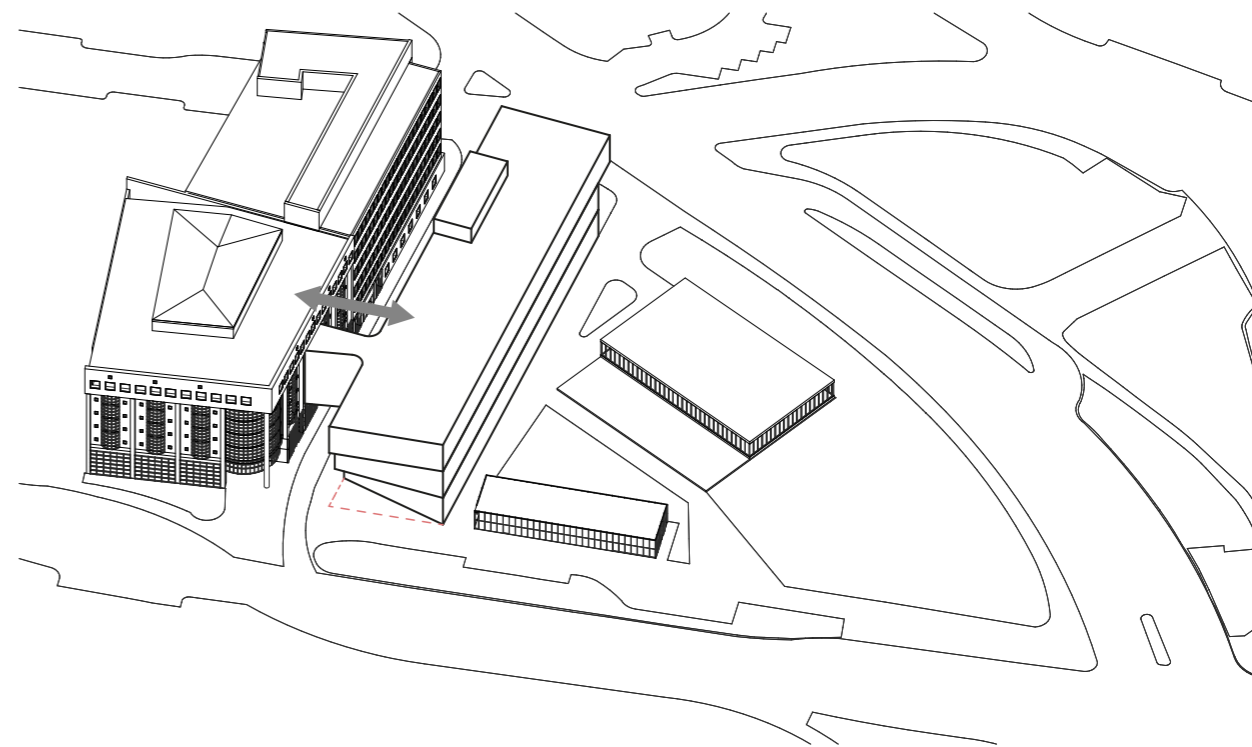

VÝVOJ NÁVRHU

Stopa budovy se vytahuje na výšku šesti np, o patro niž, než má stávající knihovna. Důvodem je záměr nechat místa pracovníku v původní budově dostatečně osvětlené.

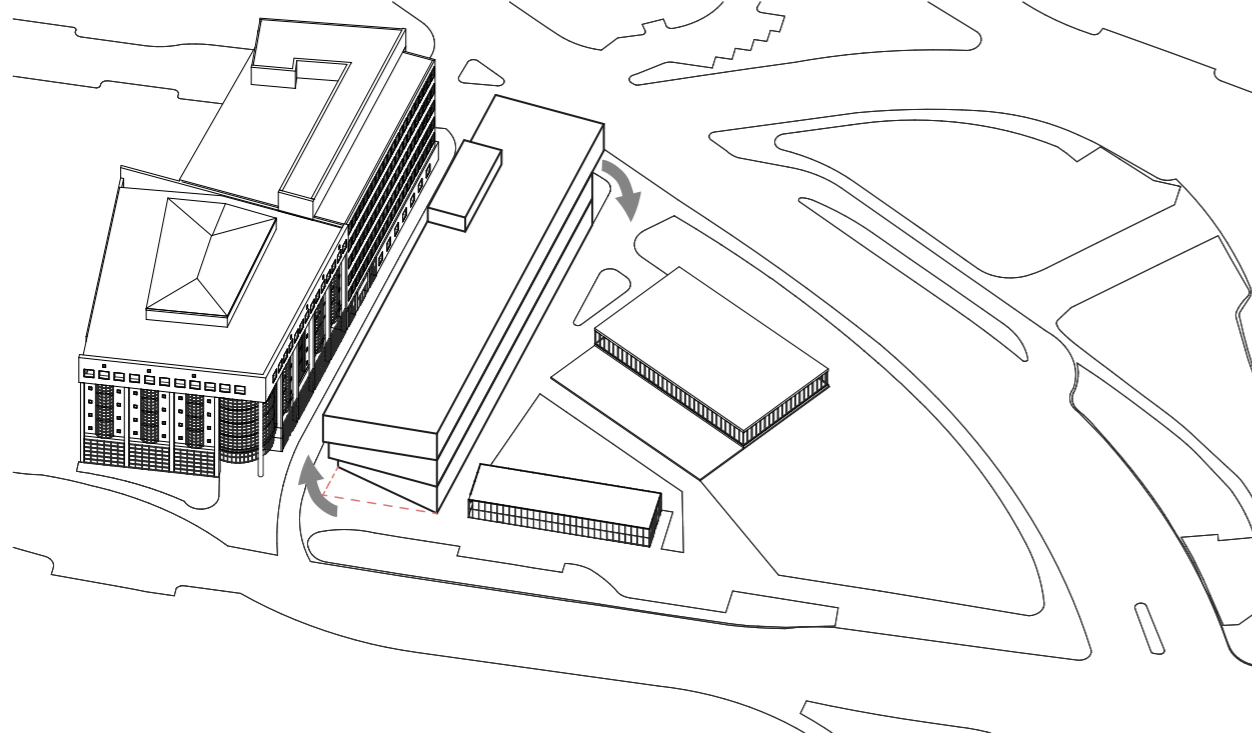

Propojení v několika nadzemních podlažích vede ke komfortnímu využití knihoven jako jednoho celku. V místě propojení je vždycky umístěna odpočinková zóna, která je přechodným prostorem mezi odlišné funkce budov a nedovoluje hluku putovat z jedné budovy do druhé.

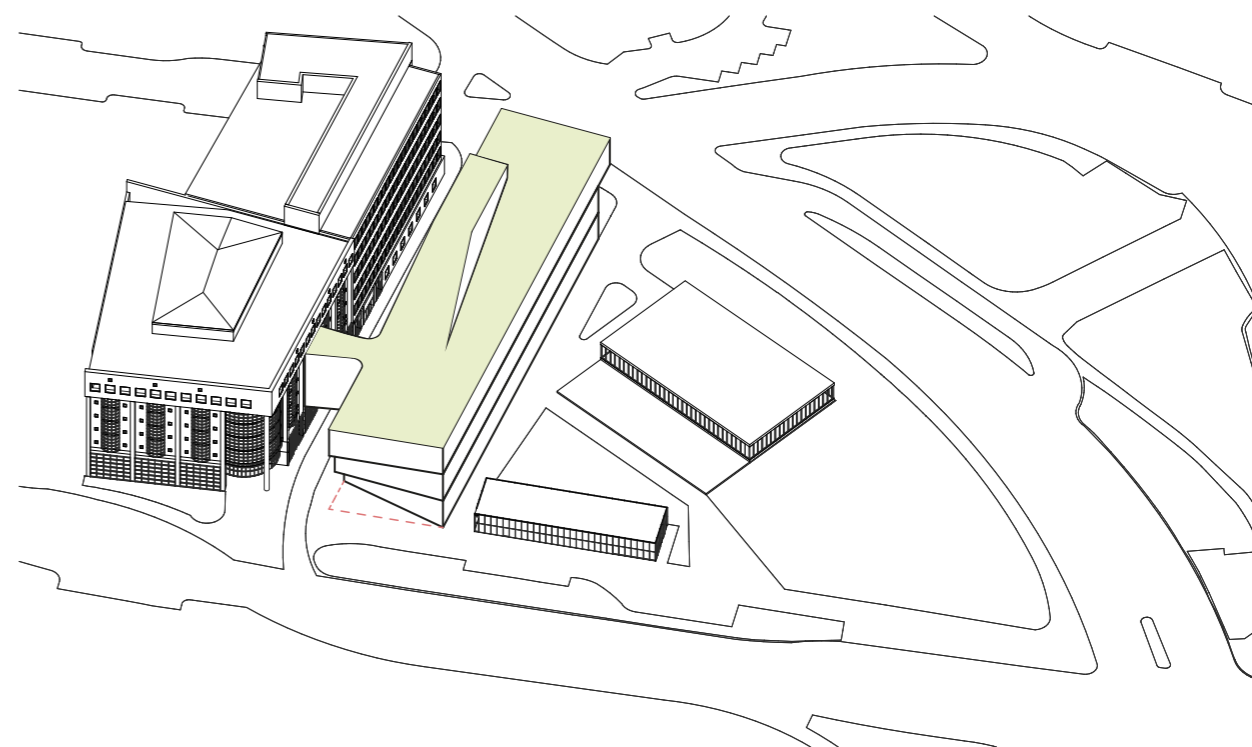
EXTRUZE HMOTY

Fasáda navrhované budovy se rotuje, aby ponechat viditelnou nároží stávající knihovny s památkově chráněnou sochou orla v čele budovy. Socha nejen je památkou, ale i prvkem se kterým je spojena identita stávající knihovny. Nižní část hmoty tvoří mezičlánek mezi loubím původní knihovny a ulicí, tvoří předprostor před hlavním vstupem do navrhované knihovny.

PROPOJENÍ

Jako aspoň částečná náhrada nezpevněné plochy, která na pozemku byla před návrhem. Nabízí možnost užít výhledy na město a na památky, které jsou umístěny poblíž, podívat se na nich z jiného uhlu.

ROTACE HMOTY

ZELENA STŘECHA

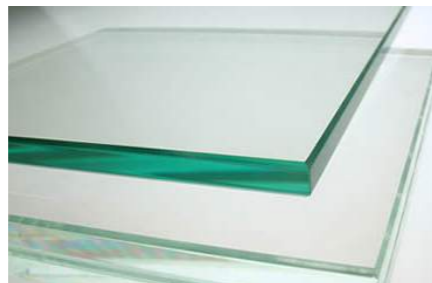

BETON

Technicky materiál. Pravdivá ukázka, z jakého materiálu je postavena nosná kostra budovy.

SKLO

Jako symbol největší otevřenosti. Knihovna ukazuje okolí, co se v ni odehrává, a tak zapojuje se do městského života kolem i vizuálně. Pro kolemjdoucí už není tak cizí aspoň ke proto, že vidí, co se děje uvnitř. Je transparentní, je otevřená, je bezpečná, je přátelská.

POLYKARBONÁT

Má lepší tepelné vlastnosti než sklo. Skvěle chrání vnitřek jak před teplem, tak před zimou. Propouští světlo. Září ve večerních hodinách a tím vytváří další zážitek z kontaktu.

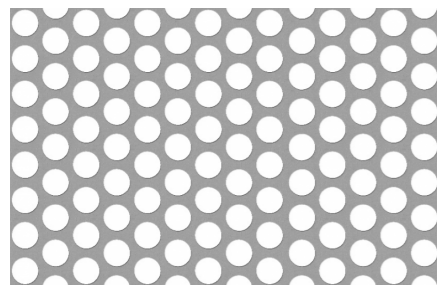
Je využit hodně v místech největší teplotních výkyvu – na jižní a severní straně. Zároveň je použit spíše tam, kde výhled není hlavním kritériem, v místech aktivit anebo v místech, kde se pracuje z media zařízeními. Dále zdobí úseky komunikačních jader na fasádě.

Využívá se texturovaný polykarbonát jako další možnost tvoření detailu menšího měřítka v budově. Zároveň reaguje na interiérovou barevnost a informativnost. Převádí vnitřní barevnost na fasádu, napovídá, kde se nachází konkrétní funkce.

BAREVNOST

Přidává jednotlivým místnostem identitu, napomáhá v orientaci v prostoru knihovny lidem navštěvujícím poprvé. Má vliv na psychologické prožívání prostoru.

PERFOROVANÝ PLECH

Kov jako součást betonu je taky všudypřítomný dnes. Technicky materiál. Je přirozeným pokračováním kovových nosnic schodišť

DŘEVO

Má dobrý vliv na psychologickou pohodu člověka. Dřevo je teplý materiál. Těto vlastnosti pomáhají člověku se uvolnit a trávit čas více komfortně. Textura materiálu dělá vnímání prostoru bohatší, přidává potřebný oku detail.

ZELENÁ STŘECHA

Aspoň částečně nahrazuje účinek nezpevněné plochy a tři stromu, které na pozemku stali před stavbou. Brání přehřívání budovy. V souladu s plánem STEP 2025, jedna z jeho často vyzývá k větší ekologické zodpovědnosti v procesu tvoření města.

Barva je jedním z nejsilnějších nástrojů pro ovlivnění zároveň psychického a fyzického stavu člověka.

Barva má přímý vliv na lidské emoce. Naše oko rozlišuje kolem jednoho a půl milionu barevných odstínů. Ale i stejná barva, v závislosti na délce kontaktu a její intenzitě může být vnímaná pozitivně nebo negativně.

Barvy jsou povzbuzující a uklidňující.

Mezi **povzbuzující** patří **teplé barvy: žlutá, oranžová, červená a jejich deriváty**. Tyto barvy jsou spojeny s ohněm u lidí, říká se jim „vyčnívajících“, protože objekty těchto barev se zdají být umístěny blíže k pozorovateli.

Červená vnáší vitalitu, sebevědomí, ale zároveň může působit depresivně. Při dlouhodobé expozici

červená barva vyvolává vzrušení, v průběhu může se měnit v agresi.

Růžová, naopak, uvolňuje, naladěna na zábavu.

Oranžová je barva radosti.

Žlutá – nejsvětější ve spektru, osvětluje, zvedá náladu.

Mezi **uklidňující** barvy patří **studené barvy: zelená, azurová, modrá, fialová**. Jsou spojovány se studeným denním světlem, s oblohou, a proto jsou vnímány jako vzdálené od člověka, „ustupující“.

Zelená je spojena s přírodní zelení, vyvažuje a uklidňuje člověka.

Modrá je barva vody a nebe, obnovuje emoční rovnováhu, pomáhá lepe se koncentrovat, ale taky může vest k zamyšlenosti nebo melancholii.

Fialová může způsobovat pocit smutku nebo útlaku.

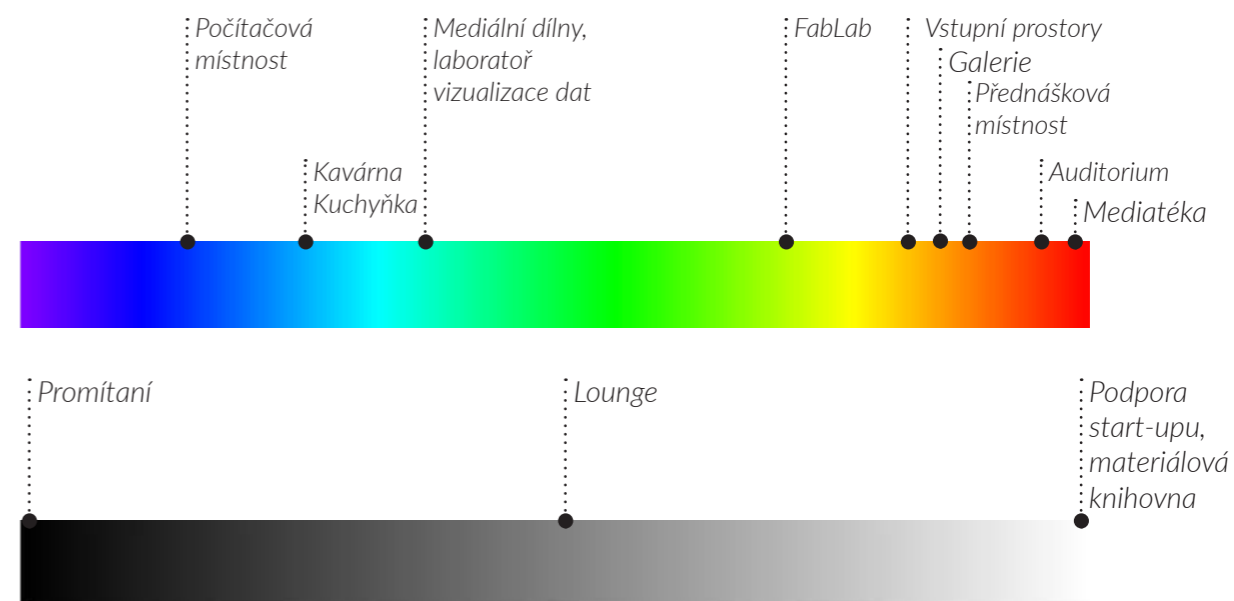
Dlouhodobé vystavení modrým a fialovým barvám může způsobit depresi.

Černá je neutrální. Obecně černá taky je psychologicky asociovaná s noci, což znamená taky pomalejší aktivitu, menší hlučnost. Skvěle bude doprovázet prostory, kde je potřebný klid.

Bílá je nejvíce emočně neutrální barva. Je výdušná a opticky může zvětšovat prostor.

Šedá je neutrální, ale taky místy přisná – je vhodná ve formálním prostředí. Šedá barva pomáhá soustředit se.

Teplé barvy – aktivita, dej
Studené barvy – Pokoj, odpočinek
Světlé barvy – hluk, komunikace
Tmavé barvy – klid, koncentrace

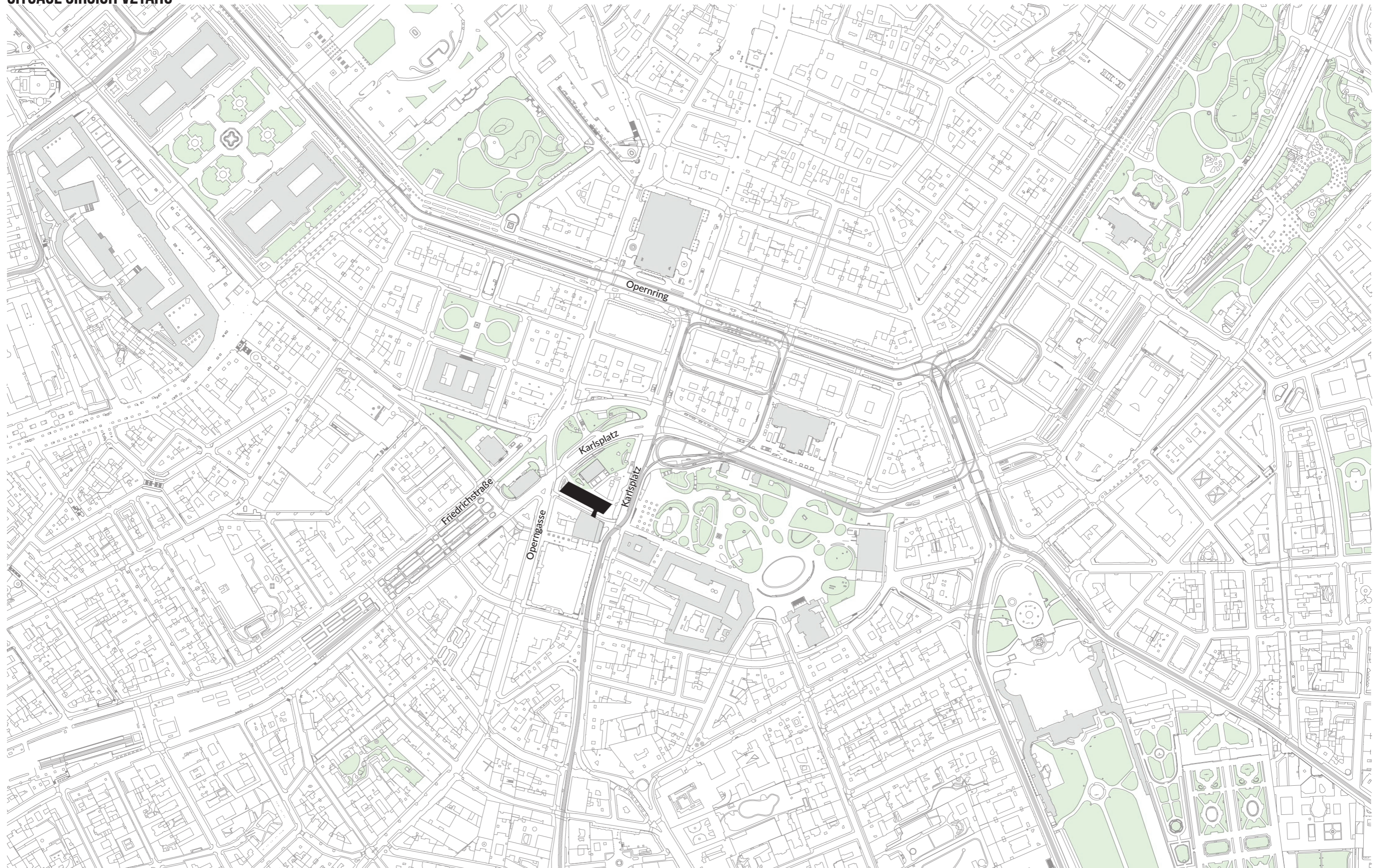

7/ NÁVRH

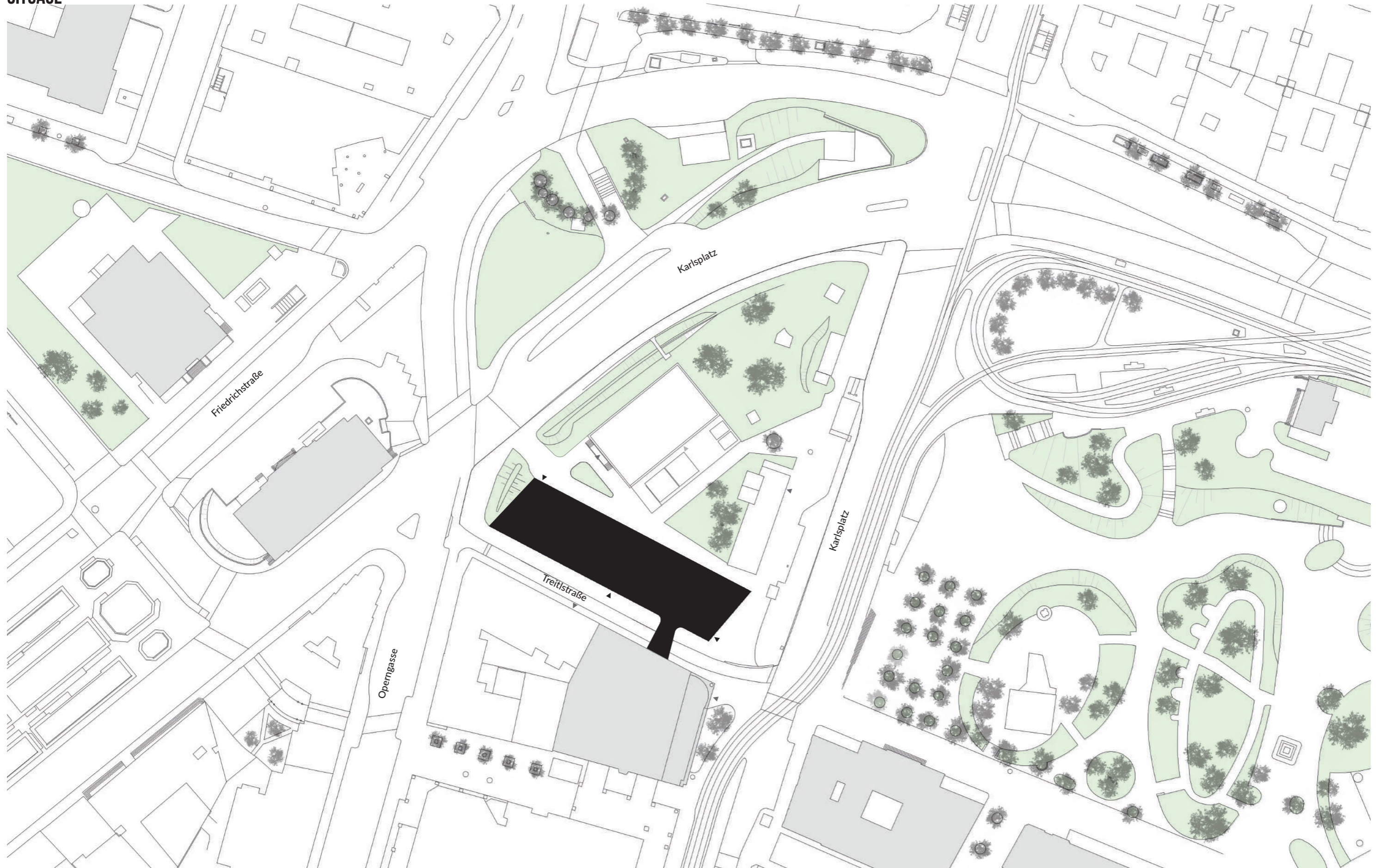

SITUACE ŠIRŠÍCH VZTAHU

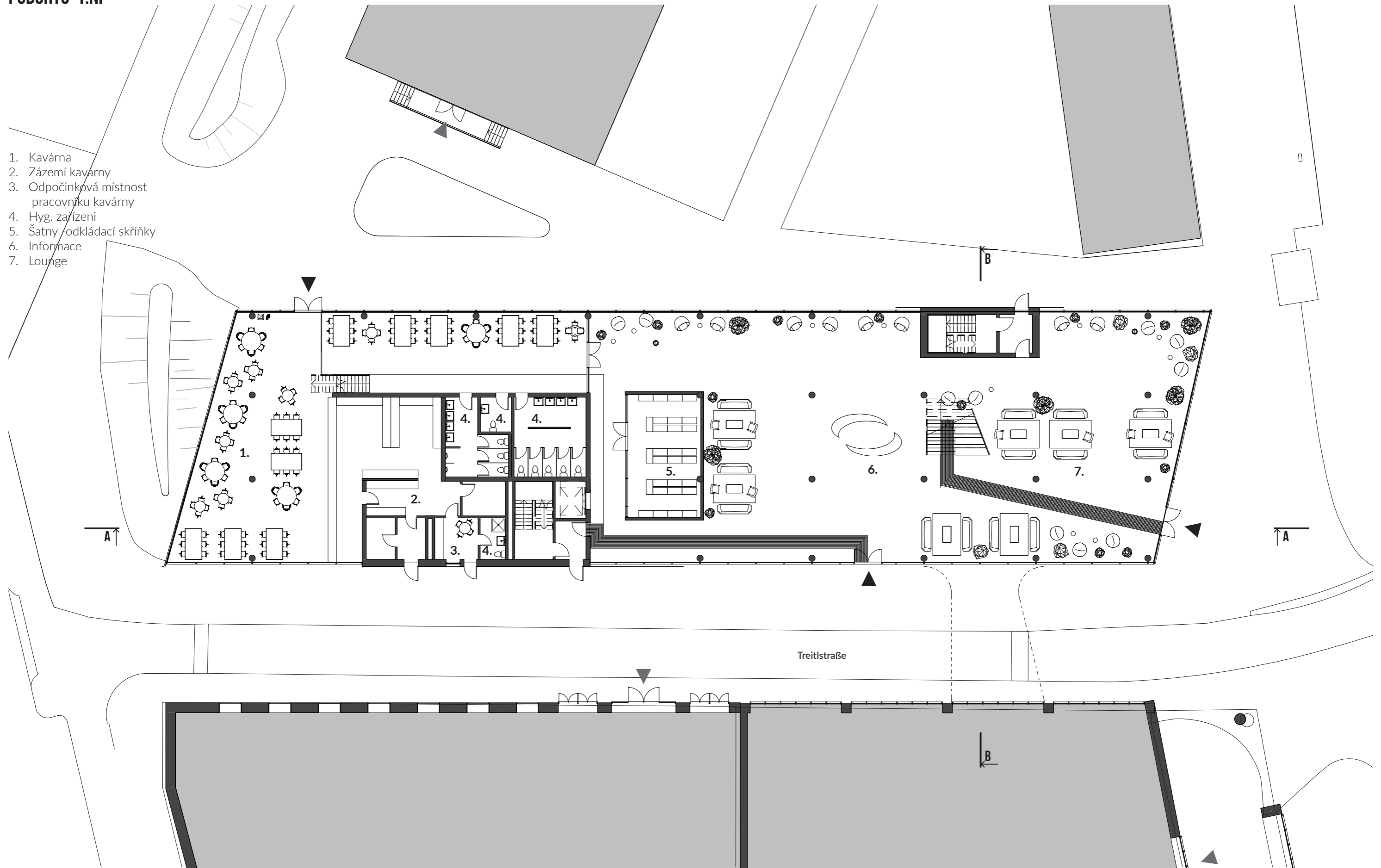
SITUACE

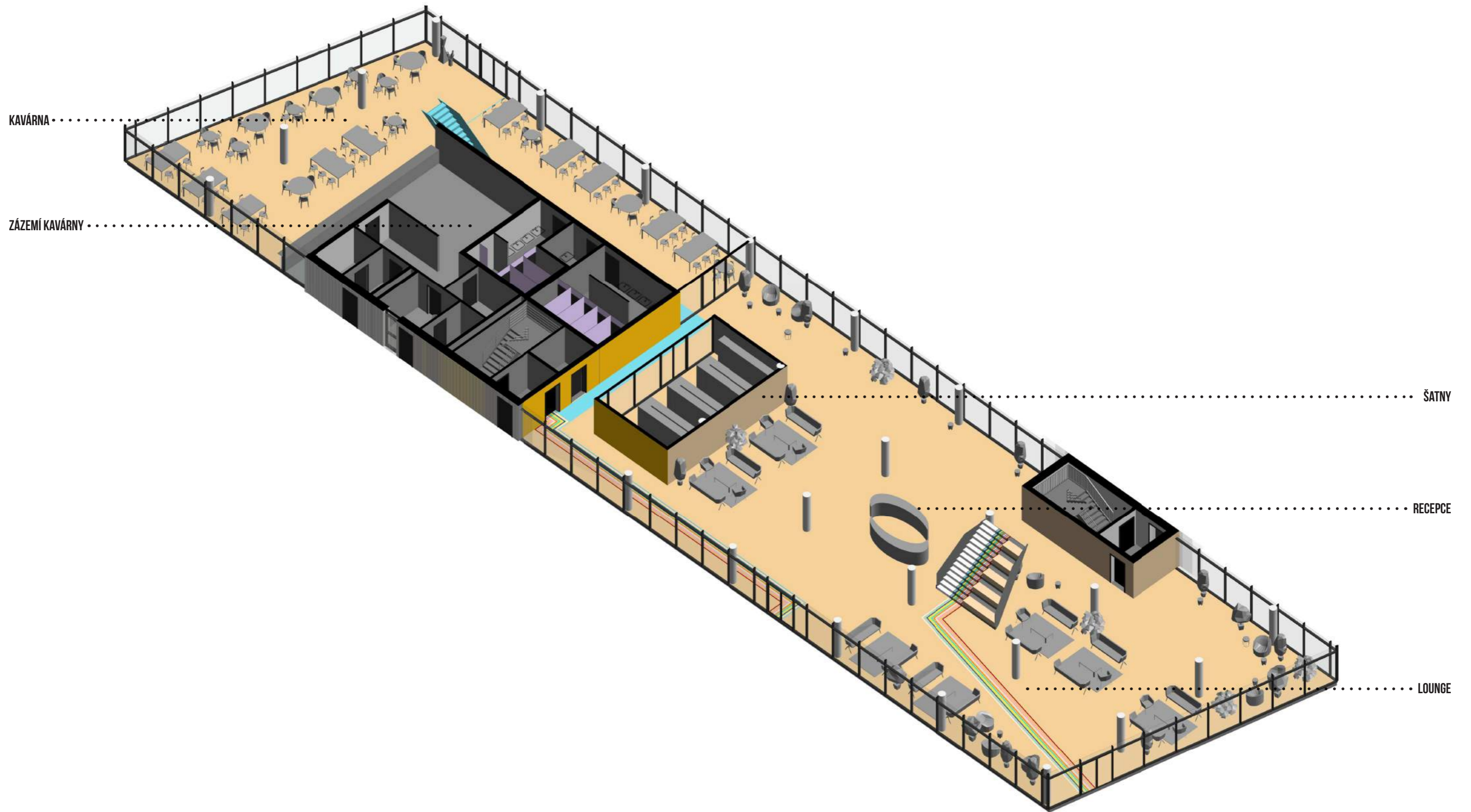
PŮDORYS 1.NP

- 1. Kavárna
- 2. Zázemí kavárny
- 3. Odpočinková místnost pracovníku kavárny
- 4. Hyg. zařízení
- 5. Šatny / odkládací skříňky
- 6. Informace
- 7. Lounge

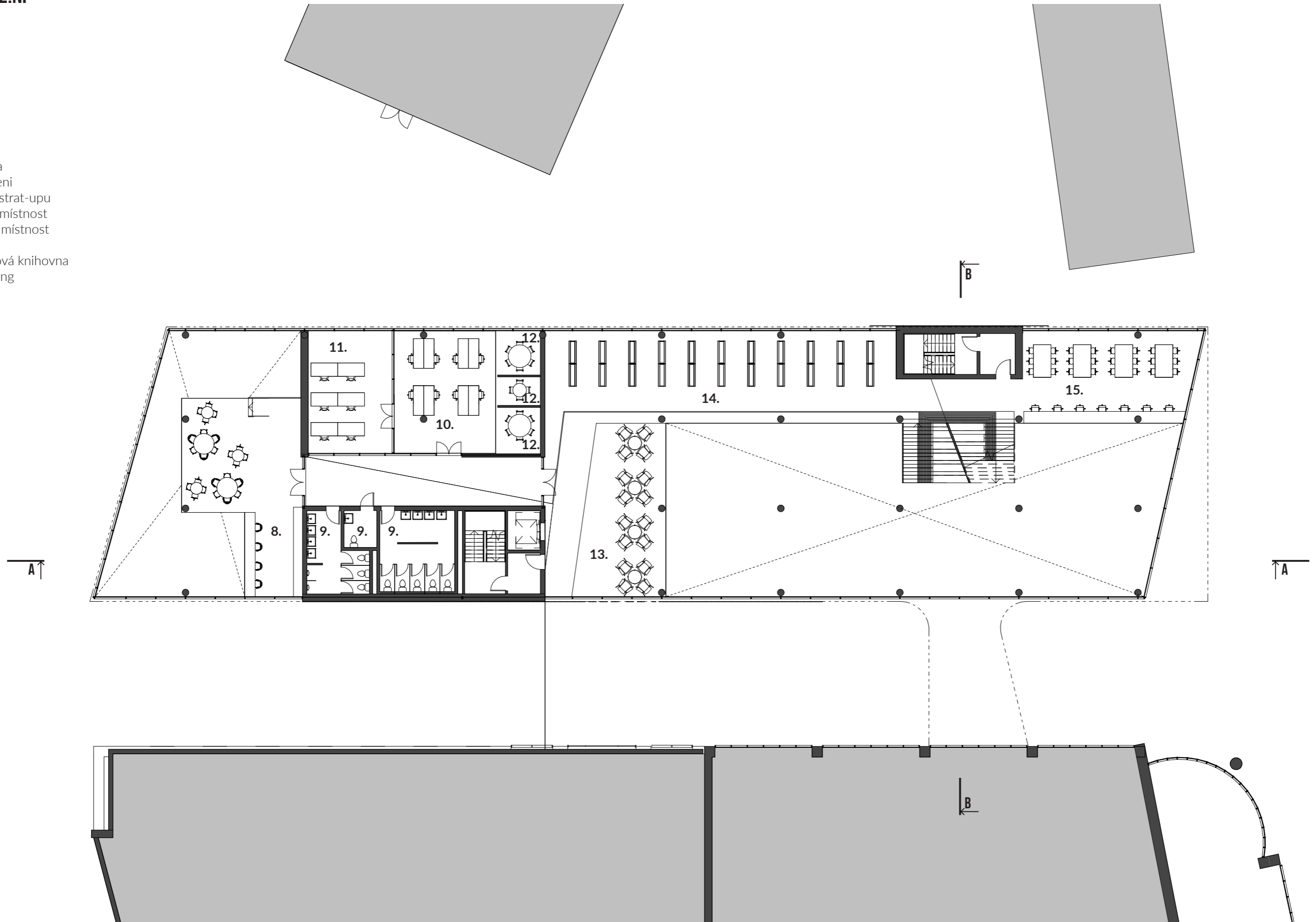
AXONOMETRIE 1.NP

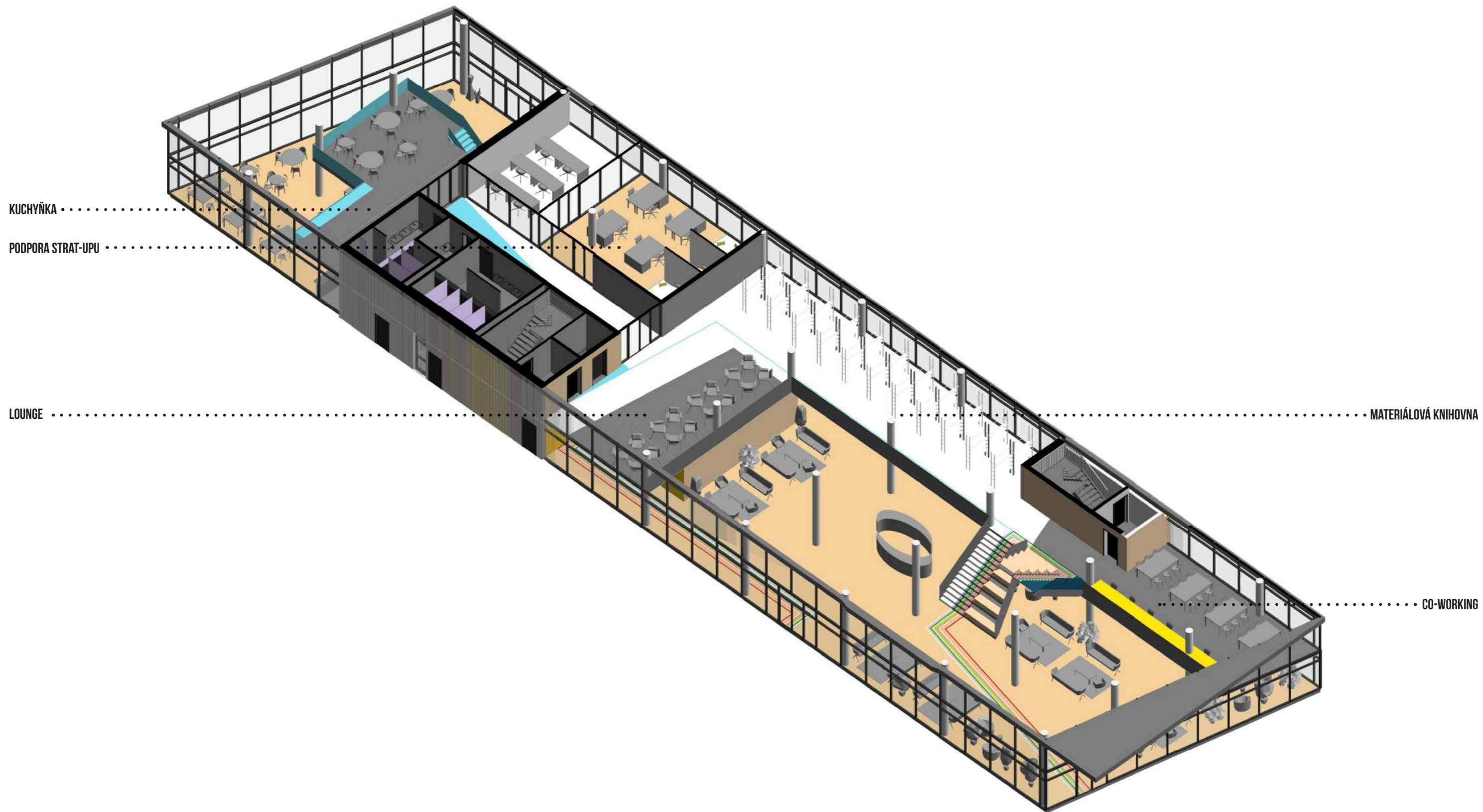
PŮDORYS 2.NP

- 8. Kuchyňka
- 9. Hyg. zařízení
- 10. Podpora strat-upu
- 11. Výuková místnost
- 12. Zasedací místnost
- 13. Lounge
- 14. Materiálová knihovna
- 15. Co-working

AXONOMETRIE 2.NP

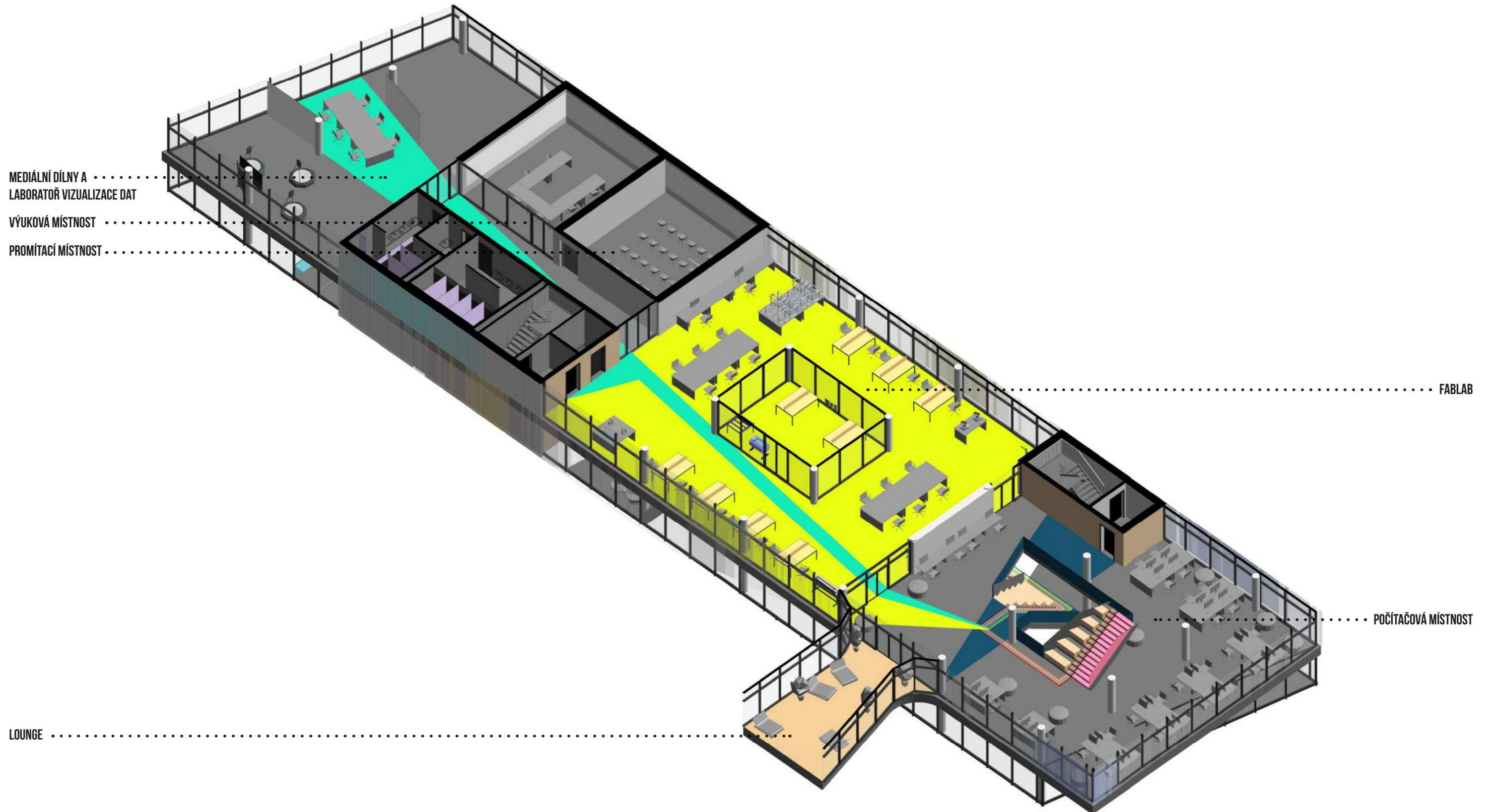
PŮDORYS 3.NP

- 16. Mediální dílny a laboratoř vizualizace dat
- 17. Výuková místnost
- 18. Malá promítací místnost
- 19. Hyg. zařízení
- 20. Fablab
- 21. Počítačová místnost
- 22. Lounge

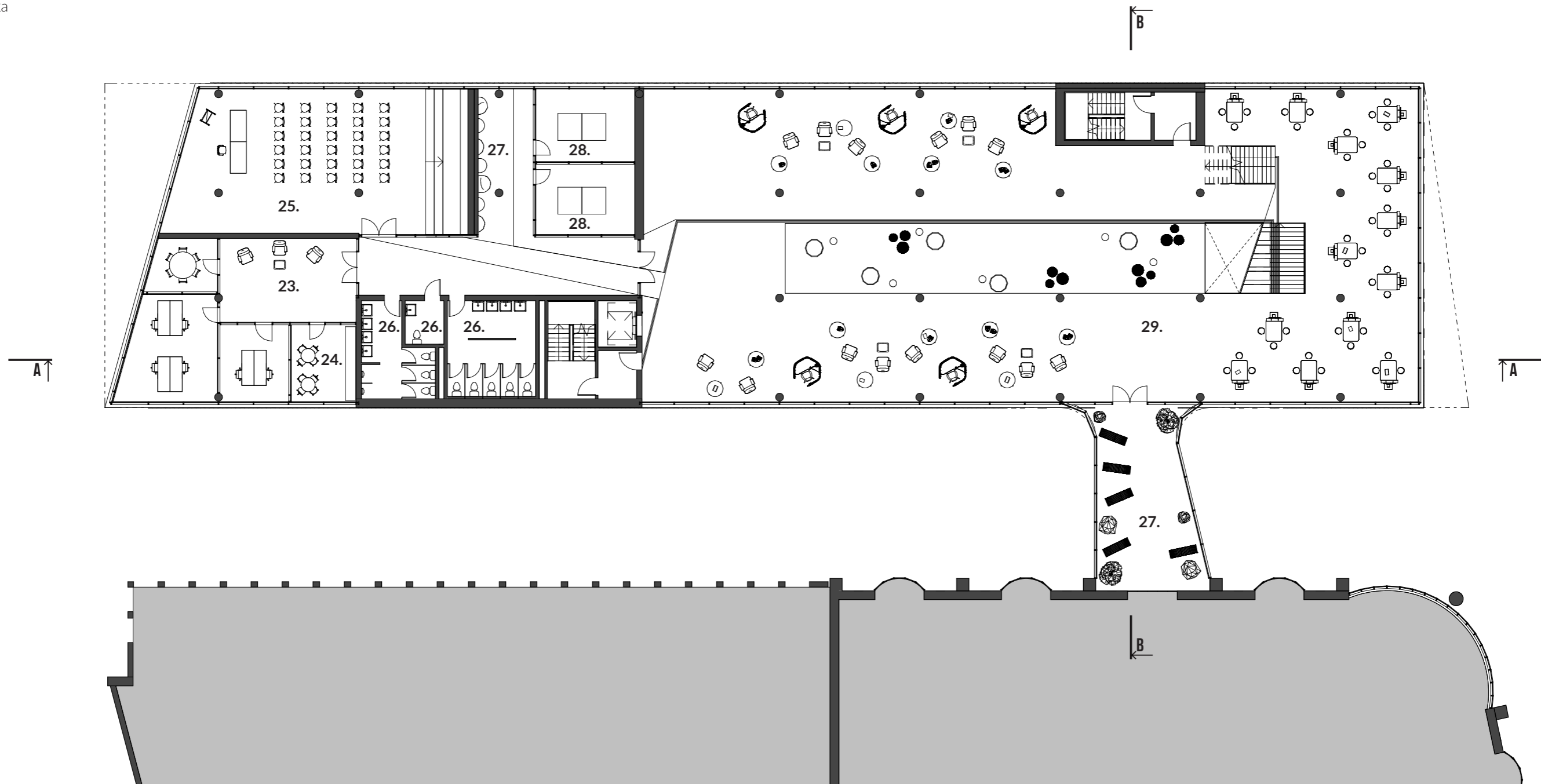
AXONOMETRIE 3.NP

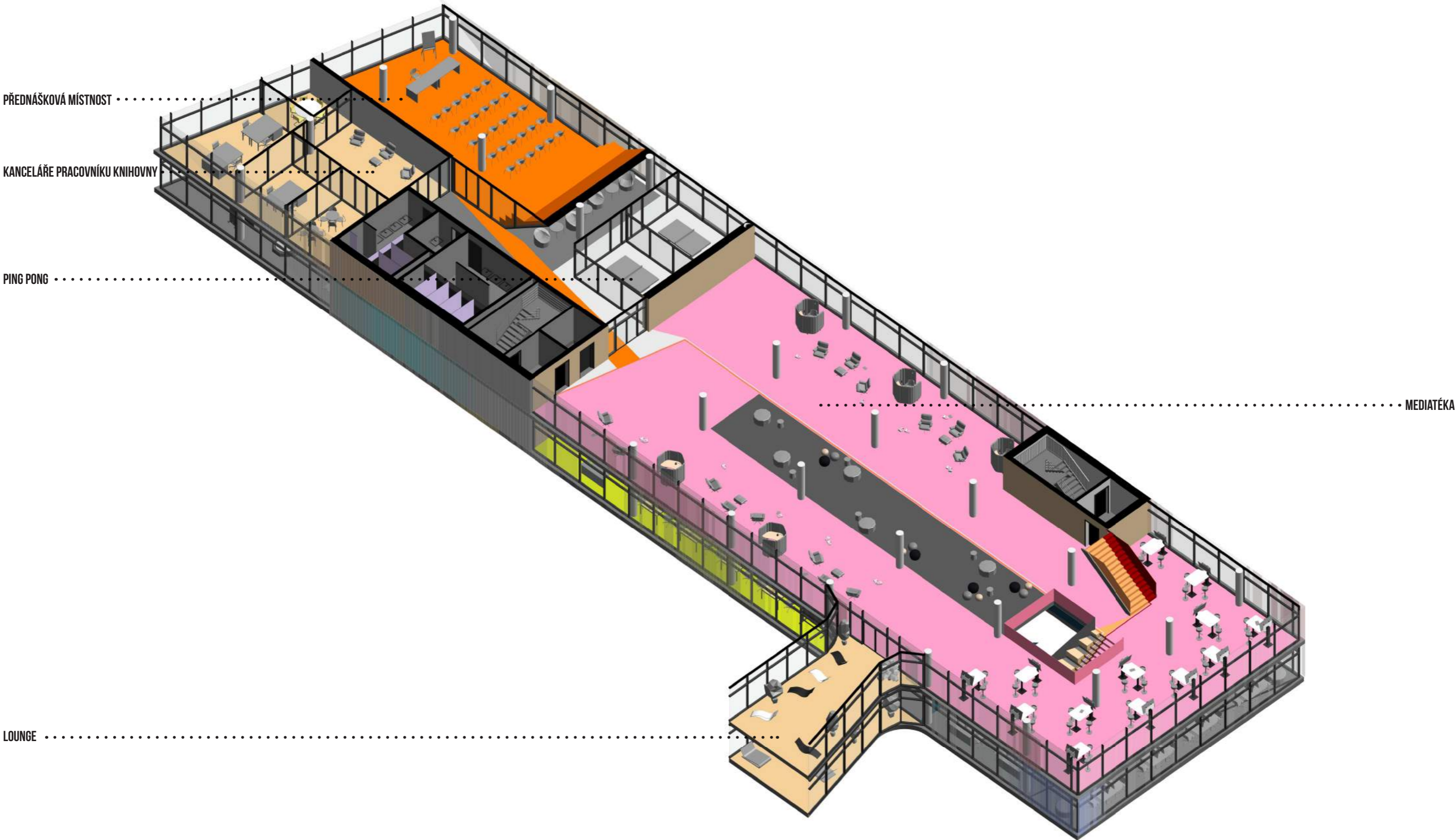
PŮDORYS 4.NP

- 23. Kanceláře pracovníku knihovny
- 24. Kuchyňka
- 25. Přednášková místnost
- 26. Hyg. zařízení
- 27. Lounge
- 28. Ping pong
- 29. Mediátéka

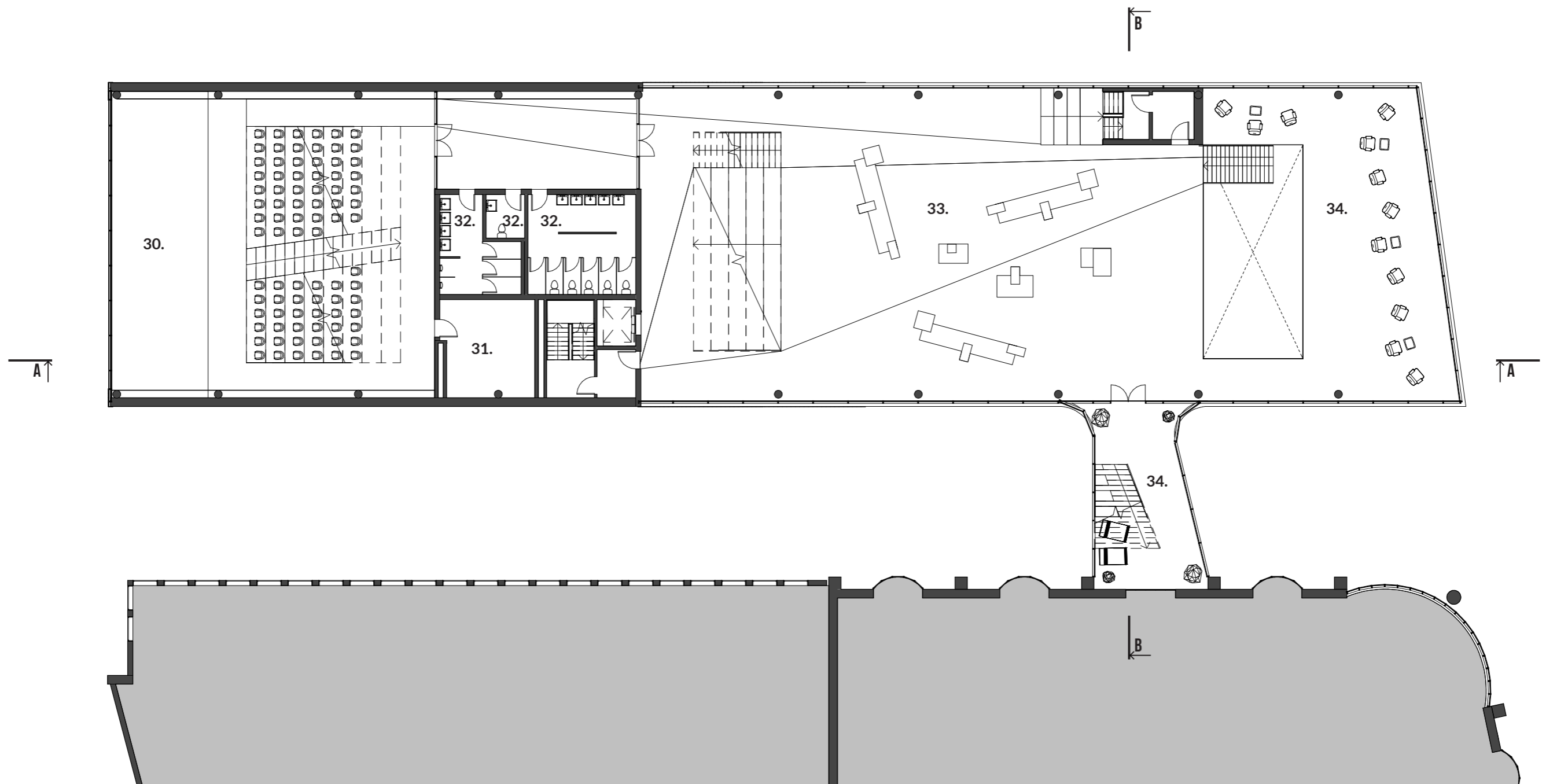
AXONOMETRIE 4.NP

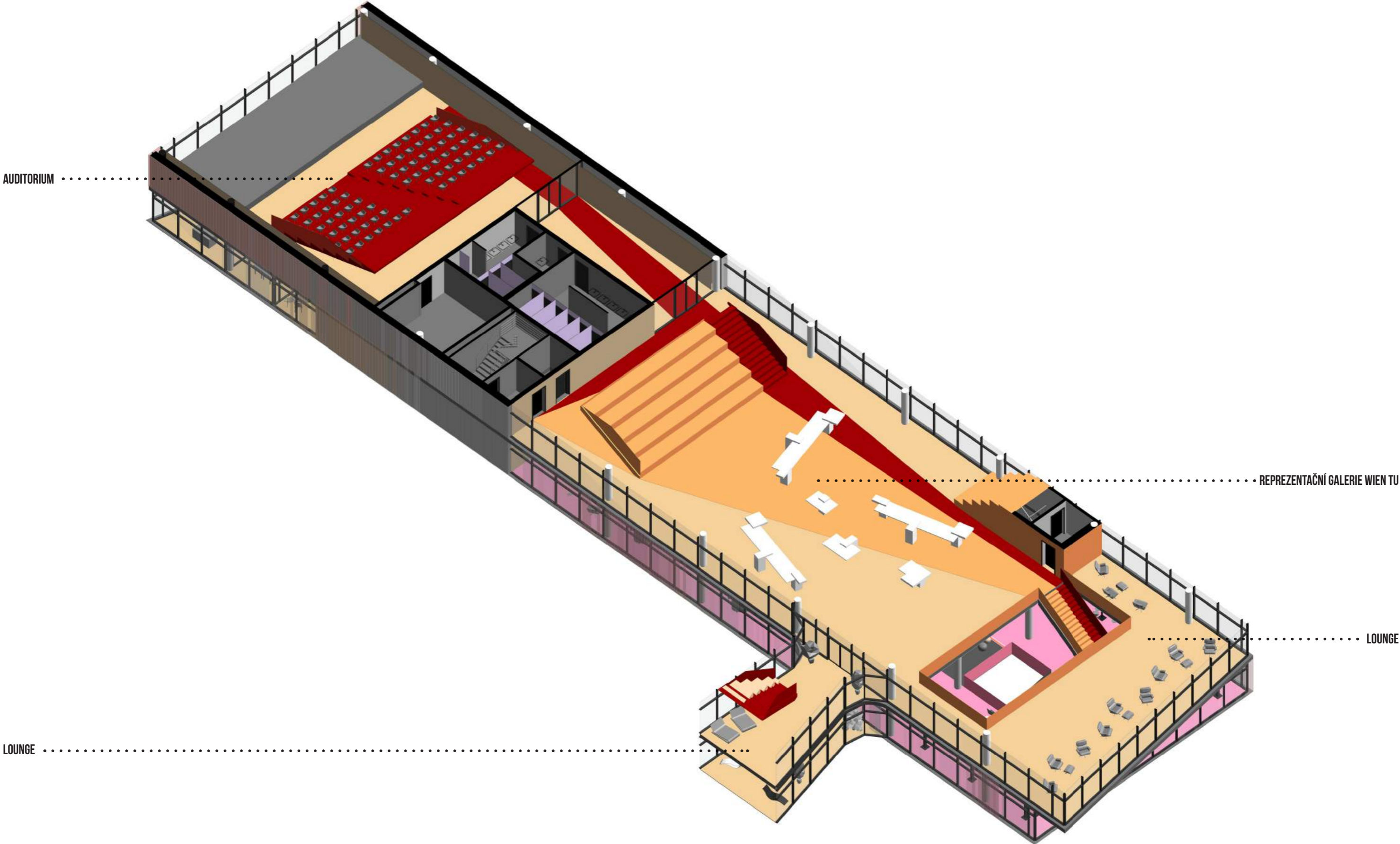
PŮDORYS 5.NP

- 30. Auditorium
- 31. Příprava účastníku
- 32. Hyg. zařízení
- 33. Reprezentační galerie Wien TU
- 34. Lounge

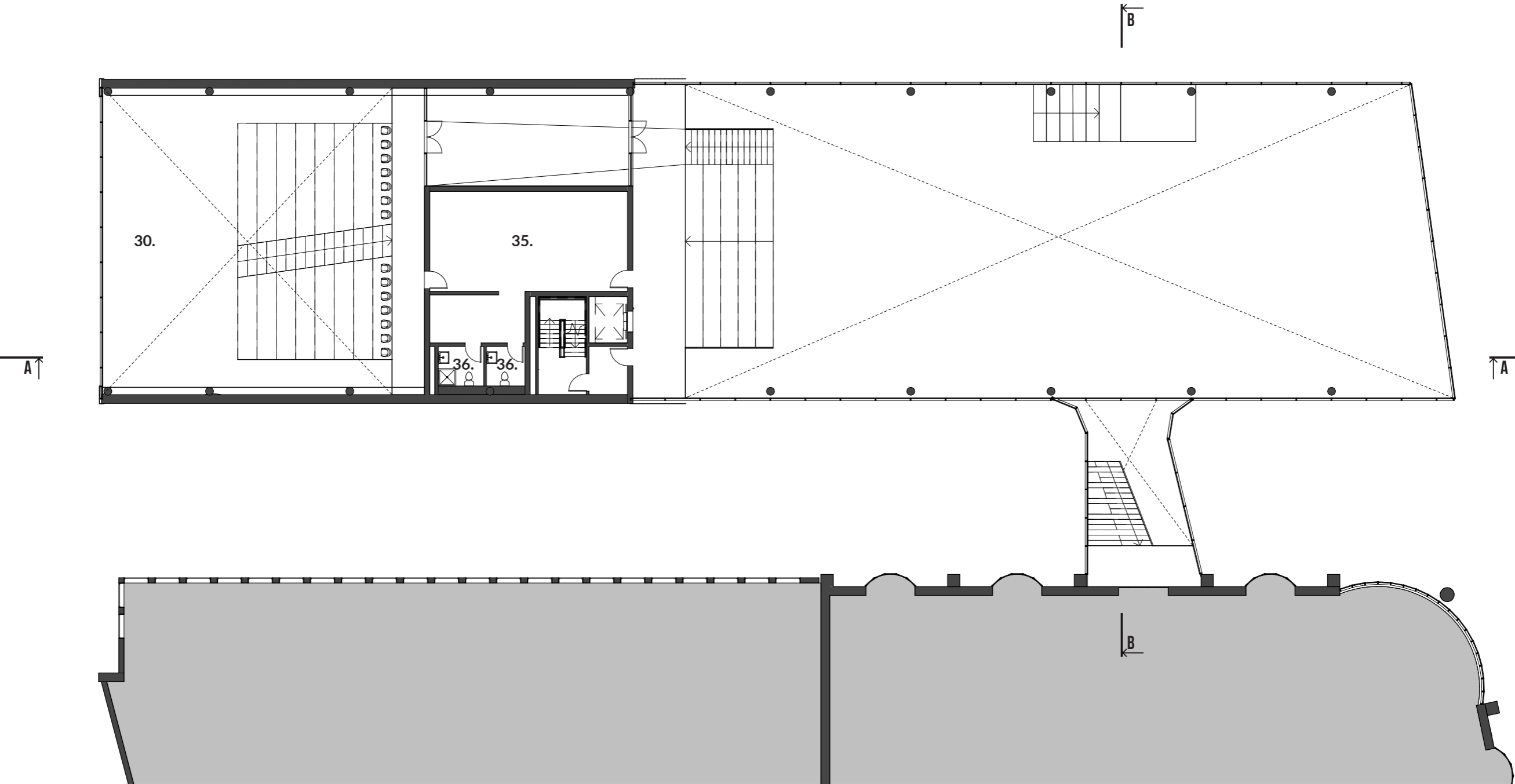
AXONOMETRIE 5.NP

PŮDORYS 6.NP

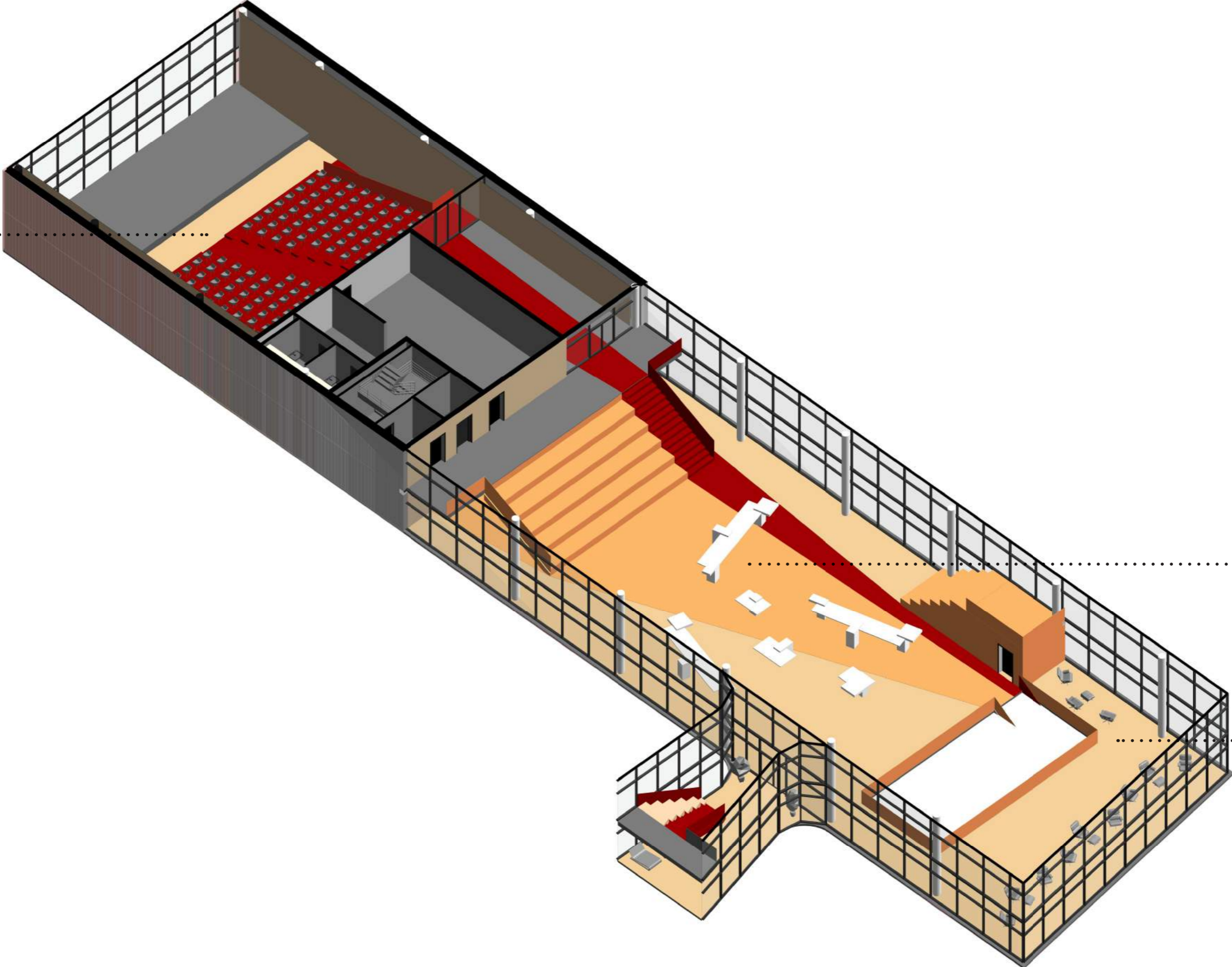
- 30. Auditorium
- 35. Technické řízení události
- 36. Hyg. zařízení

AXONOMETRIE 6.NP

AUDITORIUM .....

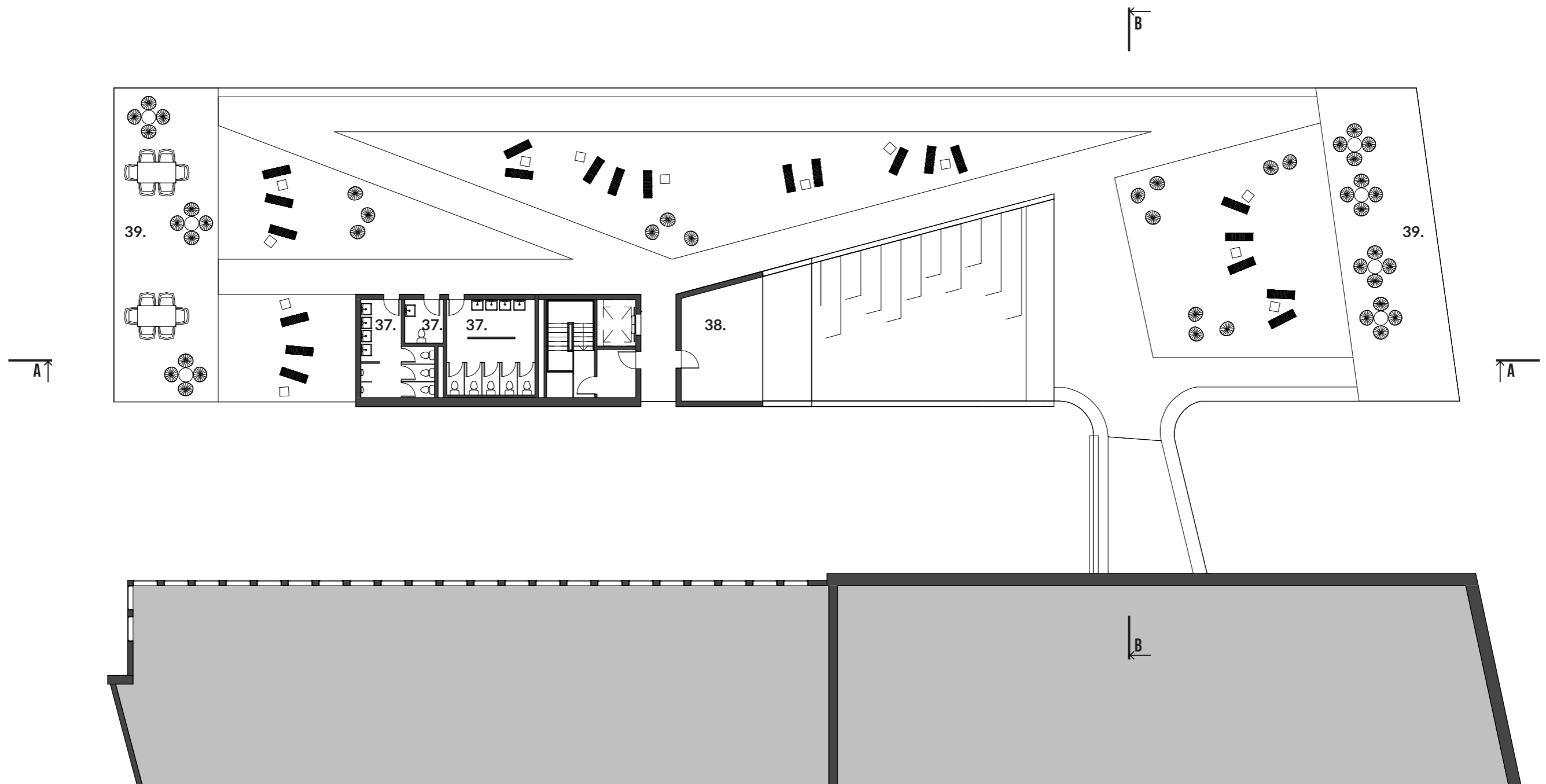
..... REPREZENTAČNÍ GALERIE WIEN TU

..... LOUNGE

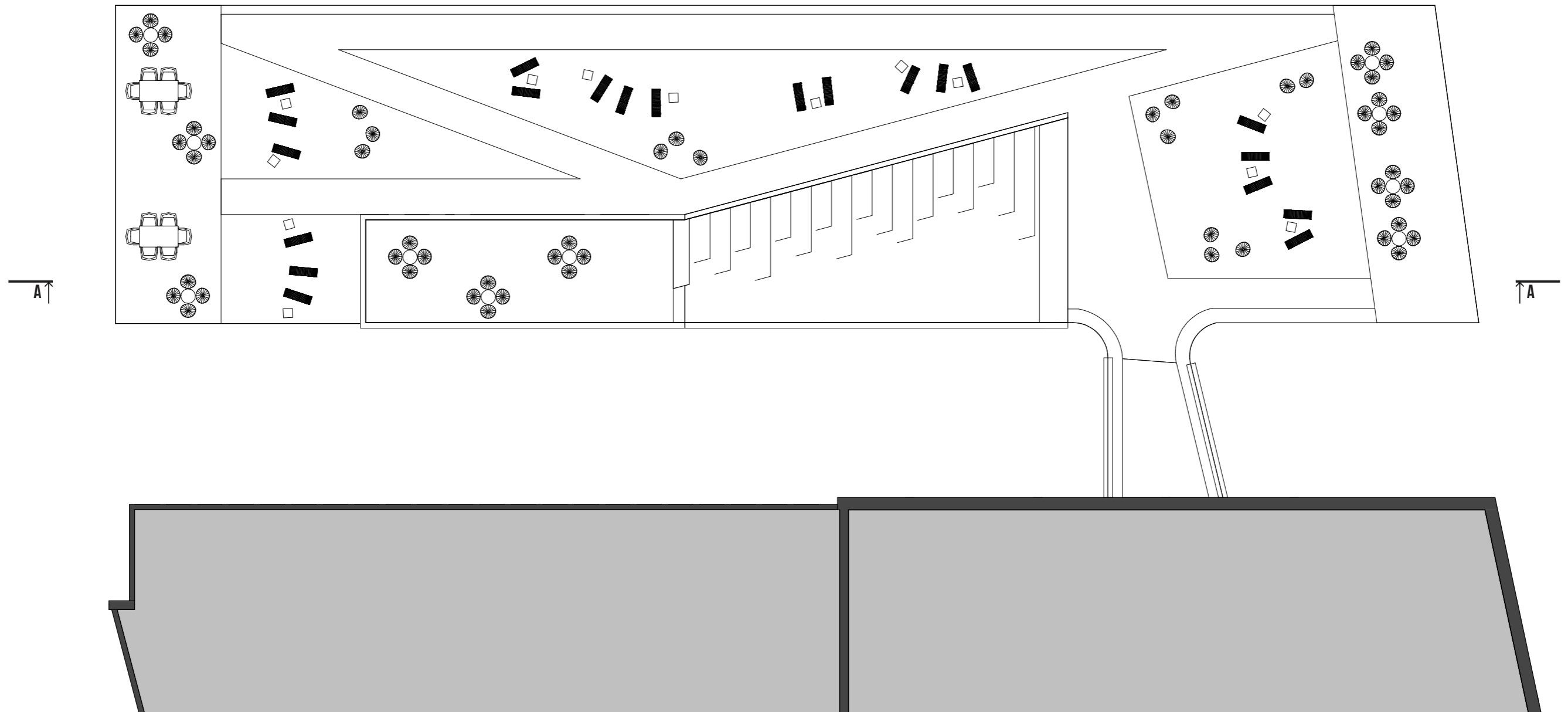
PŮDORYS 7.NP

- 37. Hyg. zařízení
- 38. Sadové zázemí
- 39. Terasa

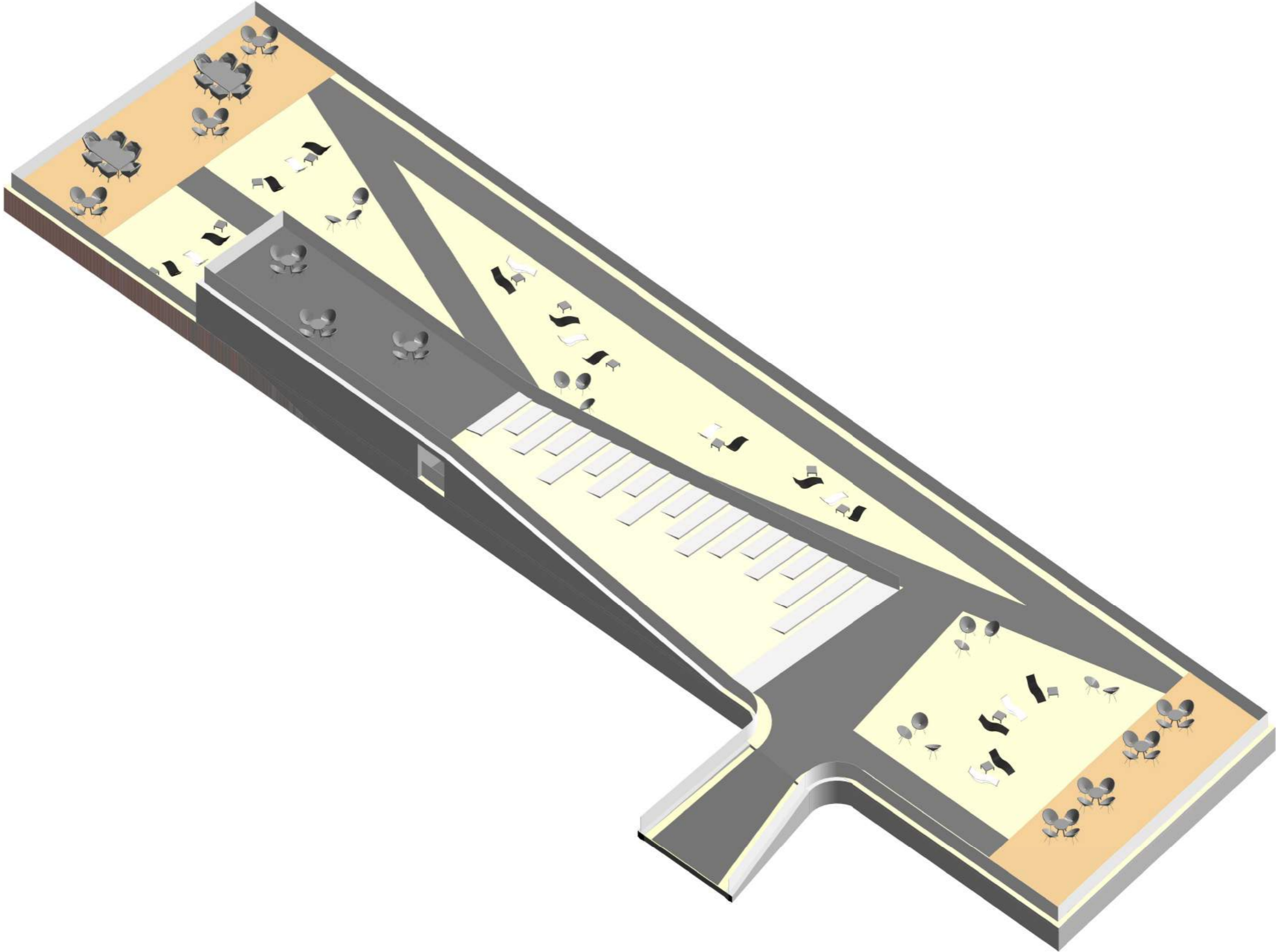

PŮDORYS STŘECHY

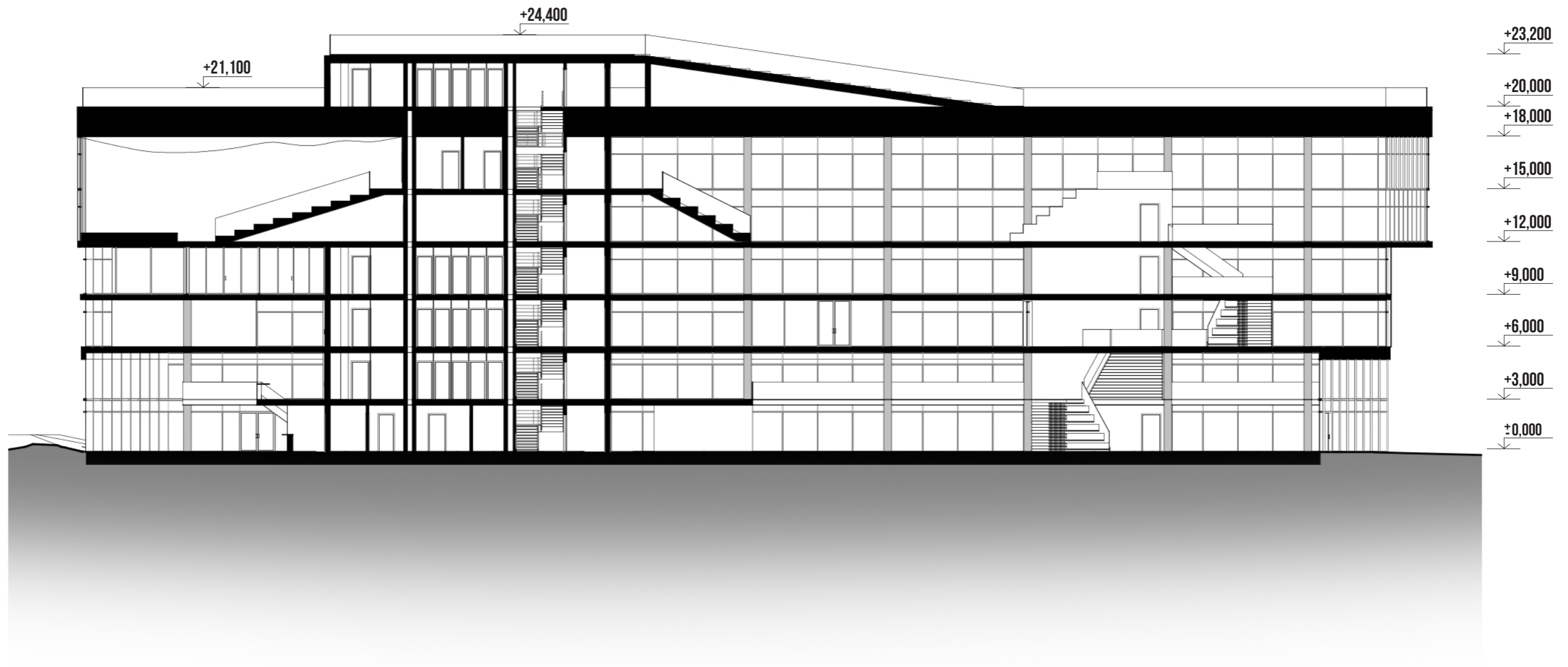

AXONOMETRIE STŘECHA

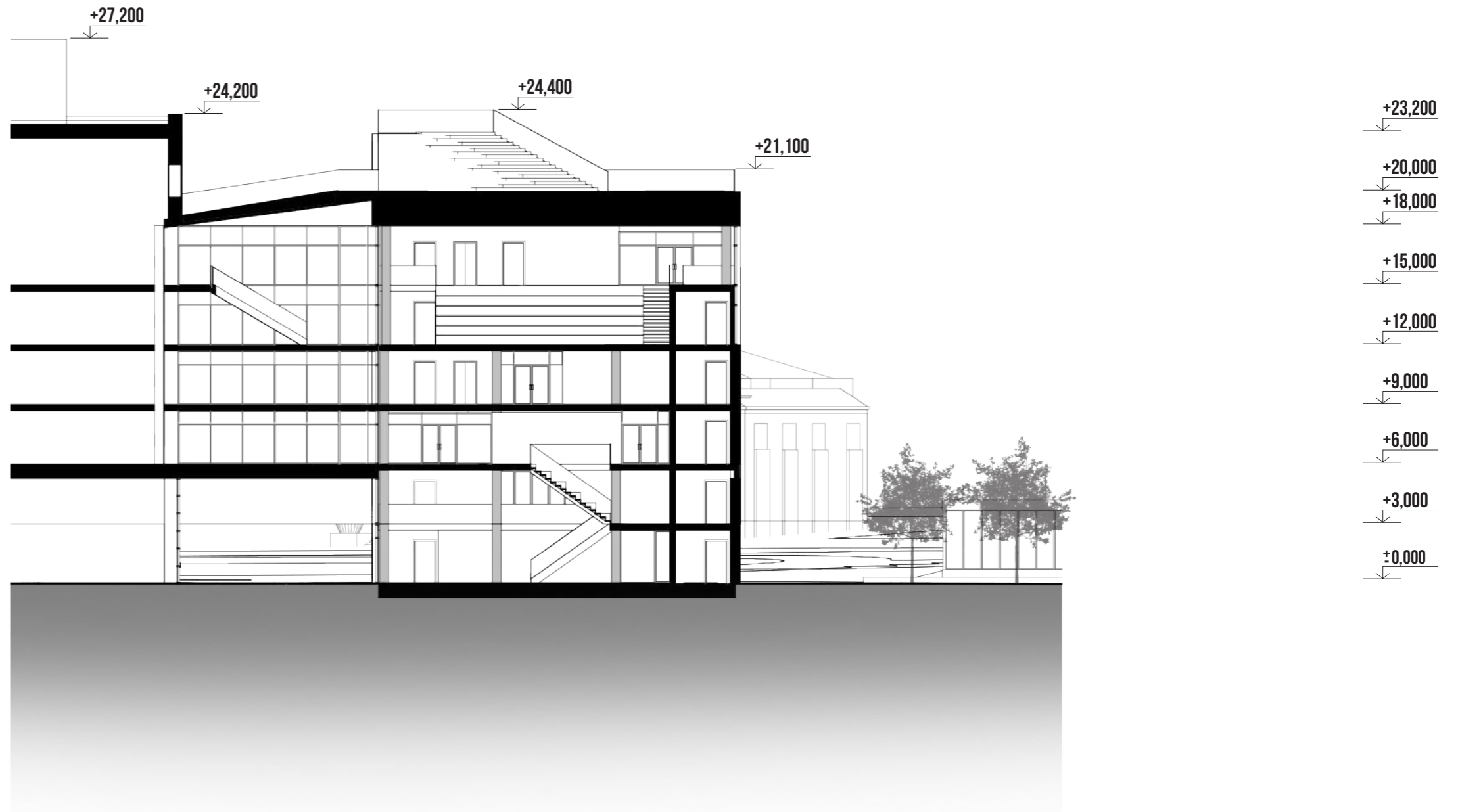

ŘEZ A-A

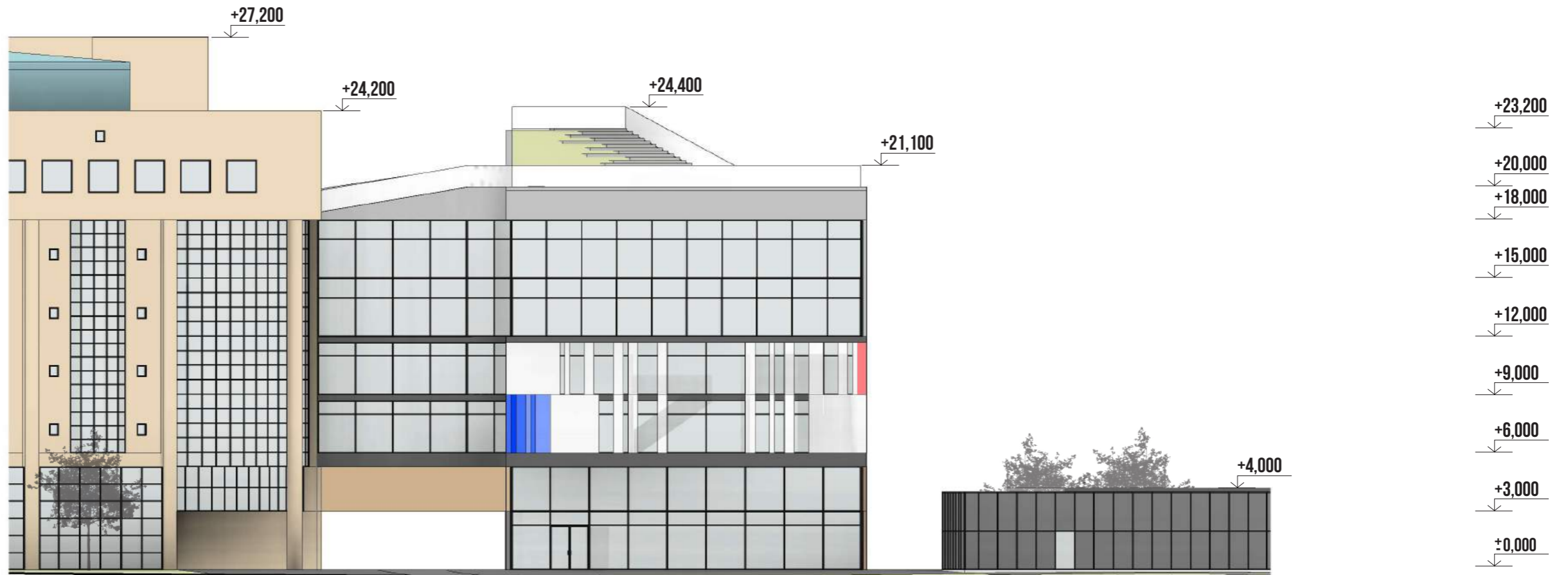

ŘEZ B-B

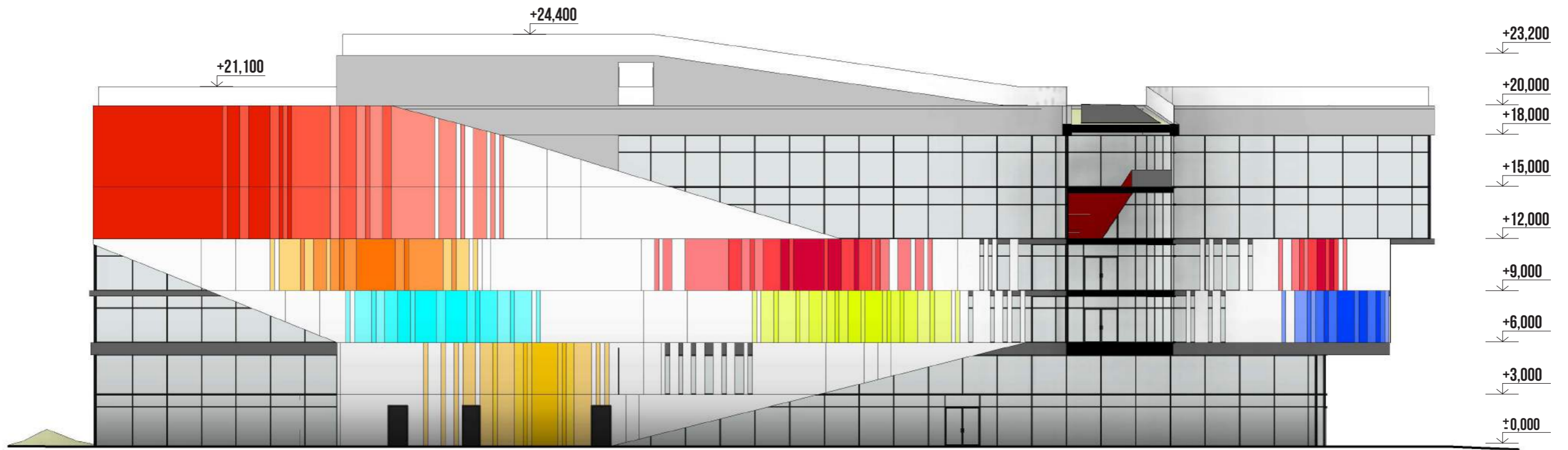

POHLED VÝCHODNÍ

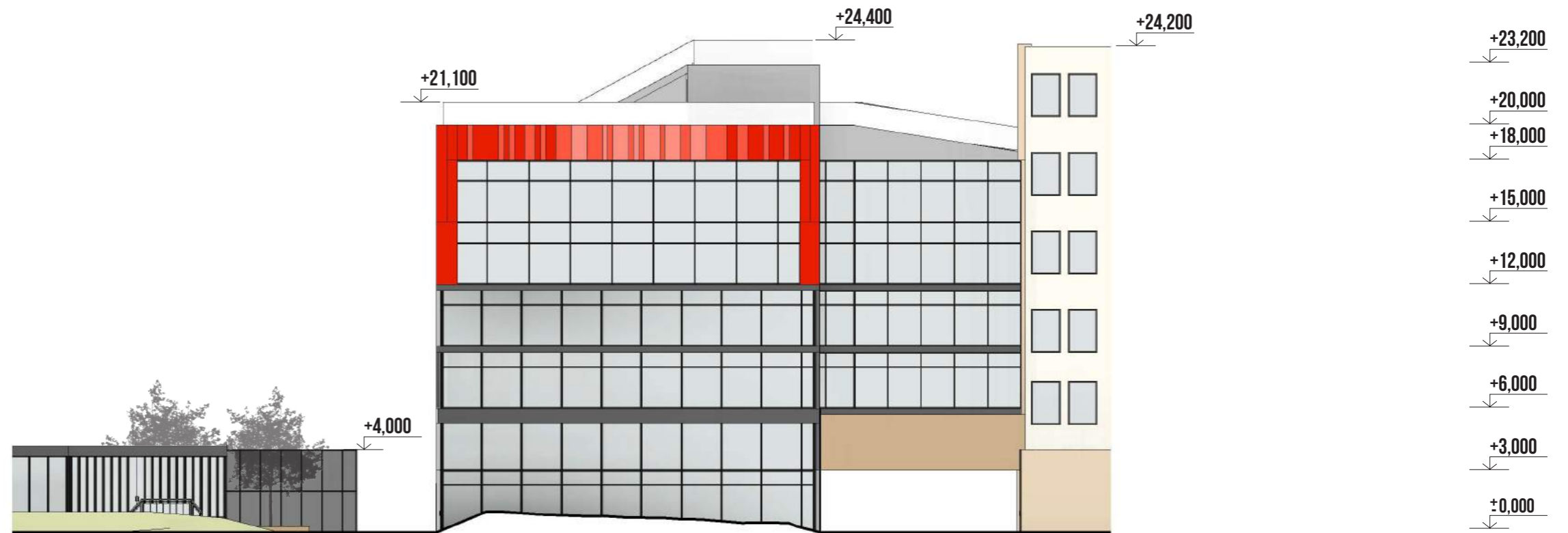

POHLED JIŽNÍ

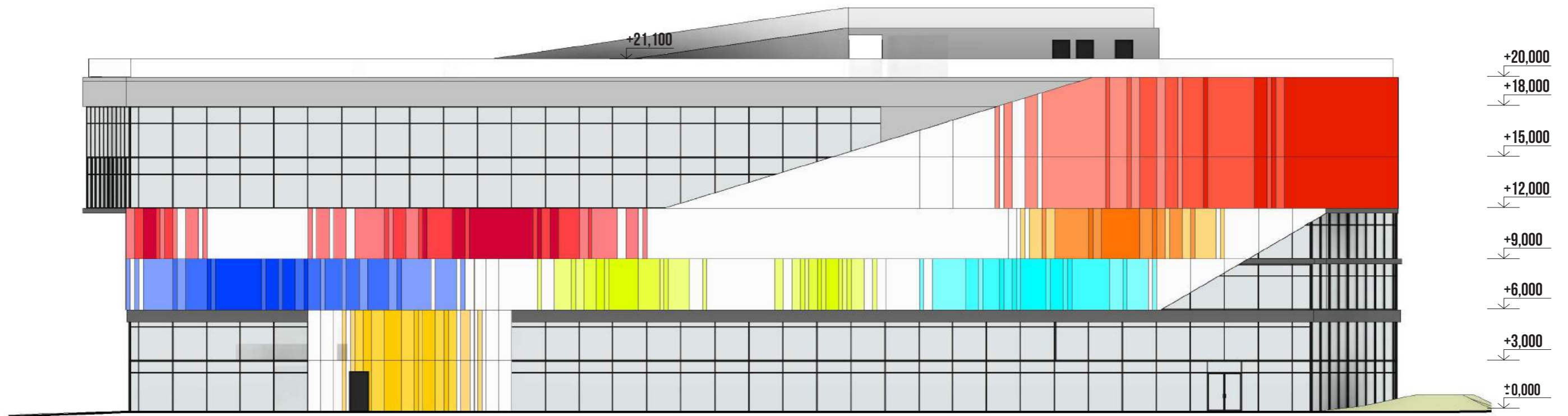

POHLED VÝCHODNÍ

POHLED SEVERNÍ

Technische Universität Wien

E1 BAHN

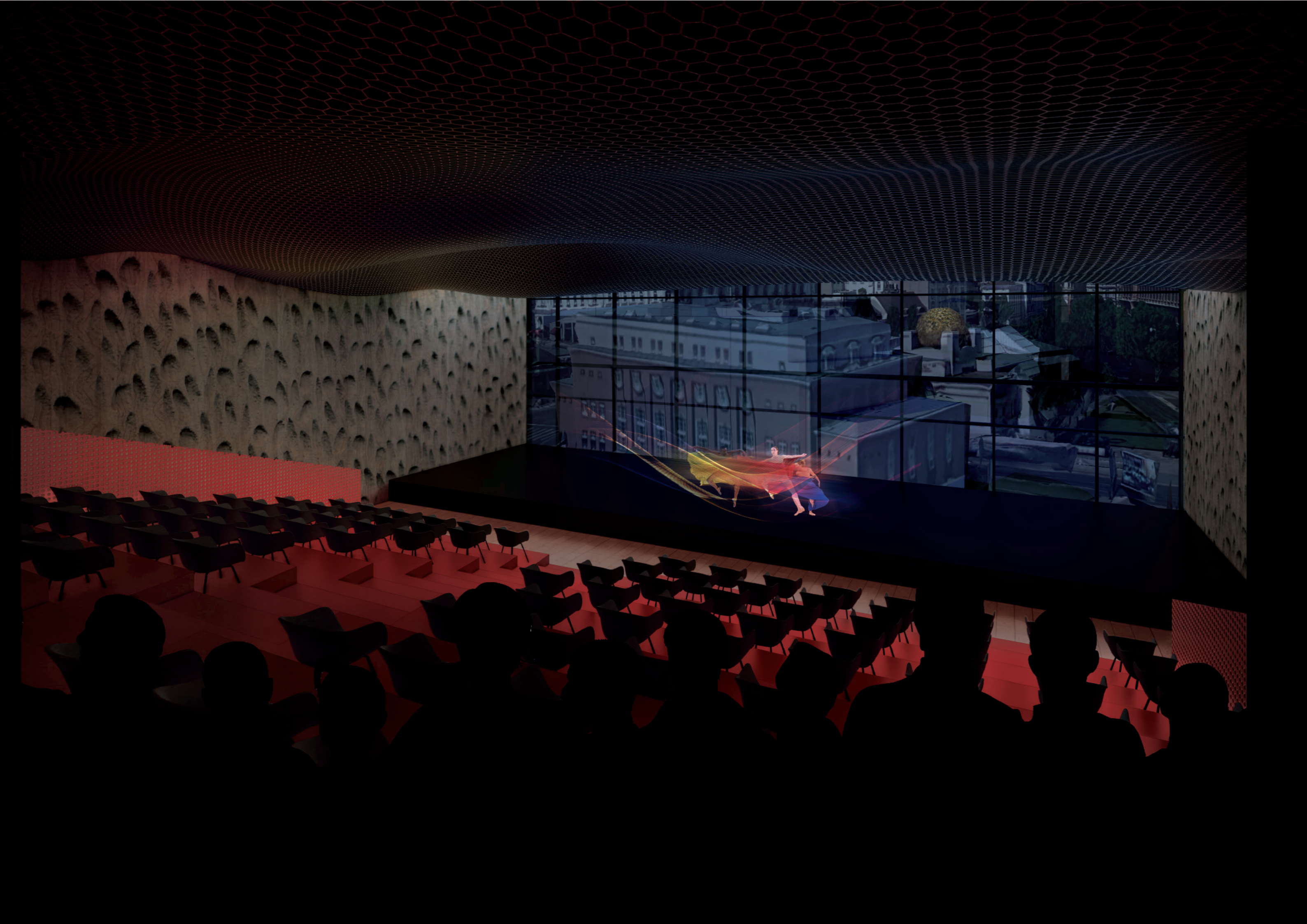

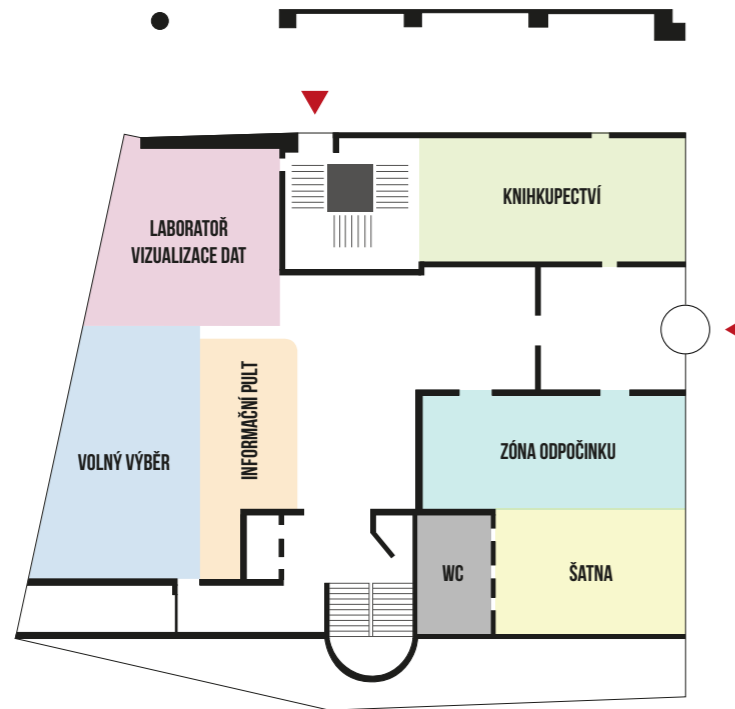

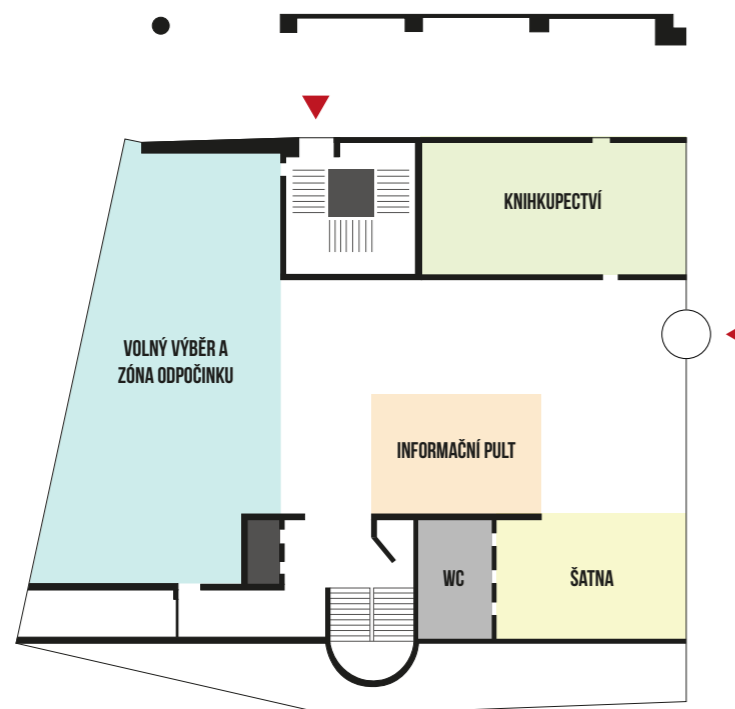

SCHEMATICKÁ REORGANIZACE STÁVAJÍCÍ KNIHOVNY

1. NP/ STÁVAJÍCÍ STAV

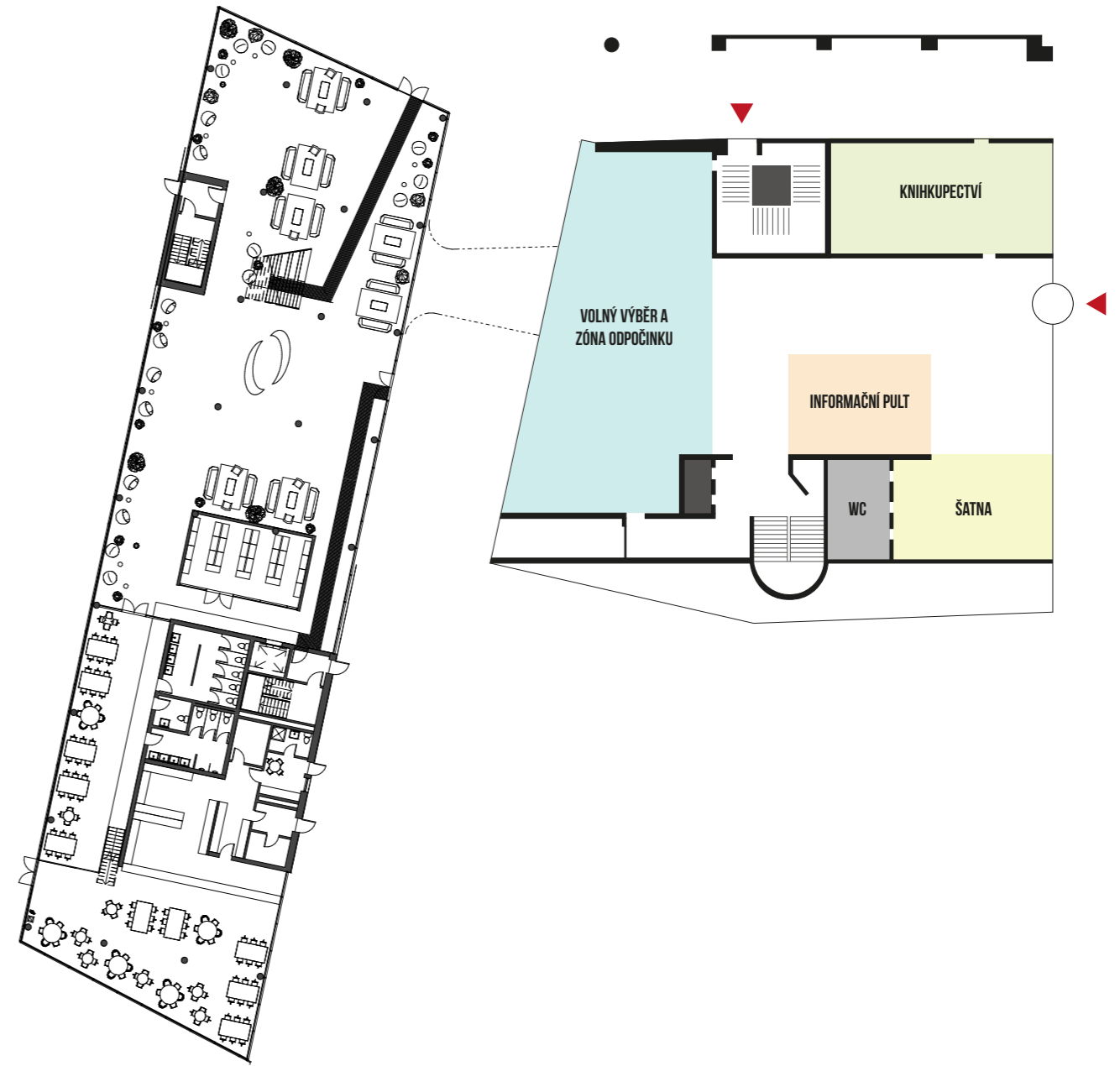
1. NP/ NÁVRH

+ PROPOJENÍ VOLNÉHO VÝBĚRU A ZÓNY ODPOČINKU, ZVĚTŠENÍ SPOLEČNÉ PLOCHY

+ VELKORYSÝ VSTUPNÍ PROSTOR, VYTVOŘENÍ MÍSTA NA SETKANÍ

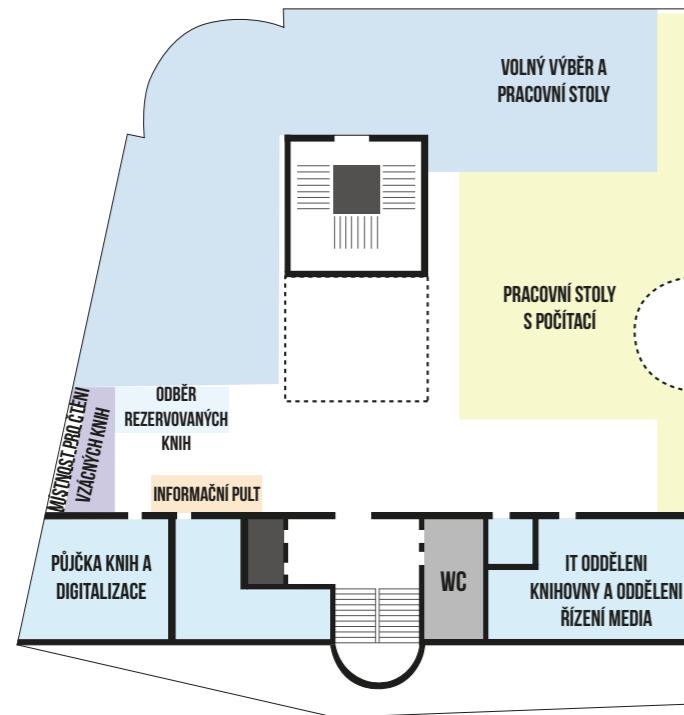
- LABORATOŘ VIZUALIZACE DAT

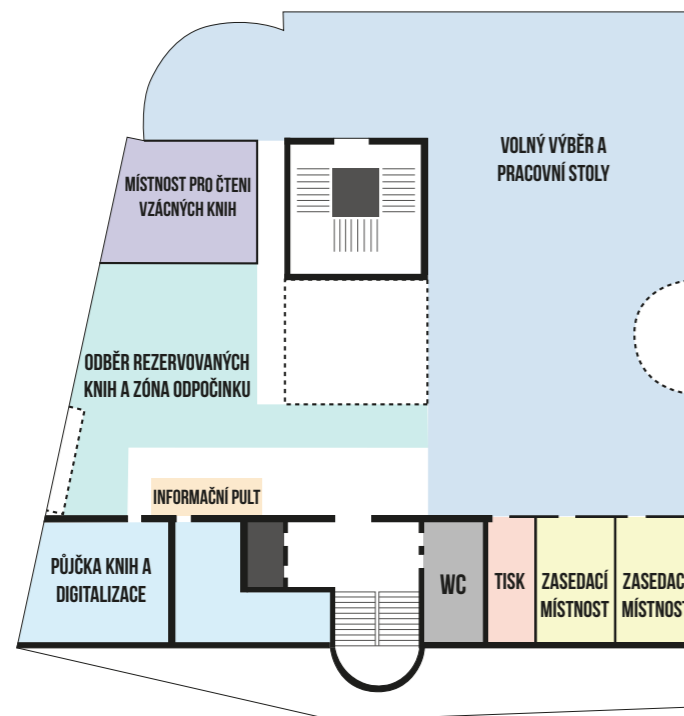

SCHEMATICKÁ REORGANIZACE STÁVAJÍCÍ KNIHOVNY

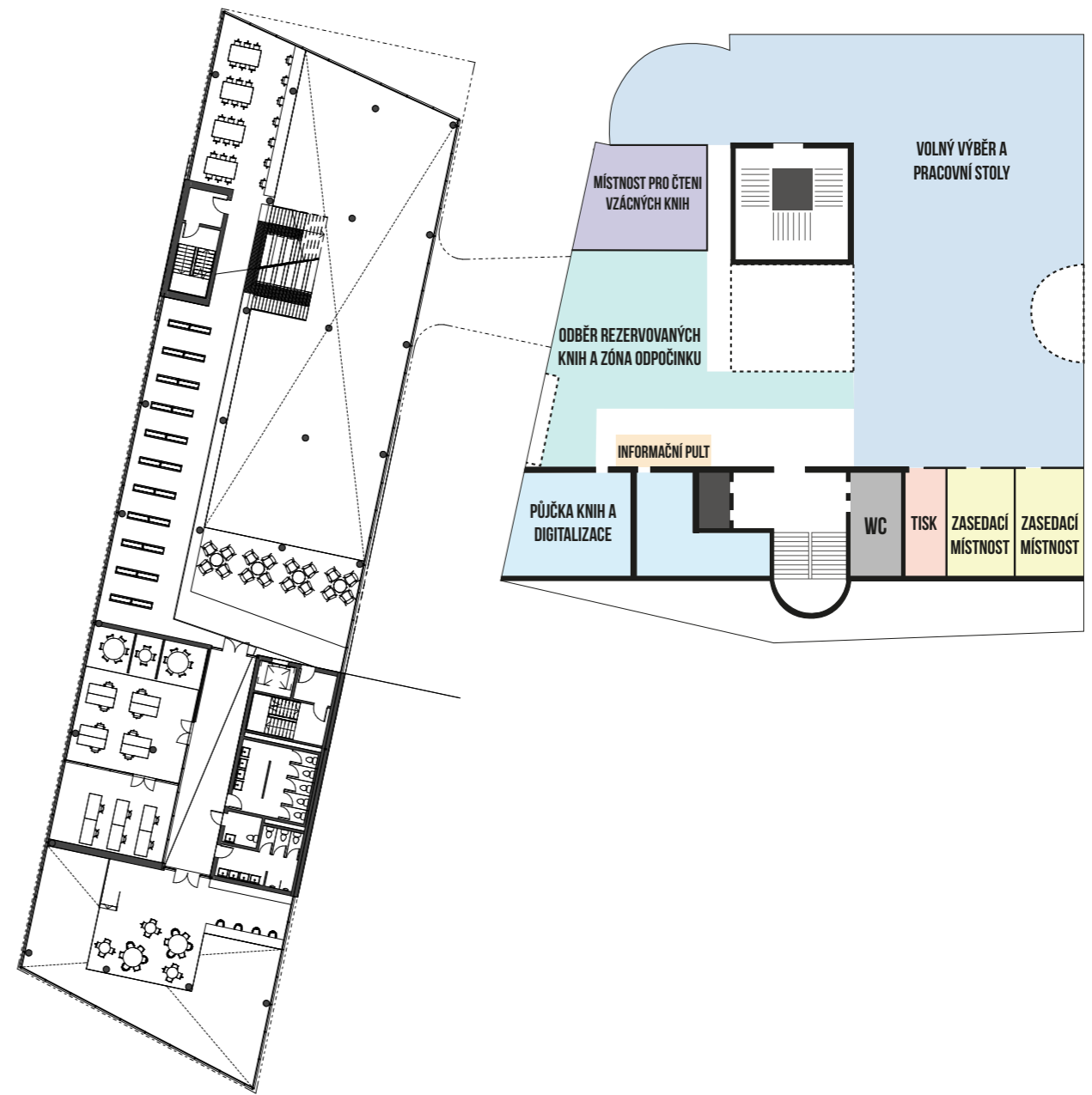
2. NP/ STÁVAJÍCÍ STAV

2. NP/ NÁVRH

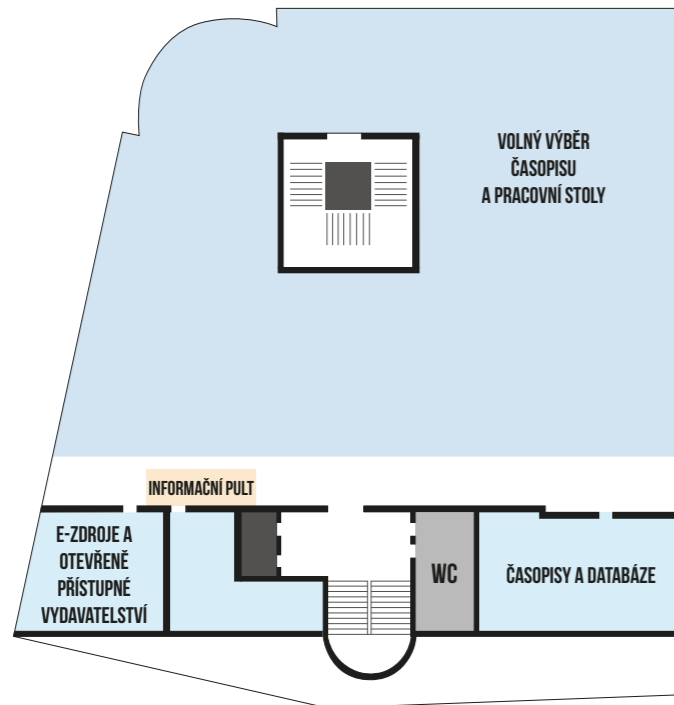
- + ZVĚTŠENÍ VOLNÉHO VYBERU
- + ZVĚTŠENÍ MÍSTNOSTI PRO ČTENÍ VZÁCNÝCH KNIH
- + ZÓNA ODPOČINKU
- + MÍSTNOSTI PRO SKUPINOVOU PRACÍ
- + MÍSTNOST PRO TISK
- PRACOVNÍ STOLY S POČÍTACÍ

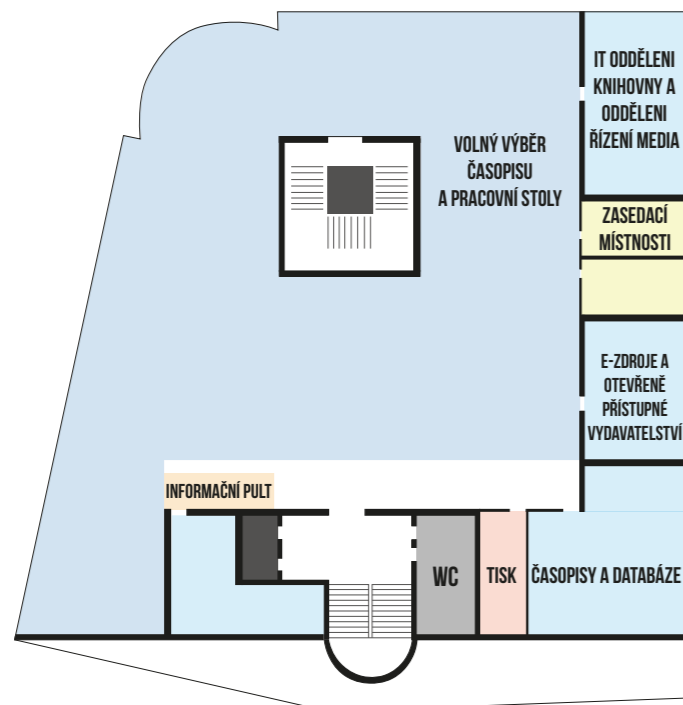

SCHEMATICKÁ REORGANIZACE STÁVAJÍCÍ KNIHOVNY

3. NP/ STÁVAJÍCÍ STAV

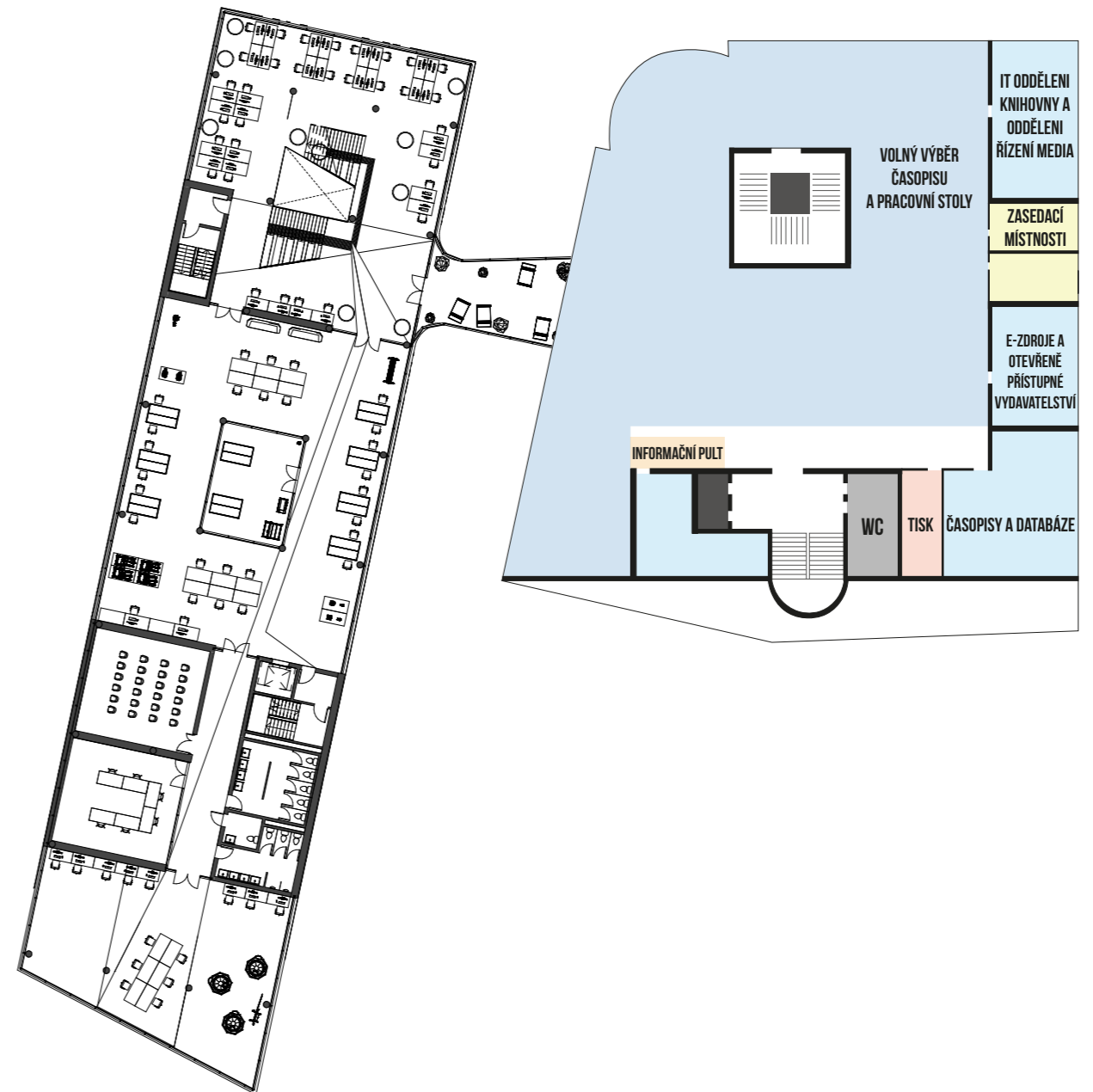

3. NP/ NÁVRH

- + MÍSTNOSTI PRO SKUPINOVOU PRACÍ
- + UMÍSTĚNÍ IT ODDĚLENÍ KNIHOVNY A ODDĚLENÍ ŘÍZENÍ MEDIA V NAPOJENÍ NA POČÍTAČOVOU MÍSTNOST A MEDIÁLNÍ DÍLNY V NOVÉ BUDOVĚ
- + MÍSTNOST PRO TISK

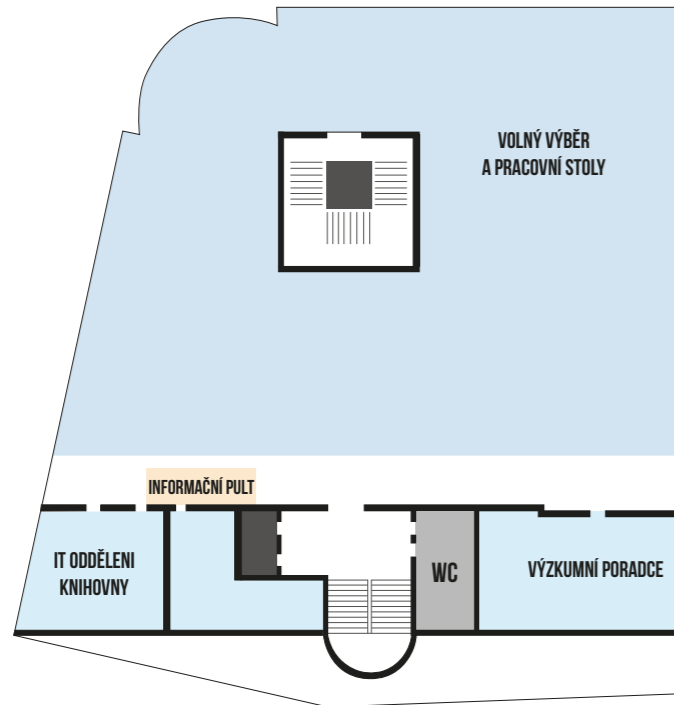
- ZMENŠENÍ VOLNÉHO VYBERU

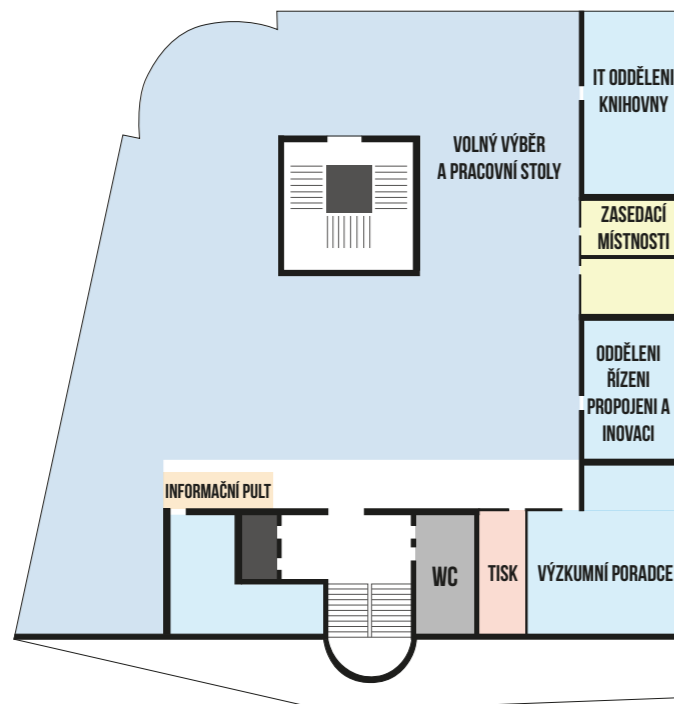

SCHEMATICKÁ REORGANIZACE STÁVAJÍCÍ KNIHOVNY

4. NP/ STÁVAJÍCÍ STAV

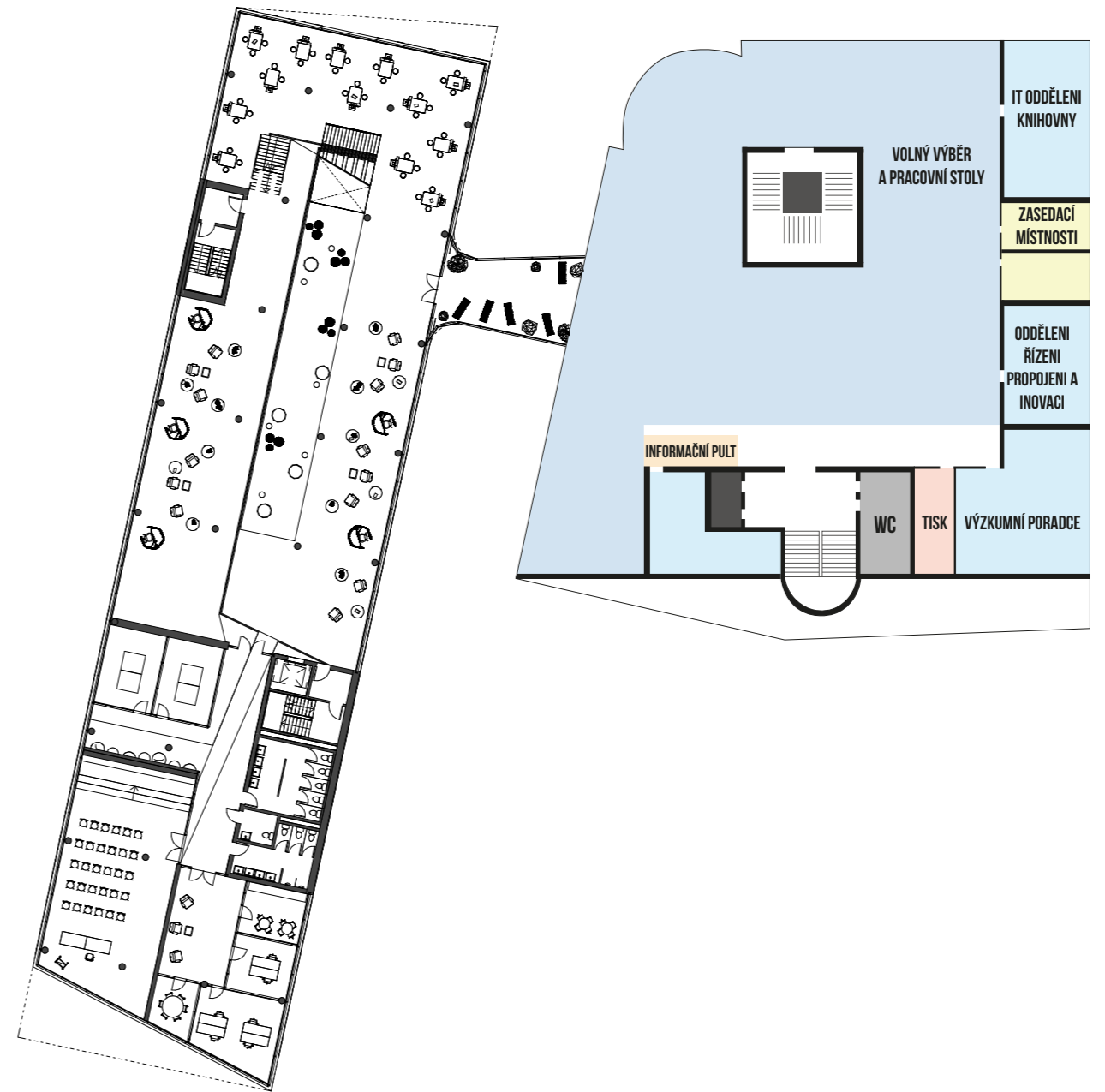

4. NP/ NÁVRH

- + MÍSTNOSTI PRO SKUPINOVOU PRACÍ
- + UMÍSTĚNÍ IT ODDĚLENÍ KNIHOVNY V NAPOJENÍ NA MEDIATĚKU V NOVÉ BUDOVĚ
- + MÍSTNOST PRO TISK

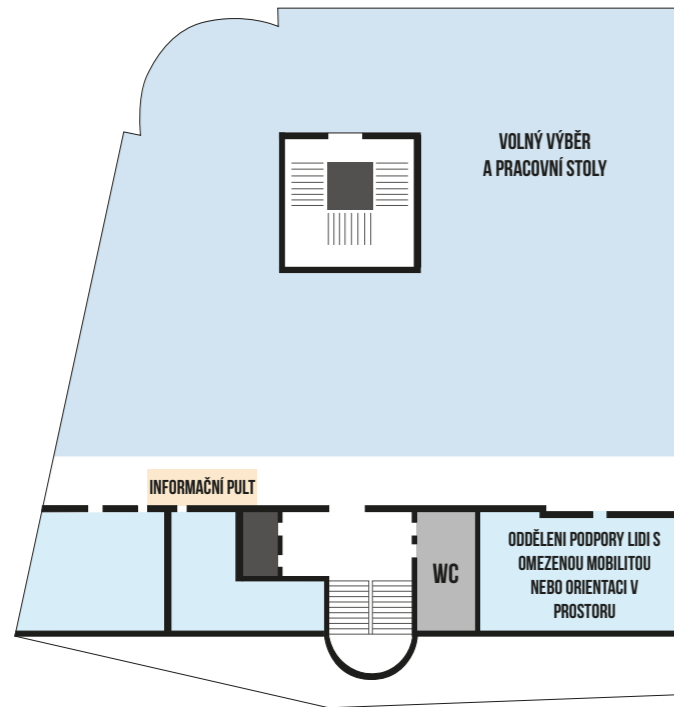
- ZMENŠENÍ VOLNÉHO VYBĚRU

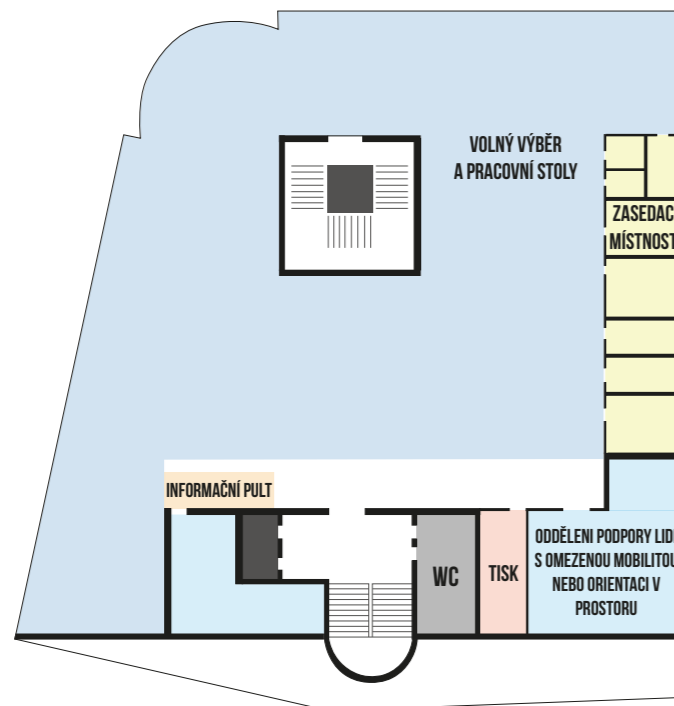

SCHEMATICKÁ REORGANIZACE STÁVAJÍCÍ KNIHOVNY

5. NP/ STÁVAJÍCÍ STAV

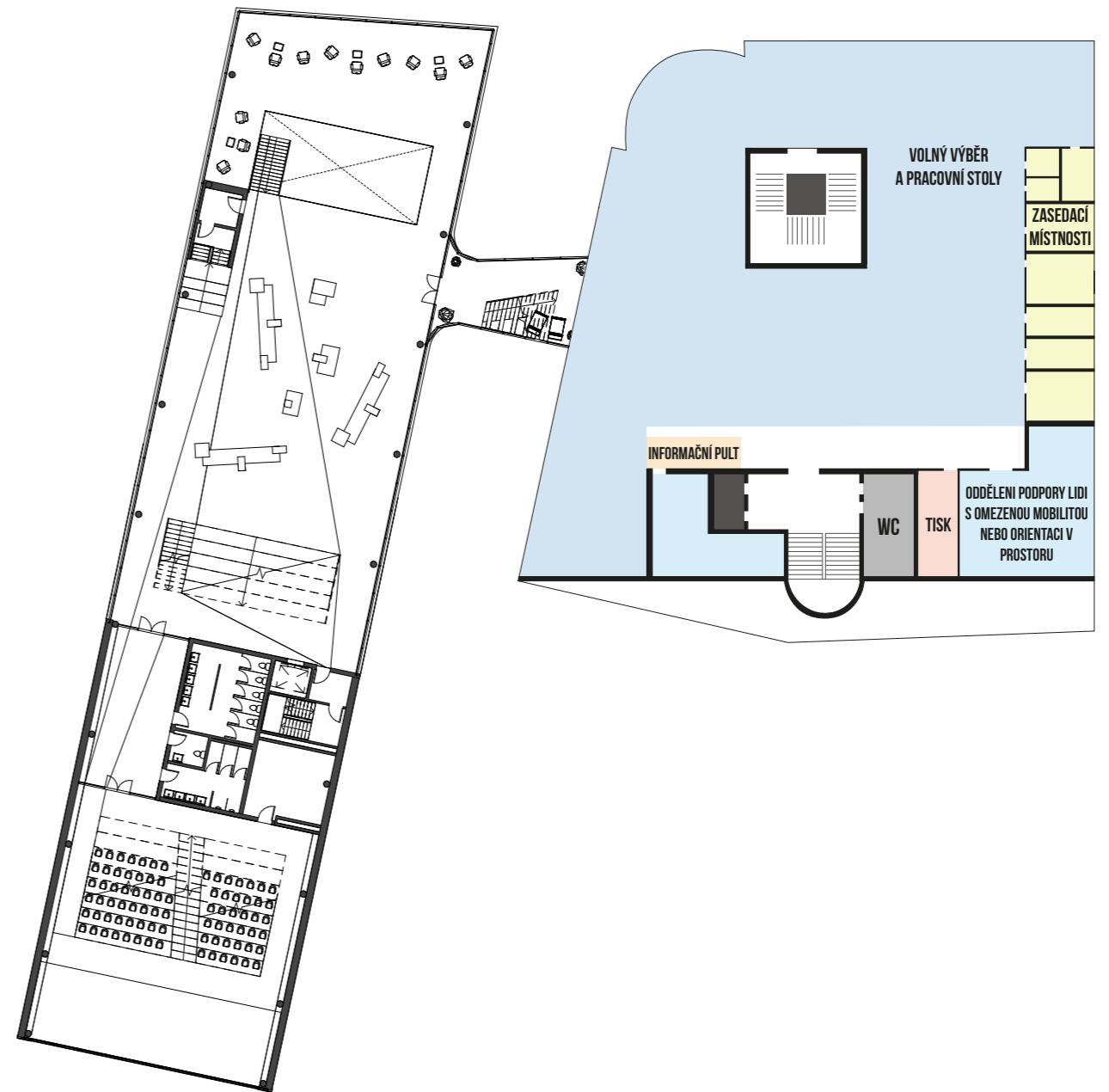
5. NP/ NÁVRH

+ MÍSTNOSTI PRO SKUPINOVOU PRACÍ

+ MÍSTNOST PRO TISK

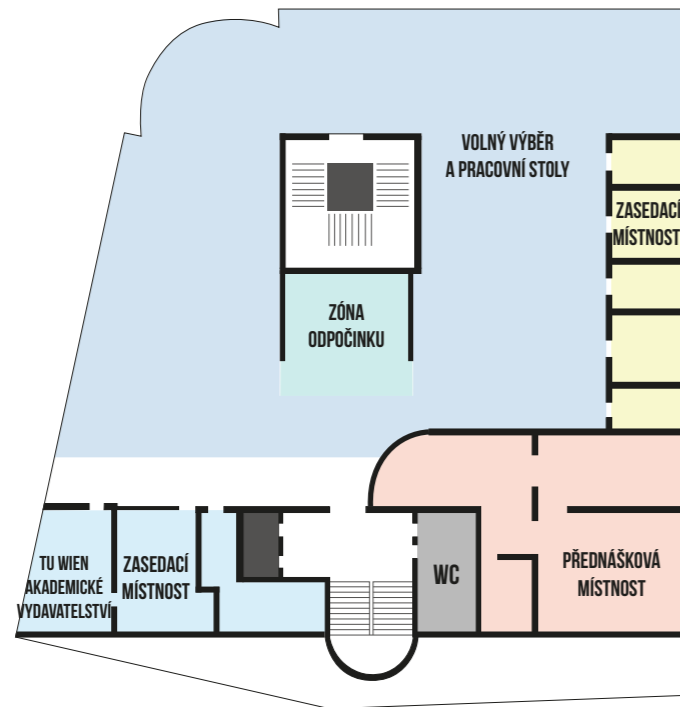
- ZMENŠENÍ VOLNÉHO VYBERU

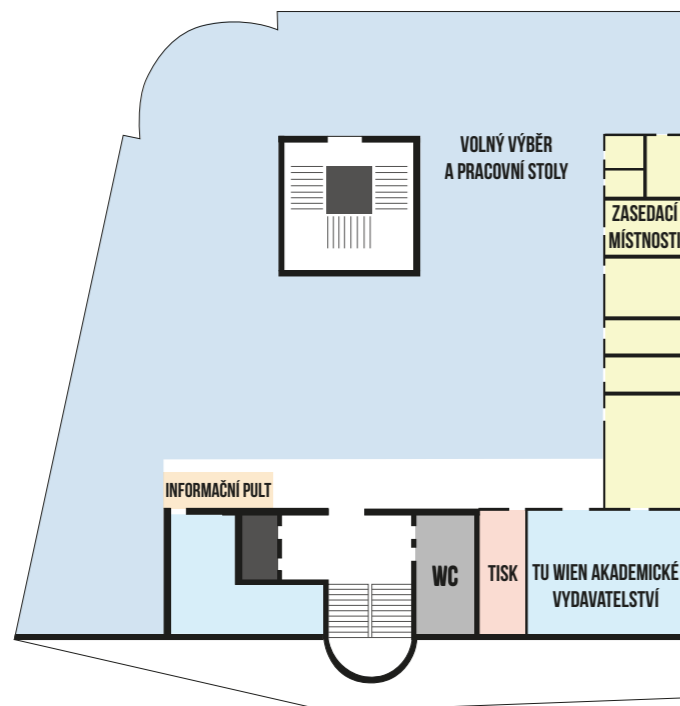

SCHEMATICKÁ REORGANIZACE STÁVAJÍCÍ KNIHOVNY

6. NP / STÁVAJÍCÍ STAV

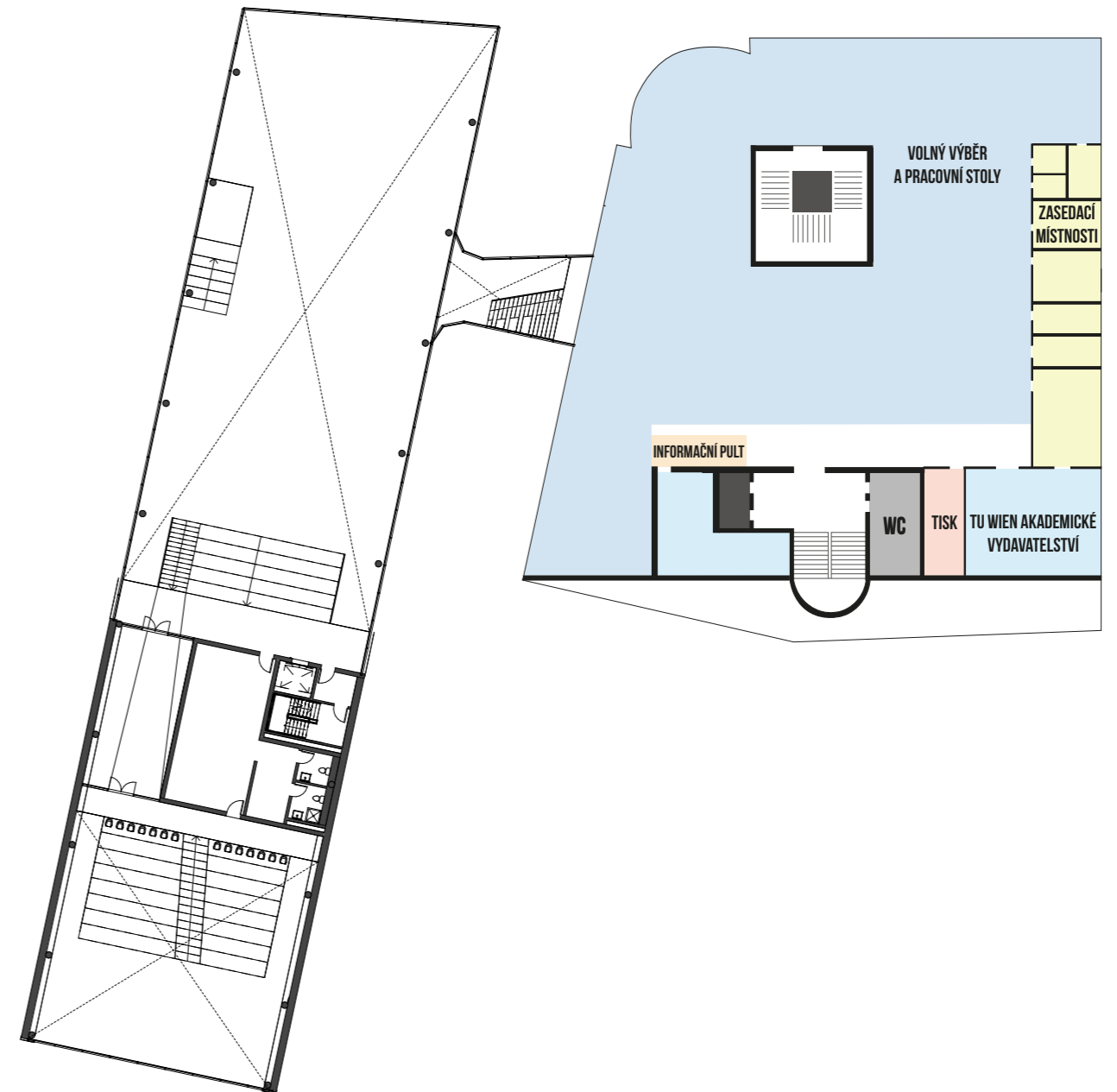
6. NP / NÁVRH

- + ZVĚTŠENÍ VOLNÉHO VYBERU
- + VICE MÍSTNOSTI PRO SKUPINOVOU PRACÍ
- + MÍSTNOST PRO TISK

- ZÓNA ODPOČINKU
- PŘEDNÁŠKOVÁ MÍSTNOST

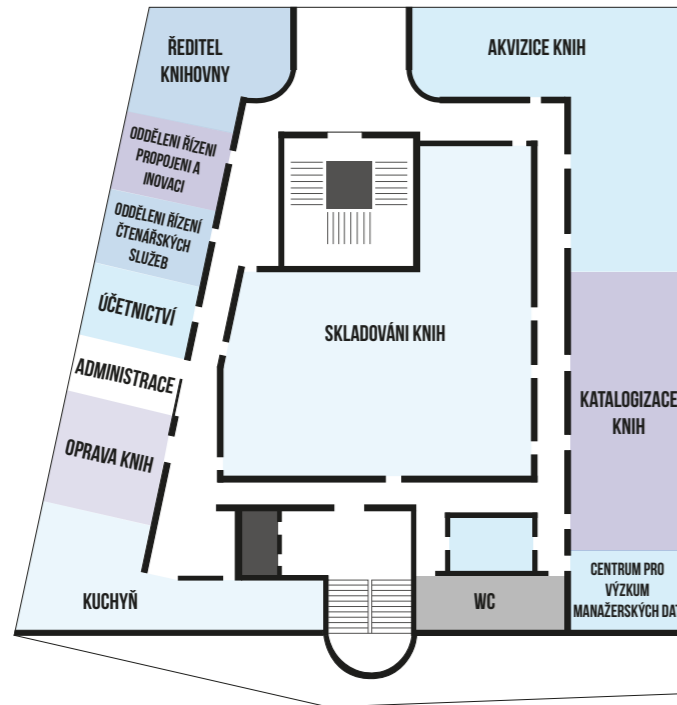
6. NP / NÁVRH

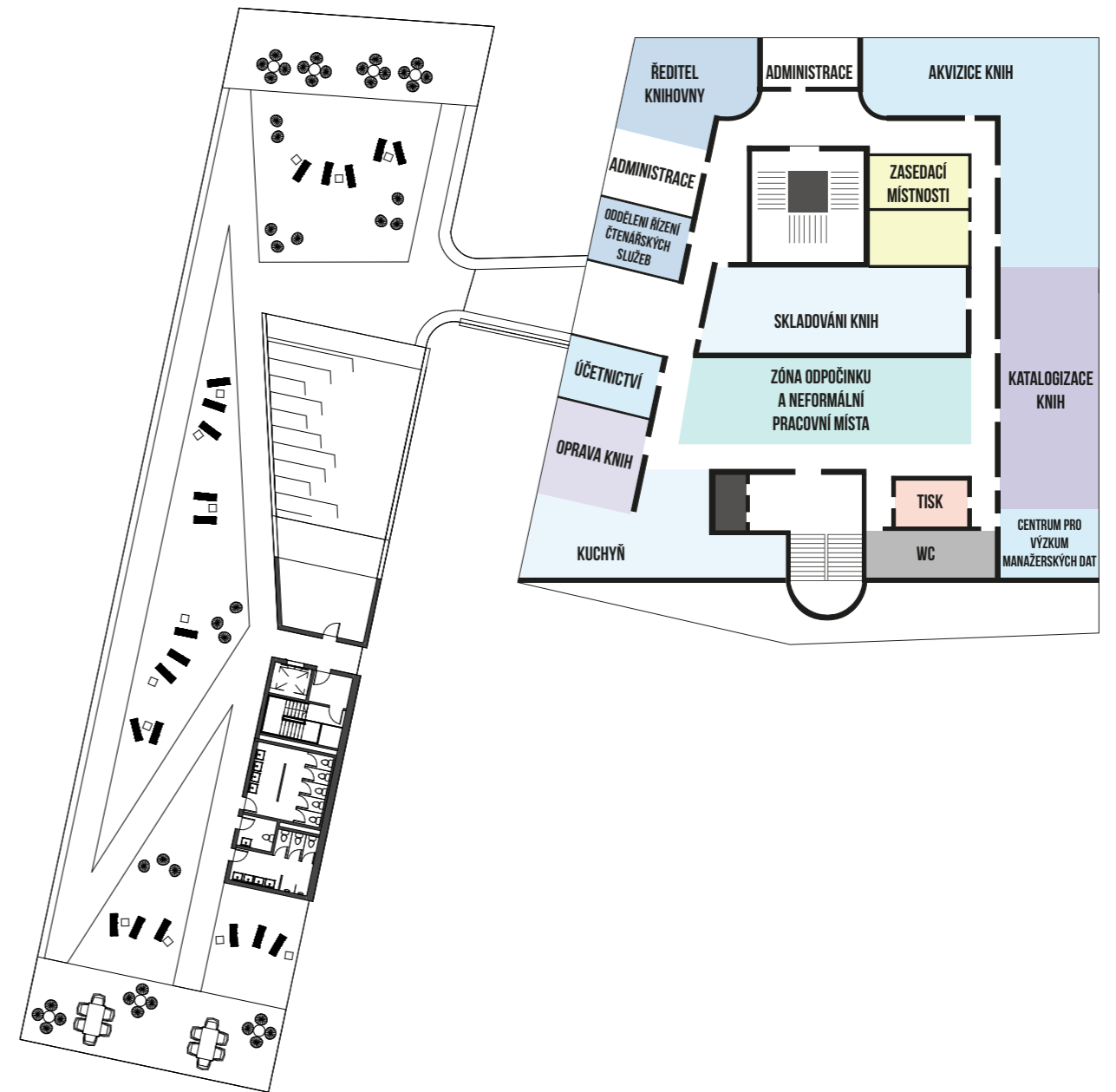

SCHEMATICKÁ REORGANIZACE STÁVAJÍCÍ KNIHOVNY

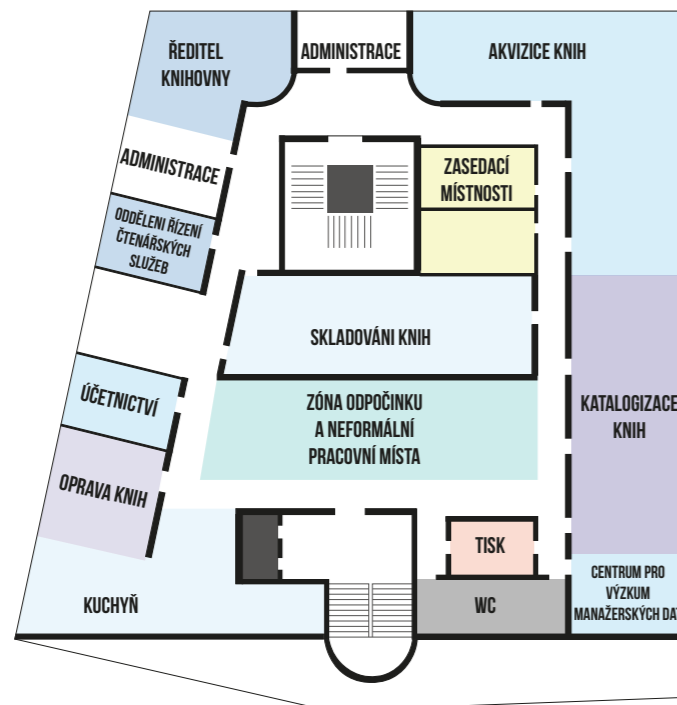
7. NP/ STÁVAJÍCÍ STAV

7. NP/ NÁVRH

7. NP/ NÁVRH

- + ZÓNA ODPOČINKU
- + MÍSTNOSTI PRO SKUPINOVOU PRACÍ
- + MÍSTNOST PRO TISK
- + VYSTUP NA STŘECHU

- ZMENŠENÍ SKLADU KNIH

8/ ZDROJE

OIB-330.2-011/15, Brandschutz

OIB-330.2-020/19 Abeitungen im Brandschutz-konzepte

Widetschek, Otto, BRANDSCHUTZ INFO Nr.57 - Fluchtwege, 2017, Graz

OIB-330.3-007/19, Hygiene, gesundheit und Umweltshultz

ÖNORM EN 33: 2019 07 01, WC-Becken und WC-Anlagen - AnschlussmaÙe

<https://www.oib.or.at/oib-richtlinien/richtlinien/2019>

<https://www.wien.gv.at/ma41datenviwer/public/>

<https://www.wko.at/branchen/gewerbe-handwerk/elektro-gebaeude-alarm-kommunikation/Barrierefreiheit-WC-Anlagen.pdf>

<https://www.tuwien.at/>

<https://www.tuwien.at/bibliothek/>

<https://www.archdaily.com/>

<https://www.librarybuildings.eu/library/>

<https://en.wikipedia.org/>

Rada bych poděkovala Prof. Dr. Henri Hubertusu Achtenu a Ing. arch. Jiřímu Pavlíčku, Ph.D. za vedení této diplomové práce. Vždycky mi rozšiřovali hranice myšlení i vnímání, posunovali dál. Díky nim i v posledním ročníku jsem se hodně naučila.

Dal rada bych poděkovala Ing. Stanislavě Neubegové, Ph.D. za odborné konzultace a za ochotu pomáhat.

Nakonec chci poděkovat svojí rodině, přítelovi a kamarádům za neustálou podporu a viru ve mně.